

PONDĚLÍ 8. BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 25. února 2010 za obnovené.

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – Rád bych řekl několik věcí na úvod tohoto zasedání. Na začátku tohoto plenárního zasedání Evropského parlamentu vás opět musím informovat o několika tragických událostech, k nimž v poslední době došlo. Turecko dnes zasáhlo zemětřesení, při kterém zahynulo 57 lidí. Chile bylo minulý týden postiženo zemětřesením, které si vyžádalo téměř 300 obětí, a bouře zuřící v Evropě přinesly smrt více než 60 lidem, většinou francouzským občanům. Neměli bychom zapomínat ani na Haiti, kde počet obětí lednového zemětřesení podle posledních odhadů přesáhl 300 000. Ve všech těchto případech jsem jménem Evropského parlamentu zaslal kondolence a vyjádřil svou soustrast rodinám obětí. Každé nečekané a předčasné úmrtí je především tragédií pro postižené rodiny, počítají-li se však oběti na desítky, stovky nebo tisíce, je to tragédie pro celý národ, pro celý svět. Připojme se k solidaritě s rodinami a vyjádřeme svoji solidaritu zemím, které byly takovou tragédií zasaženy.

Ve čtvrtek 11. března uplyne 20 let od obnovy samostatného litevského státu. Litva byla první zemí sovětského bloku, která vyhlásila nezávislost na SSSR. Mezi litevskými poslanci Evropského parlamentu jsou čtyři signatáři vyhlášení nezávislosti z roku 1990 – blahopřeji našim litevským kolegům.

(Potlesk)

Dále 11. března 1990 přijal estonský kongres – demokratický prozatímní parlament – prohlášení o obnovení státu po padesáti letech sovětské okupace. I našim estonským kolegům blahopřejeme.

(Potlesk)

Ve středu 10. března uplyne 51 let od lidového povstání v Tibetu. Následkem povstání museli dalajlama a osmdesát tisíc Tibeťanů opustit svoji zemi. Nepřestáváme doufat, že orgány Čínské lidové republiky změní svůj postoj k tibetskému národu a zahájí plodný dialog s jeho zástupci; na čínské orgány v tomto smyslu pravidelně apelujeme.

(Potlesk)

V souvislosti s poznámkami, které učinil na posledním miniplenárním zasedání pan Farage, a na základě bodu 153 odstavce 3 jednacího řádu jsem s panem Faragem hovořil a rozhodl jsem se ho potrestat ztrátou nároku na denní příspěvek po dobu deseti dnů.

(Potlesk)

Také bych vás rád informoval o něčem jiném – o další krádeži, k níž došlo. Obětí se stal poslanec Evropského parlamentu, a to v blízkosti budov Parlamentu. Poměrně dlouhou dobu už jsem v kontaktu se zástupci bruselských orgánů a rovněž s belgickými orgány. Naše kolegyně paní Durantová, která je velmi dobře obeznámena s poměry v Bruselu i v celé Belgii, v těchto rozhovorech vystupuje jako prostředník. Náš současný plán, který vznikl ve spolupráci s Komisí a Evropskou radou, předpokládá, že by byla v bezprostředním okolí budov všech tří orgánů vytvořena zvláštní zóna, v níž bude bezpečnost zajišťovat kromě bruselských orgánů i belgická vláda a belgické ústřední orgány. Na toto téma probíhají intenzivní jednání. Setkání v této věci se uskutečnila minulý týden, krátce po krádeži, a další se budou konat v příštích dnech. Oficiální setkání s policií je naplánováno na 22. března. Současně bych vám rád řekl, že velmi intenzivně pracujeme na tom, aby se bezpečnost v blízkosti budov Evropského parlamentu – a nejen Parlamentu, ale i jiných evropských orgánů – zlepšila. Zabýváme se touto záležitostí, neboť se dotýká nás všech.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Složení Parlamentu: viz zápis

5. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

6. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

7. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

8. Převody prostředků: viz zápis

9. Petice: viz zápis

10. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

11. Předložení dokumentů: viz zápis

12. Plán práce

Předsedající. – Byl rozdán konečný návrh pořadu jednání, který vypracovala ve čtvrtek 4. března 2010 Konference předsedů v souladu s článkem 137 jednacího řádu. Byly navrženy tyto změny:

Pondělí:

žádné změny.

Úterý:

žádné změny.

Středa:

Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance a Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice vznesly žádost o zařazení prohlášení Komise o geneticky modifikovaných bramborách odrůdy Amflora.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, znovu navrhujeme, aby bylo na pořad jednání zařazeno téma povolení geneticky modifikovaných brambor odrůdy Amflora, a to z mnoha různých důvodů. Poté, co se přenesla odpovědnost za povolení geneticky modifikovaných organismů na komisaře pro zdraví, občané podle mne očekávali, že budeme nyní k otázce povolení těchto geneticky modifikovaných potravin přistupovat pečlivěji. Opak je pravdou: považuji za skandální, že komisař pro zdraví tak krátce poté, co se Komise ujala své funkce, udělením povolení pro tyto brambory jasně vyjádřil, že obavám Světové zdravotnické organizace nevěnuje pozornost.

Navíc v předchozím funkčním období docházelo v otázce udělování licencí k opakovaným neshodám mezi Radou a Komisí, jelikož řada členských států nesouhlasila s ofenzivním udělováním licencí, které prosazoval sám předseda Komise Barroso. Souhlasili jsme s vytvořením nového obezřetnostního postupu pro udělování licencí. Jak to s tímto postupem nyní vypadá? Vzhledem k tomu, že většina občanů je proti těmto geneticky modifikovaným organismům, je naší povinností, abychom tento týden vedli rozpravu o udělování licencí a o ofenzivě, která se na nás možná stále ještě valí.

(Předseda řečníci přerušil)

Chtěla bych požádat, aby o tomto tématu proběhlo hlasování podle jmen.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, nehledě na případná hodnocení ze strany jednotlivých poslanců nebo politických skupin se domnívám, že je vhodné, abychom měli možnost se k tak důležitému tématu vyjádřit. Často zde vedeme rozpravu o otázkách, které jsou Evropské unii velmi

vzdálené, i když jsou namístě. Tato otázka znepokojuje nás i naše voliče, a právě z toho důvodu mám za to, že bychom ji měli zařadit na pořad jednání.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedo, znepokojení mé kolegyně paní Harmsové a řady členských států sdílím – na toto téma zde míváme rozpravu mimořádně bouřlivou. Proto – stejně jako to udělala již minulý týden Konference předsedů – jsem řekl a chci to nyní zopakovat, že nemá smysl, abychom teď vedli vzrušenou debatu bez usnesení, což pak opět skončí nezdarem.

Je mnohem smysluplnější vyzvat příslušné výbory, aby jmenovaly zpravodaje pro tento proces a rovněž pro související technické otázky postupu schvalování.

Souhlasu Komise předchází osmiletý přípravný proces. Této otázce se věnovalo osm let. Rozhodnutí učinila Komise, a to na základě evropského práva a většinou svých hlasů. Nyní se musíme zabývat otázkou, zda by se na rozhodnutí takového dosahu mělo vztahovat právo Parlamentu využít výjimku, a zda je nakonec možné, aby Parlament rozhodnutí s tak dalekosáhlými účinky zrušil.

To je důvod, proč by měl být jmenován zpravodaj, který mechanismy přezkoumá, a bude-li to nezbytné, předloží zprávu, se záměrem dosáhnout legislativní většiny v Parlamentu, která uloží Komisi, aby do jednoho roku na základě naší interinstitucionální dohody předložila legislativní návrh. To je podle mne mnohem lepší než vzrušená debata.

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Prosím dodržujte jednací řád. Podle jednacího řádu se jedná o jednominutová prohlášení, a to se týká jak prohlášení na podporu žádostí, tak i stanovisek proti. Omezte prosím svůj projev na uvedenou dobu, neboť v opačném případě narušujete pořad jednání a porušujete jednací řád. Mějte to prosím na paměti.

Od Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a také od paní Harmsové jsem obdržel žádost o jmenovité hlasování. Hlasovat budeme nyní.

(Parlament žádost zamítl)

(Pořad jednání byl tedy stanoven)

13. Mezinárodní den žen

Předseda. – Dalším bodem je prohlášení předsedy k Mezinárodnímu dni žen.

Mezinárodní den žen má v dnešní Evropě jinou podobu, než jak si ji, alespoň ve střední a východní Evropě, pamatujeme. Dnes se nejedná jen o darování květin ženám, které známe. Dnes je Mezinárodní den žen zároveň příležitostí k důležitým diskusím o rovnosti, o poskytnutí větší podpory matkám v rodinách s mnoha dětmi a o odstranění násilí na ženách. Evropský parlament se těchto diskusí aktivně účastní.

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví je mimořádně důležitý výbor. V listopadu 2009 jsme přijali usnesení o odstranění násilí na ženách, v němž vyzýváme Evropskou komisi a členské státy, aby stanovily důsledné akční programy proti této formě násilí. Naším cílem je, aby Evropská unie dokázala jít v této oblasti příkladem zbytku světa.

Ženy si dnes zaslouží více, protože konečkonců my všichni chceme zachránit Evropu před demografickým kolapsem, ale toho nelze dosáhnout na úkor žen. Ženy se třemi nebo čtyřmi dětmi musí mít možnost získat zaměstnání nebo být povýšeny na základě stejných zásad jako muži. Široce dostupné jesle a školky, ale i pracovní místa, to je pouze jedna z cest, jak tohoto cíle dosáhnout. Na druhou stranu však matkám, které chtějí se svými dětmi zůstat doma, by to rovněž mělo být umožněno, například prostřednictvím vhodného systému zdanění založeného na celé rodině, nikoli pouze na dvou partnerech.

Naším cílem je dosáhnout plné rovnosti tam, kde je to možné a kde to je důležité – jinými slovy všude. Diskriminace na pracovišti a ve společnosti se musí stát minulostí. V Evropské unii mají ženy a muži stejnou důstojnost a stejná práva a ochrana těchto práv je i naším úkolem, úkolem Evropského parlamentu.

Přeji si, aby pro všechny dámy zde v Evropském parlamentu mohl být jejich dnem každý den, aby nikdy nepocítily diskriminaci, a aby vás, milé ženy a kolegyně, bylo mezi poslanci Evropského parlamentu stále více.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Pane předsedo, jak jste před okamžikem řekl, dnes je Mezinárodní den žen. Je to jeho sté výročí. Máme důvod k oslavám? Dosáhli jsme velkých úspěchů, ale čeká nás ještě hodně práce; a tu můžeme učinit pouze za předpokladu, že budeme všichni – ženy i muži – spolupracovat.

Tento rok je jedním z témat Mezinárodního dne žen solidarita a prosazení žen na celém světě – v době hospodářské krize je to důležité téma. Dává mužům a ženám vodítko, jak spolupracovat na lepší budoucnosti pro nás a pro naše děti, neboť pouze společně můžeme zajistit, aby rovnost žen a mužů neplatila pouze před zákonem, ale i v každodenním a v ekonomickém a společenském životě. Koneckonců, ženy představují přibližně 50 % světové populace, avšak jejich výdělky se na celosvětových příjmech podílí jen 10 %. Pouze pět procent světových vedoucích představitelů jsou ženy. Ženy tvoří 75 % světových chudých. Tento stav můžeme a musíme výrazně zlepšit.

Nejde však jenom o chudobu. Když se podíváme na jiné části světa, zejména například na velkou část Asie, jsou zde chlapi více ceněni než dívky; přinášejí rodině větší užitek. V důsledku toho bývají dcery opouštěny a dokonce dochází k potratům plodů ženského pohlaví. Bohužel běžným a častým jevem je rovněž obchodování se ženami. V Africe se mnohé mladé ženy stávají obětmi války a znásilnění. Pramení to z řady kulturních příčin, a proto má-li se postavení žen zlepšit, je třeba i těmto příčinám věnovat velkou pozornost. Ženy a dívky jsou utlačovány, a to především v muslimských zemích, kde je útlak dán náboženskými důvody.

Je proto důležité, abychom my jako Evropská unie ve svých programech pomoci a svých mezinárodních vztazích zároveň upozorňovali na rovnost chlapců a dívek, mužů a žen. Nejde tedy jenom o zmírnění chudoby, ale také o odstranění kulturních předsudků. V tom spočívá důležitý úkol vysoké představitelky místopředsedkyně Komise Ashtonové a komisařky Georgievvy.

Čeká nás však mnoho práce i blíže k nám, a dokonce i v rámci naší skupiny, hlavně s podporou našeho předsedy pana Daula. Na závěr bych se ráda obrátila k nám všem – občanům Evropské unie. Vše začíná v mladém věku, při vzdělávání dětí, a přístup ke vzdělání není dívkám v Evropě stále zaručen. Míra dostupnosti by v naší civilizaci měla dosahovat 100 %. To by mělo být významným cílem nové strategie EU do roku 2020.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, společnost, v níž ženy a muži nemají v profesním ani soukromém životě stejná práva, není demokratickou a humánní společností. Základním předpokladem pro spravedlnost ve společnosti je, aby byla spravována bez ohledu na pohlaví osoby. My muži to považujeme za samozřejmé, ale ženy nikoliv, a to ani ve společnostech střední Evropy, ani zdaleka ne. To je nejvíce vidět na jednom z největších skandálů, který musíme dle mého názoru co nejdříve vyřešit. Parlament k tomu může výrazně přispět.

Opravdu, jak si společnost může uchovat skutečnou rovnost, když muži a ženy dostávají za stejnou práci na stejném místě různou odměnu? V žádné oblasti naše společnost neakceptuje bez výtek diskriminaci žen více než v oblasti zaměstnání, přičemž ženy vykonávají do značné míry stejnou práci jako muži, a to za mnohem náročnějších životních podmínek a ve velké míře za ni dostávají o 30 až 40 % nižší odměnu. Musíme EU zbavit této ostudy. Má-li Evropa vyslat vzkaz při příležitosti Mezinárodního dne žen, ať je to stejná odměna za stejnou práci na stejném pracovišti pro muže i pro ženy. To je základním požadavkem sociální spravedlnosti.

(Potlesk)

Bereme na vědomí, že Komise dosáhla pokroku. Jsme svědky toho, že Evropská listina práv žen je na nejlepší cestě k tomu, aby začala fungovat. To je dobře a my to vítáme. Jsme ale přece jen trochu zklamaní a žádám vás, abyste to tlumočil paní Redingové a panu Barrosovi. Byli bychom rádi, aby tento začátek byl něčím víc než oficiálním prohlášením; rovněž bychom chtěli, aby byl splněn původní slib – konkrétně že bude zapojen Parlament i organizace občanské společnosti. K tomu ovšem nedošlo. Stále ještě to však můžeme napravit. Uvítali bychom však něco víc než jen formu oficiálního prohlášení, a také kdyby orgány spolupracovaly na tom, aby pomohly odstranit konkrétní problém, který jsem zmínil. Moje kolegyně paní Wortmann-Koolová uvedla další příklady.

Je zde jedna věc, kterou si musí všichni Evropané při příležitosti Mezinárodního dne žen uvědomit. Rovných práv jsme stále ještě na našem kontinentu nedosáhli, zásadní nespravedlnost vůči ženám v jiných částech světa, od mrzačení ženských pohlavních orgánů až po povinné nošení roušky, všechna tato základní práva žen, především dívek, která jsou na celém světě porušována, by nás však neměla znepokojovat jen 8. března.

Proto bych rád poděkoval odborníkům Evropského parlamentu na oblast lidských práv. Zde každý čtvrtek odpoledne, v týdně, kdy jsme ve Štrasburku, diskutujeme mimo jiné o porušování lidských práv žen. Při příležitosti Mezinárodního dne žen bychom rovněž chtěli vyslovit názor, že tyto diskuse probíhající ve čtvrtek odpoledne si zaslouží přinejmenším takovou účast, jako máme nyní na plenárním zasedání.

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, na úvod bych ráda řekla, že jsem ještě před několika okamžiky nepředpokládala, že vystoupím, je však důležité, že slavíme Mezinárodní den žen, a obzvláště toto výročí, kdy uplynulo 100 let od jeho prvních oslav. Ano, měl by to být den, kdy oslavíme úspěchy žen, ale zároveň je naší povinností zvýšit informovanost o tom, jak dlouhá cesta nás z hlediska rovnosti ještě čeká.

Pane předsedo, řekl jste, že by v Parlamentu mělo být více žen. Úspěchy jsme zaznamenali, ale stále to je málo. Podívám-li se na parlament své země, bude nám podle některých odhadů při současném tempu pokroku trvat 200 let, než dosáhneme rovnosti – k dosažení patřičné rovnosti tedy míříme skutečně velmi pomalu.

Další téma, kterým se Parlament zabývá tento týden, je obchodování s lidmi a násilí na ženách. Minulý týden jsem ve svém volebním obvodu navštívila výstavu maleb a fotografií žen, které se staly oběťmi obchodování s lidmi a dostaly se do Unie ze země blízke hranicím Unie – Moldávie. Podle některých odhadů jsou ženy – a ovšem i muži – oběťmi obchodování v míře, která je srovnatelná s objemem veškerého obchodování s africkými otroky za 350 let, přičemž hlavními oběťmi jsou zde ženy. Jestliže my jako Evropské společenství s tím nedokážeme něco udělat a nedokážeme se postarat o ženy, které jsou oběťmi tohoto obchodování, bylo by ještě smutnější, kdybychom nedosáhli pokroku ani v tento den.

Zároveň bychom se měli zaměřit na řadu otázek spojených se zdravím žen, jimiž je třeba se zabývat a kterým není věnováno tolik času a energie, jak by si zaslouhovaly. Mnohého jsme dosáhli, mnohé lze oslavovat, stále však zbývá udělat hodně práce.

Marije Cornelissen, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Mezinárodní den žen, osmý březen. Kam až moje paměť sahá, vždy jsem tento den, stejně jako moje matka a babička, slavila. Někdy je mi 8. března smutno, když si pomyslím, kolik práce je ještě třeba vykonat, aby si byli muži a ženy skutečně rovni a měli rovné příležitosti. Pro tolik žen je násilí každodenní realitou, tolik žen žije v chudobě, tolik žen musí bez pomoci pečovat o své děti a své rodiče; a tak malému počtu žen se podaří dosáhnout vrcholu v oblasti podnikání, akademické oblasti či v politice.

Přesto však, když pomyslím na generaci mé babičky, která musela po svatbě přestat pracovat a neměla naprosto žádné příležitosti ke vzdělání, a na generaci mé matky, která velmi těžce bojovala za to, aby mohla rozhodovat o svém těle, a vidím, jak daleko jsme se za jedno století dostali, uvědomuji si, že změna je možná. Máme-li se však přičinit o to, aby byl svět v blízké budoucnosti lepší, musíme vynaložit maximální úsilí.

Evropská unie k tomu může výrazně přispět, ale jen za předpokladu, že postoupí od slov k činům. Boj za rovná práva je již příliš dlouho zatížen příliš mnoha krásnými slovy, k nimž přibývají další. Komise v pátek představila Listinu práv žen, která obsahuje spoustu krásných slov. K její realizaci jsem však velmi zdravě skeptická. Tento postoj umocňuje fakt, že – jak již uvedl pan Schulz – nebyl konzultován Evropský parlament ani nevládní organizace. Protože je to první akt komisařky Redingové poté, co se ujala funkce komisařky pro rovné příležitosti, jsem však více než ochotná se přiklonit spíše na její stranu.

Iniciativy, s nimiž svá krásná slova spojuje, jsou totiž z těch, které se počítají. Pokud nám v tomto období předkládá směrnici pro boj proti násilí na ženách, směrnici o otcovské dovolené, silná opatření na zvýšení míry zaměstnanosti žen – například prostřednictvím lepší vzájemné slučitelnosti pracovní doby a doby vyučování – a kvóty pro ženy na vrcholných pozicích, přinejmenším v rámci svých pravomocí v Komisi, pokud Komise promění tato svá krásná slova na skutečné činy, já i moji kolegové ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance budeme první, kdo povstane a zatleská.

Chceme-li změnu, musíme spolupracovat – Komise, Rada, levice i pravice v této sněmovně. Dnes, 8. března, neslavím pouze Mezinárodní den žen, ale i narozeniny svého syna, kterému jsou právě dva roky. Z celého srdce doufám, že bude za třicet let žít v Evropě, kde se bude společně se svou ženou – nebo partnerem – rovným dílem podílet na péči o dítě a kde budou mít ženy úplně stejnou šanci stát se profesorkami, generálními ředitelkami nebo evropskými komisařkami. A já, jeho matka, pro to v nadcházejících letech učiním vše, co bude v mých silách – a naštěstí nejen já.

(Potlesk)

Marina Yannakoudakis, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, Mezinárodní den žen nám poskytuje celkovou příležitost zaměřit se na problémy a výzvy, kterým v současné době ženy čelí – zaměřit se na různé formy nerovnosti, které mnohé ženy zažívají, ale současně oslavit vymoženosti, jichž ženy za poslední století dosáhly.

My ve Spojeném království jsme obzvláště hrdí na to, že si můžeme připomenout osobnosti, které pomohly našemu národnímu pokroku, kterého jsme v oblasti práv žen dosáhli: ženy jako Emily Pankhurstovou, která v čele britských sufražetek dosáhla volebního práva žen, Shirin Ebadiovou, které byla v roce 1993 udělena Nobelova cena za prosazování lidských práv, zejména práv žen, a Margaret Thatcherovou, první britskou předsedkyni vlády, zvolenou v roce 1979.

Otázka, zda ženy mohou dosahovat vysokých postů a mít stejné příležitosti jako muži, je dnes ve Spojeném království stejně aktuální, jako byla v době, kdy byla zvolena první britská premiérka.

Dokážeme poskytnout vzdělávací a pracovní příležitosti, přetrvává však rozdíl v odměňování. Dokážeme sice vytvořit legislativní základ pro potírání diskriminace na pracovišti, ale nemůžeme vytvořit legislativní základ proti tlakům ohledně skloubení práce, rodinného života a péče o domácnost.

Jako Parlament bychom měli pracovat na tom, abychom ženám pomáhali, aby si mohly vybrat, co budou dělat. Rozhodnou-li se pro profesní dráhu, musíme je podpořit, aby ji mohly realizovat a měly rovné podmínky. Rozhodnou-li se zůstat doma a věnovat se rodině, nesmí být jejich schopnosti podceňovány. Výraz „jen žena v domácnosti“ je třeba postavit mimo zákon. Žádná žena není „jen“ cokoli. Je třeba cenit si přínosu každé z nich.

Takže pokud hovoříme o ženách, které dosáhly velkých úspěchů, domnívám se, že na čele tohoto seznamu musí být jedna skupina žen, jejichž úlohu si ve Spojeném království připomínáme 14. března – a tou jsou matky na celém světě: ženy, které se dobrovolně vzdaly svých ambicí a svůj život zasvětily výchově dětí. A tímto správným krokem přispěly k našemu společnému cíli – společnosti založené na rovnosti a toleranci, kde lidská práva jsou respektována bez ohledu na pohlaví.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedo, dnes si připomínáme Mezinárodní den žen a před patnácti lety byla založena platforma OSN pro práva žen. V půli cesty, při jejím přezkumu, který právě probíhá v New Yorku, jsme já i další poslanci v delegaci Evropského parlamentu mohli pouze konstatovat, že ženy na celém světě se budou muset smířit se současným stavem. Navzdory pozitivním usnesením, které v poslední době přijal Parlament, zprávě pana Tarabellého a usnesení Peking +15 zasedání OSN bohužel nepřineslo žádné výsledky.

Vlády EU, které byly do jednání zapojeny, měly o poznání méně ambiciózní cíle v oblasti práv žen, než jak vyjádřil Evropský parlament v dříve zmiňovaných usneseních. Někdy se mi zdá, že vlády EU využívají pekingskou platformu především k tomu, aby mohly o rovnosti poučovat vlády třetích států. Je často jednodušší radit ostatním, co mají dělat, než sám dosáhnout nějakých výsledků.

Předseda Komise Barroso před svým zvolením slíbil vytvoření Listiny práv žen. Dnes jsme měli možnost si dokument Komise přečíst. Já i moje skupina – Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice – jsme hluboce zneklidněni bezobsažností Listiny i způsobem, jakým byla vytvořena. Je zde velké riziko, že to bude jen plýtvání papírem, na kterém je sepsána. Na jejím vzniku se nepodílely a nijak k ní nepřispěly Parlament, vnitrostátní orgány ani evropské dobrovolnické organizace a k procesu nebyli přizváni ani evropští občané.

Ráda bych panu Barrosovi vysvětlila, že prohlášení o společných hodnotách nestačí. Ženy a muži v Evropě potřebují silný dokument vytvořený ve spolupráci se všemi dotčenými stranami.

Považujeme toto za první návrh Listiny práv žen. Využijme čas do příštího Mezinárodního dne žen k diskusím a rozpravám s Parlamentem, s vnitrostátními orgány a s evropskými dobrovolnickými organizacemi. A až budeme slavit Mezinárodní den žen příště, bude všem jasné, že jsme učinili pokrok.

Práci, kterou chceme hájit práva žen, konáme nejen 8. března, ale každý den v roce. A právě to ženy a muži v Evropě to potřebují.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, v tento den bych chtěla vyzvat všechny politiky a zákonodárce, aby přestali vytvářet všechny ty demagogické předpisy o rovnosti, které naopak ztěžují život ženám, které chtějí pracovat. Odrážejí organizace od zaměstnávání žen. Rovnost nespočívá v zákonech – rovnost spočívá v chování.

Po celých třicet let své profesní dráhy jsem jako pracující matka nikdy nebyla přijata nebo povýšena na základě čehokoli jiného než své kvalifikace a schopností, a urazilo by mne, kdyby se mnou někdo zacházel jinak jen kvůli mým chromozomům. S cílem chránit práva žen na celém světě mám však na tento Parlament konkrétní žádosti.

Chci, aby byl projednán a vyřešen španělský problém zabírání půdy, aby skončilo utrpení mnoha žen a mužů, jimž hrozí demolice jejich obydlí, v nichž je jim znemožněno žít. Domníváte se snad, že to není násilí?

Chci, aby tento Parlament zastavil toky finančních prostředků EU do regionů, kde dochází k masivnímu porušování lidských práv. Nebo si myslíte, že to není násilí?

Chci, aby tento Parlament vyslechl a chránil ty, kdo mu chtějí sdělit své zneklidnění, pokud jde o strukturální nesrovnalosti, jež mají vliv na evropský rozpočet, stejně jako jsem to já udělala před osmi lety, a aby zajistil, aby tito lidé netrpěli stejným osudem jako já. Nebo to snad není násilí?

Chci, abyste pozastavili absolutorium Evropské komisi, dokud nebude bez výhrad auditory prověřeno celých 100 % rozpočtu. A přeji si, aby toto byl způsob, jakým tento Parlament vyjádří úctu ženám i mužům v Evropě – těm, kdo prostřednictvím svých daní umožňují existenci Evropské unie.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Vážení kolegové, dovolu, bych vás upozornila, že je hrubou chybou hovořit obecně o evropských ženách a o právech žen žijících v Evropské unii, aniž bychom přihlíželi k druhořadému postavení žen v nových postkomunistických členských státech střední a východní Evropy. Nastal čas, aby EU vyšetřila jejich konkrétní problematickou situaci v oblasti práv a aby na základě výsledků napravila existující závažnou diskriminaci žen v nitru samotné Evropy.

Dovolte mi uvést dvě oblasti. Obě souvisí s globalizací, neoliberalním hospodářstvím, liberalizovaným volným obchodem a jejich důsledky. Zaprvé se jedná o to, že nadnárodní společnosti, ale i velké evropské firmy registrované v EU uplatňují odlišné normy pracovního práva a ochrany zdraví při práci. Mám na mysli například velké prodejce, hypermarkety, jaké jsou na obou stranách rakousko-maďarské hranice. Stejná společnost uplatňuje odlišné normy pro přestávky, polední pauzu a pro výpovědi. S východoevropskými, zde maďarskými, zaměstnankyněmi zacházejí prakticky jako s otrokyněmi.

Druhou, zcela neprobádanou oblastí je migrace žen v rámci Evropské unie. Ženy v druhořadém postavení pocházející ze střední a východní Evropy, například Maďarky, hledají zaměstnání jako pomocné síly v domácnostech na západě, žijí jako služky, jako ekonomičtí uprchlíci, a často přitom doma zanechávají své děti. Z pohledu práv a důstojnosti se jejich situace mnohem více podobá situaci žen v rozvojových zemích třetího světa, než situaci jejich sester v západní Evropě, jejich spoluobčanek v členských státech EU. A to je třeba urychleně napravit.

Předseda. – Dovolte mi, abych vřele uvítal pana komisaře Dalliho: vítejte, pane Dalli! Komisař nyní učiní prohlášení jménem Komise.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedo, velmi mne těší, že se má první návštěva plenárního zasedání Evropského parlamentu odehrává v tento významný den – 8. března na Mezinárodní den žen. Zároveň je pro mne ctí zastupovat Komisi, a zejména paní komisařku Redingovou, která bude stát v čele úsilí Komise o ochranu základních práv.

To je jedinečná příležitost, abychom společně oslavili hospodářské, politické a sociální výdobytky žen, minulé, současné i budoucí. V roce 1957 byla rovnost zakotvena v evropských Smlouvách. Od té doby vznikl ohromující počet právních nástrojů následovaný velkým množstvím rozhodnutí Evropského soudního dvora, které dohromady tvoří právní výbavu na úrovni EU.

Rád bych připomněl, že rovnost žen a mužů není pouze základní hodnotou vyjádřenou ve Smlouvě, ale že se rovněž prokázalo, že politiky rovnosti žen a mužů podporují hospodářský růst. Předseda Evropské komise a místopředsdkyně Redingová minulý pátek tím, že představili Listinu práv žen, potvrdili obnovený závazek Komise ohledně hodnot rovnosti pohlaví.

Listina práv žen představuje politický závazek Komise posílit rovnost mezi ženami a muži v pěti oblastech, a to jsou: stejná hospodářská nezávislost; stejná odměna za stejnou nebo rovnocennou práci; rovnost v rozhodování; důstojnost, integrita a odstranění násilí na základě pohlaví; a rovnost mezi ženami a muži mimo Unii.

Na Listinu práv žen naváže v září 2010 nová komplexní strategie pro rovnost mužů a žen. Tato strategie promítne zásady Listiny práv žen do konkrétních opatření, jež budou realizována v příštích pěti letech.

Jedná se o ambiciózní projekt a cíle, jichž Komise sama nedosáhne. Bude muset úzce spolupracovat se svými hlavními partnery na úrovni EU a zejména s vámi, s Evropským parlamentem a Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví. Mezinárodní den žen je skvělou příležitostí k tomu, abychom si my všichni tento závazek připomněli.

Předseda. – Tím končí projevy, jejichž předmětem byl nejen Mezinárodní den žen, ale i naše trvalá snaha o dosažení rovných práv pro ženy a odstranění násilí.

14. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Dne 8. února 2010 Rumunsko přijalo nabídku prezidenta Spojených států, aby se podílelo na rozvoji systému protiraketové obrany USA. Je to projev důvěry vůči mé zemi, přičemž nesmíme zapomínat ani na profesionalitu, kterou prokázala rumunská armáda v Afghánistánu a Iráku. Na rumunském území budou umístěny tři baterie, z nichž každá bude obsahovat osm raket. Podle časového harmonogramu dojednaného s americkou stranou má být tento obranný systém uveden do provozu v roce 2015.

Domnívám se, že téma protiraketové obrany musí být vnímáno jako aktuální a jako takové musí být zařazeno na program Evropské unie, musíme totiž být informováni o riziku šíření programů na výrobu balistických raket.

Musím zdůraznit, že nový systém není namířen proti Rusku. Ve skutečnosti byly některé připomínky a požadavky Moskvy při novém definování architektury systému Spojených států zohledněny. V době, která bude bezprostředně následovat, budou zahájena dvoustranná jednání, jejichž cílem bude podpis nezbytných dohod, které bude poté nutné ratifikovat rumunským parlamentem.

Děkuji.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedo, přicházím se základním předpokladem, že obnova veřejných financí členského státu eurozóny je povinností samotné eurozóny. Koordinovaná intervence je však nutná, aby se bránilo spekulacím s jednotnou měnou.

Rozsáhlá finanční krize v Řecku a finanční nerovnováha v ostatních členských státech zdůraznily nutnost politicky řízené evropské hospodářské správy. Ve své otázce, kterou jsem Komisi položil dne 17. února 2010, jsem podal návrh, aby byl vytvořen Evropský měnový fond. Těší mne, že komisař Rehn činí kroky v tomto směru. Budeme očekávat ucelený návrh Komise.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pane předsedo, rozsudek španělského Ústředního trestního soudu potvrdil to, co mnozí z nás věděli už předtím – že venezuelský prezident Hugo Chávez spolupracuje s teroristickými organizacemi ETA a FARC. To dokazuje, že Chávez s teroristy sympatizuje, že vražedným teroristům poskytuje útočiště na venezuelské půdě, a že jim pomáhá tím, že jim uděluje oficiální posty ve venezuelské vládě. Především Chávez spolupracuje se zločinci z organizace ETA.

Jako Bask, Španěl a Evropan bych si přál, abychom tento otřesný přístup diktátora Huga Cháveze společně odsoudili. Vyzývám všechny evropské orgány, aby přijaly veškerá nezbytná opatření k odsouzení Huga Cháveze a jeho politiky podporující teroristy.

Rád bych připomněl vládě pana Rodrígueza Zapatera, která v současnosti zastává funkci rotujícího předsednictví Evropské unii, že nesmíme vystupovat vůči vládě Huga Cháveze přátelsky a neslaně nemastně, jak tomu bylo doposud. Nemá smysl dávat najevo vstřícnost či přátelská gesta a spolupracovat, neboť když španělská vláda couvne a poníží se před Chávezem tak jako posledně, to se rovná trestání obětí terorismu, pohrdání španělskou justicí, a tedy i popření svobody a demokracie.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) I když Fond solidarity Evropské unie funguje jako celek dobře, zkušenosti z prvních let jeho provádění ukazují, že v činnosti fondu přetrvávají zásadní nedostatky a slabá místa. Jsou spojeny se zdlouhavým poskytováním finančních prostředků fondu, s úrovní transparentnosti kritérií pro mobilizaci fondu v případě regionálních katastrof, ale i s omezením na přírodní katastrofy.

Musím vám také připomenout, že Rumunsko obdrželo finanční podporu od Evropské unie na projekty realizované v oblastech zasažených povodněmi. Finanční prostředky však byly uvolněny pozdě na to, aby mohly být využity co možná nejúčinněji.

Proto si myslím, že postižené oblasti by velmi uvítaly, kdyby pomoc zemím zasaženým katastrofou mohla být na jejich žádost poskytována bezprostředně po katastrofě, ve formě systému zálohových plateb vycházejících z prvotního odhadu přímých ztrát.

Děkuji.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pane předsedo, Fidel Castro a jeho oligarchové již dávno zradili ideály kubánské revoluce. Tyto ideály sdíleli lidé na celém světě, zejména smetánka světové mládeže, již inspirovaly.

V současnosti je však pro diktaturu Castrova bratra typický nedostatek soucitu s politickými vězni a vězni svědomí i s vlastními občany. Připomíná mi to dobu, kdy ležel na smrtelné posteli Franco, kvůli stejné špatnému zacházení s politickými vězni, kteří také byli považováni za běžné zločince, a kvůli stejnému fanatickému pohrdání lidmi žijícími v exilu.

Castro skončil stejně jako Franco a všichni další nepřátelé svobody, které uchvátila moc. Nicméně jsme vyzýváni, abychom zachránili životy a projevíli solidaritu s těmi, kdo bojují a trpí. Je to úkol pro nás, Evropany, zavázané k demokracii, svobodě a lidským právům.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, víme, že Komise a španělské předsednictví vynakládají veškeré úsilí, aby urychlili tempo jednání s některými zeměmi Střední a Jižní Ameriky s cílem uzavřít dohody o přidružení před květnovým summitem mezi EU a Latinskou Amerikou.

Jakožto spolumístopředseda shromáždění EuroLat bych rád Parlament upozornil na to, že v případě některých zemí hrozí, že budou v důsledku zrychlení jednání opomenuty důležité body týkající se lidských práv a dodržování lidských práv v řadě regionů. Například v Kolumbii dochází prakticky denně k atentátům na odboráře. V Hondurasu, s nímž jednáme o dohodě, je stále u moci vláda, která je přímým výsledkem státního převratu, který proběhl v minulém roce. Podobné problémy se objevují v Guatemale, netýkají se však lidských práv, ale některých aspektů dohod, které jsou zanedbány.

Myslím, že je nezbytné, aby Komise i předsednictví postupovaly opatrněji.

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedo, při příležitosti Mezinárodního dne žen bych ráda vyzdvihla zejména otázku zdraví žen, která je mezi ostatními otázkami stále popelkou. Před dvěma nebo třemi lety jsem na tomto místě hovořila o tiché, neviditelné, bolestivé a vysilující ženské chorobě – endometrióze. Tato choroba ničí životy, rodiny a plodnost; vidíte, některé ženy ani nemají šanci stát se matkami. Možná se o této chorobě zdráháme hovořit jenom proto, že souvisí s ženskou menstruací; zdráháme se ji i jen pojmenovat. Řeknu to tedy ještě jednou – endometrióza.

Stále neznáme její příčinu, stále nevíme, jak ji léčit a stále postihuje až jednu z deseti žen a toto číslo stoupá. V celé Evropě je tento týden Týdnem osvěty o endometrióze. Kdy už začneme brát tyto ženy, jejich rodiny a jejich útrapy vážně? Je dobře, že jste zde, pane komisaři, abyste to slyšel; možná by pomohly správně vyhrazené finanční prostředky – a já doufám, že se tak stane dříve než příští rok.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, padla zmínka o bouři Xynthia, která nedávno zasáhla západní Evropu a vyžádala si téměř 60 obětí a značné materiální škody.

Jsem dnes velmi smutná, ale i rozložená, neboť této lidské katastrofě bylo možné zabránit, přinejmenším mohly být zmírněny její dopady. Až do nedávné doby se ve Francii a celé dnešní Evropě pobřežní oblasti a záplavové oblasti rozvíjely vzdor platným evropským a ovšemže i vnitrostátním předpisům, které byly takto porušovány.

Často se jedná o lokality Natura 2000, jejichž ochrana před urbanizací je nezbytná k omezení dopadů takových přírodních událostí. Je na nás, abychom projevíli větší odpovědnost, abychom zajistili, aby členské státy přísně uplatňovaly právní předpisy Společenství, zejména směrnici o ptácích a směrnici o přírodních stanovištích, a abychom podminili Strukturální fondy požadavky udržitelnosti, bezpečnosti a biologické rozmanitosti.

Strategie EU do roku 2020 je jedinečnou příležitostí k novému definování našeho přístupu k životnímu prostředí.

(Předseda řečníci přerušil)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, minulý týden přinesla významná česká média informace o tom, že německá dopravní policie výrazně zpřísnila kontroly českých řidičů na německé straně hranice. Kontroly jsou podle informací častější a podstatně důkladnější. Situace je podle svědků o to horší, že někteří musí při kontrolách dokonce odevzdávat moč, a to v podmínkách hraničících s urážkou lidské důstojnosti. Nejde tedy o běžné silniční kontroly spojené s kontrolou cestovních dokladů či dokladů vztahujících se k technickému stavu vozidla nebo k původu vozidla. Čeští občané svobodně cestující v schengenském prostoru nesmějí být považováni za občany druhé kategorie. Jsou plnoprávními, rovnocennými a suverénními občany členského státu Evropské unie a takto s nimi musí být nakládáno. Pane předsedo, žádám Vás, abyste tuto informaci předal příslušným úřadům, aby ji náležitě prošetřily a sjednaly náležitou nápravu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Pane předsedo, Evropský den boje proti obezitě je iniciativou, která propojuje lékaře, pacienty a politiky k podpoře evropských občanů trpících nadváhou a obezitou. Jejím cílem je ustanovit 22. květen jako každoroční Evropský den boje proti obezitě, zvýšit informovanost o potřebě opatření na evropské úrovni a zajistit, aby byl vyslyšen hlas pacientů s nadváhou a obezitou.

Obezita je nemoc, nikoli problém. Každý členský stát by měl této výzvě čelit a poskytnout této skupině obyvatel účinnou podporu. Podle Světové zdravotnické organizace nabývá počet obezích v celé Evropě, nejen v EU, obrovských až epidemických rozměrů. Pokud nic nepodnikneme, bude v roce 2020 v tomto regionu podle odhadů 150 milionů obezích dospělých – 20 % populace – a 15 milionů obezích dětí a dospívajících – 10 % populace. Musíme proto hlasu pacientů trpících obezitou a nadváhou dodat síly.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, dnes si připomínáme sté výročí vyhlášení Mezinárodního dne žen, který se stal symbolem revolučního boje. V den, kdy ženy na celém světě bojují za svá práva a proti všem formám diskriminace, chtěla bych všechny tyto ženy pozdravit, zejména však ty, které jsou stále ještě oběťmi diskriminace, nerovnosti a různých forem násilí.

Vzhledem k tomu, že krize kapitalismu má na život žen specifické dopady, neboť ženy jsou hlavními oběťmi nejistých a špatně placených pracovních míst a chudoby, je v tento den také důležité zdůraznit aktuálnost jejich boje za rovnost před zákonem i v běžném životě! Většinu z 85 milionů lidí, kteří žijí v Evropské unii v chudobě, tvoří ženy.

Proto, když oslavujeme tento den a vyzýváme všechny ženy, aby se nevzdávaly svých snů, znovu opakujeme, že je nutné bojovat proti nespravedlnostem a diskriminaci, a otvírat tak nové šance k lepšímu životu v rovných podmínkách.

John Bufton (EFD). – Pane předsedo, rád bych zde upozornil na referendum, které ve Walesu budeme mít. Ano, věřte nebo ne, referendum. Bylo nám odepřeno referendum o ústavě, bylo nám odepřeno referendum o Lisabonské smlouvě, nyní však ve Walesu máme mít referendum o rozšíření pravomocí velšského shromáždění.

Nyní je tedy v sázce tato otázka, ale je tu obtíž. Všechny politické strany ve Walesu – labouristé, velšská strana, liberální demokraté a konzervativci – tuto věc podporují a touží po větších pravomocech. Mám pro ně novinku: já ne.

S lidmi ve Walesu tyto strany zacházejí jako s hlupáky. V době, kdy nyní bude dalším bodem programu nezávislost, by výsledkem mohlo být nějakých osmdesát poslanců shromáždění. Ve Walesu, kde jsou ohroženy pečovatelské domy, kde školám hrozí uzavření, kde silnice vypadají jako silnice v zemích třetího světa, je naše politická třída v Cardiff Bay v podstatě přesto odhodlána prosazovat tento šílený nápad.

Těší mne, že proběhne referendum, doufám však, že obyvatelé Walesu se postaví a řeknou „ne“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dovolte mi vyjádřit hlubokou soustrast a solidaritu s oběťmi přírodní katastrofy na Madeiře.

Nouzová situace si žádá pružná opatření, aby došlo k rychlému uspokojení základních potřeb lidí a poskytnutí materiální pomoci a rovněž rychlé obnově poškozené klíčové infrastruktury. Doufám, že portugalské úřady co nejdříve vyčíslí výši škod, a že se zároveň nevyskytnou formálně administrativní překážky pro poskytnutí finanční pomoci z Fondu solidarity Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že mobilizace prostředků z Fondu solidarity vyžaduje souhlas Evropského parlamentu, věřím, že Parlament projeví příkladně pohotovou reakci při přijímání rozhodnutí v tomto ohledu. Dovolte, abych ještě jednou větou vyjádřil solidaritu s katastrofou v západní Francii při nedávné přívalové vlně ve Vendée.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pane předsedo, nedávno jsme zde v Evropském parlamentu přijali usnesení o Ukrajině, v němž jsme zpochybnili udělení vysokého státního vyznamenání Stepanu Banderovi, vůdci boje za nezávislost země, bývalým ukrajinským prezidentem. Tento bod našeho usnesení vyvolal na západní Ukrajině velkou kritiku.

Ráda bych podotkla, že toto usnesení nezpochybňovalo Banderův cíl dosáhnout nezávislosti Ukrajiny. Toto usnesení skutečně podporovalo kořeny silné, jednotné a svobodné Ukrajiny, jež má plnou podporu ze strany Evropské unie i mého rodného Polska, vyjadřovalo však politování nad tím, že při udělení ceny byla věnována jen malá pozornost tragickým okolnostem válečného boje za nezávislou Ukrajinu. Jeho součástí byly i etnické čistky prováděné mimo jiné v Banderově jménu.

Podle mého názoru chybělo při udělení tohoto ocenění Banderovi vyjádření lítosti nad nevinnými oběti tohoto boje. Jedině tak by mohlo plně sloužit cíli nezávislé Ukrajiny, která má mírové vztahy se svými sousedy. Ocenění by mělo být provázeno úsilím o smíření s těmito rodinami.

(Předseda řečníci přerušil)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Slovenský jazykový zákon se v poslední době stal předmětem početných kritických komentářů. Rád bych vás nyní upozornil na stanovisko právní služby Evropské komise. Podle něj jsou jazykový zákon a jeho prováděcí opatření ve stávající podobě v rozporu se základními právy a příslušnými dokumenty Rady Evropy, a snad dokonce i se slovenským zákonem na ochranu menšin. Stanovisko vyjadřuje politování nad nerozumností a nepřiměřeností jazykových požadavků. Má za to, že tento zákon ohrožuje volný pohyb pracovníků, jednu z největších vymožeností evropské integrace, a že je také hrozbou pro fungování integrovaného vnitřního trhu Evropské unie. Pozměněný jazykový zákon je podle prohlášení právní služby navíc v rozporu se směrnicí o audiovizuálních mediálních službách a článkem 56 Smlouvy o fungování Evropské unie, který se zabývá volným poskytováním služeb. Zpráva uvádí, že oddíl věnovaný zdravotnickým institucím by mohl v praxi vést k diskriminaci, a že pokud jde o základní práva, chrání zákon mnohem větší měrou zájmy státu než zájmy jednotlivce. Žádám Komisi, aby přijala nezbytná opatření a zajistila, aby dále jednoznačně převládalo právo Společenství.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Musím se zmínit o tématu účasti žen na trhu práce. Údaje Eurostatu naznačují povzbudivý trend. Zatímco v roce 1970 netvořily ženy ani 30 % evropského trhu práce, v roce 2008 dosáhl tento ukazatel 43 %, a světová krize jej vytlačila dokonce až k přibližně 50 %.

Tento trend se v důsledku hospodářské krize, která zasáhla odvětví podnikání, v nichž jsou zaměstnání především muži, projevuje i v Rumunsku. Na trhu práce však panuje diskriminace mezi ženami a muži. Proto je důležité, aby plánovaný legislativní balíček Komise zahrnoval cíle týkající se odstranění rozdílů mezi ženami a muži, aby tak byla podpořena větší účast žen na trhu práce. Tento legislativní balíček musí být rovněž zdůrazněn ve strategii Evropské unie do roku 2020.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedo, nedávné události v Turecku znovu potvrdily, že práva odborových organizací ani pracovníků zde stále ještě nejsou dostatečně zaručena. Po více než dva měsíce bojovalo 12 000 zaměstnanců nyní privatizovaného bývalého státního tabákového monopolu Tekel proti propouštění pro nadbytečnost, krácení pracovní doby a ztrátě sociálních práv, která získali.

Prezident Erdoğan v průběhu stávky několikrát pohrozil, že nechá protestní tábory v Ankaře odstranit policií. Při začátku stávky zaútočila policie na pracovníky slzným plynem a vodním dělem.

Chtěla bych vás požádat, abyste vyzvali turecké orgány, aby zacházely s odborovými organizacemi jako se sociálními partnery se stejnými právy a aby vydaly legislativní ustanovení, jimiž bude zaručena bezpodmínečná ochrana práv odborových organizací. Práva musí být přizpůsobena normám EU a Úmluvám Mezinárodní organizace práce.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pane předsedo, kolegyně a kolegové, před nedávnem došlo na italských řekách Lambro a Po k další přírodní katastrofě. V téže době Soudní dvůr v Lucemburku odsoudil Itálii za to, že ohrožuje veřejné zdraví svými nezákonnými skládkami odpadu, a za její neschopnost řídit shromažďování odpadu v regionu Kampánie. V poslední době byl zaznamenán zvýšený počet případů leukemie způsobené

ocelárnami Ilva, ale i uvolňováním azbestu ve školách v Krotónu a dioxinů v Kampánii. Je to pokračující katastrofa pro životní prostředí.

Důrazně se ptám Komise, co chce udělat pro to, aby zajistila, aby italská vláda respektovala normy směrnic Evropské unie, zejména pokud jde o nedávné rozhodnutí Soudního dvora, které Itálii za to, že není schopna nakládat s odpadem v Kampánii, důrazně odsoudilo. Po mnoho týdnů a měsíců byla Neapol po celém světě terčem posměchu.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, londýnská konference o Afghánistánu vyvolala paniku uvnitř afghánské společnosti, zejména ženy jsou plné obav. Mírový plán schválený sedmdesáti zeměmi zahrnuje fond na pomoc znovuzačlenění Talibanu, přičemž se v následujících měsících musí uskutečnit Loya Jirga – mírový koncil –, aby tento smír vstoupil v platnost.

Ženy nechtějí a nesmí platit cenu za smír. Taliban stále požaduje potlačování práv žen a návrat k právu šaría. Je namístě se obávat, že Loya Jirga změní ústavu a že budou odstraněny články chránící práva žen – článek 22 kapitoly 2.

Dnes, 8. března 2010, slavnostně požaduji, aby Evropská unie zaručila budoucnost afghánských žen, neboť nelze dopustit, aby se vrátil režim, který historicky připravil o život nejvíce žen.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Diplomatický konflikt mezi Švýcarskem a Libyí se vyostřil a má velmi závažné důsledky pro mnoho evropských občanů, kteří chtějí cestovat do Libye, ale byl jim odepřen vstup do země. Tyto nepříznivé důsledky pocítili zejména pracovníci, kteří si na svou obživu vydělávají v Libyi, ale i evropští investoři, kteří nemohou své pracovníky do Libye vyslat. Současně pracovníci, kteří již v Libyi jsou, se zde snaží zůstat co nejdéle, aby nahradili ty, kdo mají zakázaný vstup. Evropská unie nemá co dělat s tímto incidentem a připadá si jako rukojmí ve sporu dvou třetích zemí. Vyzývám proto Evropskou unii, aby přijala veškerá možná opatření, aby tento problém co nejdříve vyřešila.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedajícím, španělská vláda požádala venezuelskou vládu o vysvětlení v souvislosti se soudním rozhodnutím, které hovoří o údajné spolupráci mezi venezuelskou vládou a organizací ETA.

Pan Iturgaiz by si měl obstarat nejnovější informace, neboť v sobotu vydaly venezuelská a španělská vláda v této záležitosti společné prohlášení. Obě vlády v tomto prohlášení zopakovaly, že mají v úmyslu plně spolupracovat a společně bojovat proti terorismu.

Měli bychom se z takového záměru radovat a blahopřát venezuelské vládě k tomu, že vyjádřila chuť spolupracovat se španělskou vládou v boji proti terorismu a organizaci ETA, nikoli vysílat plamenné vzkazy či se snažit získat politický kapitál z tak závažné otázky, jakou je terorismus.

Považuji za důležité, abychom respektovali nezávislost justice, diplomatické vztahy, a především spolupráci mezi státy, chceme-li nadále usilovat o životně důležitý boj proti terorismu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedajícím, obyvatelé Islandu řekli jasné ne dohodě z Icesave. Jen před týdnem Komise doporučovala, že by EU měla zahájit přístupová jednání s Islandem.

Je pravda, že ministři financí v Londýně a Haagu mají na své straně právo, mají ale také značnou odpovědnost. Ti, kdo nebyli dost prozíraví a investovali do Icesave, mají rovněž právo získat určitou kompenzaci za své ztráty. Nároky však musí být rozumné a přiměřené. Nyní potřebujeme nová jednání s vládami v Londýně a Haagu.

Islandčané se musí v EU cítit vítáni, nikdy však samozřejmě nebudou hlasovat pro členství v EU, pokud budou o osudu Islandu moci rozhodovat ministři financí v Haagu a v Londýně. Nesmíme dovolit, aby Evropskou unii ovládaly britská a nizozemská pokladna. Je čas, aby EU podnikla různé kroky a ukázala solidaritu s Islandčany.

Dovolte mi citovat Hávamál, slova Odina Vysokého ze Starší Eddy: *(řečník hovoří islandsky)*

– To v islandštině znamená: „Musíme problémy řešit společně.“

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, v noci ze 27. na 28. února zasáhla západní Francii mimořádně krutá bouře Xynthia, která si vyžádala mnoho životů. V našich myšlenkách jsme přirozeně s oběťmi a všemi, kdo jim přišli na pomoc. Velmi jasně vyzýváme Evropskou komisi, aby urychleně zpřístupnila zdroje z Fondu solidarity, aby mohla pomoci těm nejvíce postiženým. Musíme si však z této tragédie vzít ponaučení.

Jak je možné, že pět až šest milionů lidí ve Francii žije v záplavových oblastech? Samozřejmě, je zde tlak ze strany lobby v oblasti nemovitostí, současně je však pravda, že prezident Sarkozy před několika měsíci požadoval, aby byla výstavba v záplavových oblastech povolena. Odpovědnost tedy leží na politicích.

Požadujeme, aby veškeré evropské spolufinancování, které je spojené s rekonstrukcí a obnovou, bylo podmíněno dodržováním práva – právních předpisů pro pobřežní oblasti a příslušných plánů pro předcházení povodním. Přirozeně znovu vyzýváme k poskytnutí rychlé podpory všem nejvíce zasaženým odvětvím, zejména v chovu vodních měkkýšů.

Ashley Fox (ECR). – Pane předsedající, opatství v Buckfastu vyrábělo v Devonu, v mém volebním obvodu, od roku 1890 alkoholizované víno. Toto víno se bohužel nyní stalo terčem útoků některých labouristických politiků. Raději budou vinit jeden alkoholický výrobek z nárůstu protispolečenského chování, než aby přiznali, že jejich sociální politika selhala.

Víno z Buckfastu by mělo být zakázáno, protože obsahuje kofein a alkohol. Pokud se tak stane, co bude následovat potom? Zakážeme mladým lidem míchat Red Bull s vodkou? Zakážeme irskou kávu? Jak na to budeme dohlížet?

Pečovatelský stát zešílel. Požadavek, aby byl zakázán jeden produkt, nevyřeší problém nezodpovědného pití. Měli bychom spotřebitelům dovolit, aby si vychutnali jakýkoli nápoj, který si vyberou. Většinu bychom neměli trestat za to, co dělá několik ignorantů.

Nebo si snad lidé opravdu myslí, že kdyby zakázali Buckfast, výtržníci, kteří jej nyní konzumují přes míru, by začali pít čaj?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, před rokem nebo dvěma, kdy bylo euro silné, *Wall Street Journal* sázel na jeho pád a vysvětloval, jak by k tomu mohlo dojít. Mezi ekonomikami používajícími euro panují velké rozdíly, uvedl. Jeho pád by mohl zruinovat pouze ty nejzranitelnější.

To se nyní také stalo, a nyní si každý stěžuje na zahraniční spekulanty. Bylo by však lepší, kdyby si stěžovali sami na sebe a na evropské vedoucí představitele. Nikdo nás nenutil, abychom vytvářeli měnovou unii bez politické unie a bez sociální soudržnosti. Stejně tak nás nikdo nenutil, abychom váhali a tvářili se, že neslyšíme, když byly ohroženy tzv. „periferní“ ekonomiky.

Udělejme si jasno v jedné věci: neexistují žádné periferní ekonomiky. Je-li ohroženo hospodářství eurozóny, je ohroženo právě euro. A je ohrožena i Unie a měla by reagovat solidárně – tatáž solidarita byla důležitá pro východní Evropu nebo při znovusjednocení Německa.

Pokud se tak nestane dnes ze solidarity, stane se tak později ve vnitřním zájmu, a to vzhledem k velikosti těchto trhů a výši jejich dluhů a úrovni rizika pro evropské centrální banky. Bylo by lepší, kdybychom jednali ze solidarity.

John Stuart Agnew (EFD). – Pane předsedající, politika EU zaměřená na plošnou harmonizaci přináší mnohé neblahé důsledky, což se týká mimo jiné i bezpečnostního hodnocení k letu podle přístrojů za zhoršených meteorologických podmínek pro soukromé piloty ve Spojeném království. Jedná se o významné bezpečnostní hodnocení, které držitelům této bezpečnostní třídy umožňuje letět podle přístrojů za oblačnosti a špatné viditelnosti, což licence pro soukromé piloty neumožňuje. Tato otázka je s ohledem na naše nevypočitatelné počasí pro Spojené království specifická, a zároveň má i velký význam z hlediska bezpečnosti.

Evropská agentura pro bezpečnost letectví má v úmyslu při vytváření harmonizované evropské pilotní licence bezpečnostní hodnocení k letu podle přístrojů za zhoršených meteorologických podmínek smést ze světa, čímž mnoha soukromým pilotům znemožní létání, nebudou-li moci zaručit pro celou dobu své cesty bezoblačnou oblohu. Je to asi jako byste chtěli zaručit, že Anglie vyhraje Světový pohár při výkopu z penalty. Jakmile ztratíte výhled, neškolený pilot má zhruba 50 vteřin na jeho znovuzískání, jinak nad svým strojem ztrácí kontrolu. Proto je zrušení bezpečnostního hodnocení k letu podle přístrojů za zhoršených meteorologických podmínek závažnou hrozbou pro bezpečnost a budoucnost soukromého létání.

Evropská agentura pro bezpečnost letectví to musí znovu zvážit. Toto je jen další příklad toho, jak se citlivý a praktický britský právní předpis podřizuje přehnaným a drahým právním předpisům EU.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jedním z rozvojových cílů tisíciletí bylo snížení světové chudoby na polovinu. Komise vyhlásila rok 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Šestnáct procent Evropanů – to je 79 milionů lidí – žije pod hranicí chudoby. Sedmdesát devět milionů Evropanů musí vystačit s pouhými 60 % průměrného příjmu v dané zemi. Jste-li chudí, ztrácíte příležitost podílet se na většině činností občanské společnosti. Jste-li chudí, trpíte. Strategie pro rok 2010 – Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení – musí přinést nějaký výsledek, a to i v době hospodářské krize.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, požádala jsem o slovo, abych pojmenovala a odsoudila provádění zákona o pobřeží, který vydala španělská vláda, zejména jeho důsledky pro ostrov Formentera. Formentera je jeden z Baleárských ostrovů. Ostrov je dlouhý 19 kilometrů a po obvodu měří 69 kilometrů.

Provádění tohoto zákona se příznivě projeví v oblastech poničených urbanizací. Pro ostrov Formentera však příznivé nebude, neboť požaduje odstranění většiny turistických zařízení, které se na ostrově nacházejí, což se dotkne především malých rodinných podniků. Tato zařízení pro ostrov představují obživu a byla zákonem vybudována na dobu třiceti až čtyřiceti let. Mohu připomenout například hotel Rocabella, první hotel na ostrově, nebo bar a restaurant Blue Bar, který má mezinárodní renomé a pomáhá propagaci ostrova v zahraničí. Výše uvedený zákon by se dotkl sedmdesáti procent těchto zařízení, navzdory tomu, že byla vytvořena v té době zákonem způsobem. Jediným dopadem tohoto zákona by bylo, že by umožnil jejich zabavení.

Požadujeme proto, aby se pro ostrov Formentera použil spravedlivý demarkační systém. Vyzývám španělskou vládu, aby provedla nové vytyčení hranic respektující soukromé vlastnictví, a to v souladu s řadou rozsudků, které v této otázce vydal Soud pro lidská práva ve Štrasburku. Podobný zákon s retroaktivním účinkem už by nikdy neměl být přijat. Způsobuje velké škody. Měli bychom mít na paměti zejména to, že všechna tato zařízení byla vybudována s ohledem na zásady ochrany životního prostředí. Pobřeží zde navíc ochraňují vnitrostátní a místní právní předpisy. Není možné stavět v pásmu do 300 m od pobřeží ani zvyšovat hotelovou kapacitu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, odpověď, již před nedávnem obdržel pan předseda Buzek od premiéra Netanyahua, který v ní odůvodňuje, proč v prosinci loňského roku odmítl vpustit delegaci Parlamentu do pásma Gazy, si žádá rozhodnou reakci. Má právo mít námitky proti našim setkáním s Palestinci v Gaze a východním Jeruzalémě, nemá však žádné právo jim bránit – a ovšem ani zasahovat do demokratických práv tohoto Parlamentu.

Vysoká představitelka Ashtonová musí svůj plán návštěvy Gazy prosazovat důrazně; musí vytvářet tlak na Izrael, aby ukončil obléhání a humanitární krizi, jež Richard Goldstone označil jako nepřipustný kolektivní trest obyvatel.

Na závěr chci uvítat, že byla uzavřena dohoda o jednáních o sbližování, vážně se však obávám, že by vzrůstající napětí v okolí náboženských míst ve východním Jeruzalémě a Hebronu mohlo narušit možný pokrok. Domnívám se, že vysoká představitelka Ashtonová by měla aktivně zmírňovat toto napětí.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, jak nám předseda Parlamentu připomněl, dne 11. března si Estonsko a Litva připomínají 20 let od přijetí dvou zásadních právních aktů.

Litevská nejvyšší rada přijala prohlášení o nezávislosti a ve stejné době přijal estonský kongres na svém prvním zasedání v Talinu prohlášení obnovující zákonnou státní moc této, Sověty stále ještě okupované, země.

Estonský kongres představoval jedinečnou demokratickou alternativu k tehdejšími sovětským orgánům. Byl zvolen devadesáti procenty nově registrovaných estonských občanů a sjednocoval tak naprostou většinu Estonců, kteří zde byli zastoupeni téměř třiceti politickými stranami a hnutími, při snaze o obnovení skutečné nezávislosti a národního státu. Tato snaha byla úspěšná z velké míry i díky solidaritě Evropy.

Corina Crețu (S&D). – Pane předsedající, pravidla dodržujete natolik, že si myslím, že v případě těchto jednominutových projevů by Parlament, alespoň dnes při příležitosti Mezinárodního dne žen, měl projevit vůči ženám větší velkorysost.

– (RO) Ráda bych vás dnes upozornila na řadu případů diskriminace Rumunů v Evropě, neboť počet těchto případů bohužel v poslední době trvale stoupá. Zrovna nedávno mluvčí kodaňské policie učinil rasistické a xenofobní prohlášení vůči Rumunům, a dánský tisk za trestný čin, který údajně spáchal přistěhovalec pocházející z Rumunska, stigmatizuje celý národ.

Na počátku tohoto roku spáchala třináctiletá Rumunka v Itálii sebevraždu a zanechala šokující svědectví o tom, jak ji diskriminovali spolužáci. I vy jste si mohli v poslední době povšimnout plakátů ve vlacích francouzských národních železnic SNCF, které vyzývají cestující, aby informovali vnitrostátní bezpečnostní agenturu SNCF o veškerých přestupcích, které spáchají Rumuni.

Určitě se mnou budete souhlasit, že každý, kdo poruší právní předpis, za to musí zaplatit. Takové stigmatizování celého národa je však nepřijatelné. Uvedené příklady jasně ilustrují zhoršení atmosféry mezietnického soužití v zemích s demokratickou tradicí. To jsou známky chování neslučitelného se zásadami, které tvoří základ Evropské unie, a představují vážné ohrožení ducha Evropského společenství, jež znovu odhaluje existenci potupné železné opony mezi občany EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, rád bych řekl několik slov k Atlantické strategii.

V posledních týdnech a měsících jsem se zájmem a skutečným souhlasem naslouchal diskusím týkajícím se strategie pro Podunají a Baltské strategie, nikdy jsem však neslyšel ani slovo o Atlantické strategii. Myslím, že i zde je velký prostor pro rozvoj.

Strategie pro rok 2020 zcela jasně naznačila, že žádná země nemůže jednat sama za sebe, a že některé země na pobřeží Atlantského oceánu, jako je Irsko, Velká Británie, Francie, Portugalsko a Španělsko, mohou dosáhnout obrovského pokroku v řadě oblastí, zejména pokud jde o pobřežní energii, výzkum moře, rybolov, námořní výstavbu a stavbu lodí, přístavy a biologickou rozmanitost. Chtěl bych vyzvat španělské předsednictví, aby tuto problematiku v nadcházející chmésících pojalo jako svou prioritu.

(GA) – Pokud se to španělskému předsednictví povede, dokáže během svého předsednictví velkou věc.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) V posledních třech měsících došlo v Portugalsku ke třem velmi vážným námořním nehodám, při nichž zahynulo 13 rybářů. Těla osmi z nich se ještě nepodařilo vyzvednout; současně mnozí další rybáři zcela přišli o své lodě a obživu.

Rybářské komunity v Castelo de Neive, Matosinhosu, Setúbalu, Areose, Peniche a Caminze truchlíávají smutek; dovolu, abych se k jejich zármutku ve svém dnešním projevu připojila.

Poměrně krutá zima, která bránila vícedennímu rybolovu, a skromná podpora pro rybáře, kteří zůstali na pobřeží, je přinutily, aby se vydali na moře i v nepříznivých podmínkách. Pravděpodobnost nehod zvýšily i stárnoucí lodě, nedostatečná bezpečnost na palubě a neodpovídající odborná příprava, co se týče bezpečnosti práce. To je nepřijatelná situace, která by měla být naléhavě vyřešena.

V této souvislosti by mělo být jedním z hlavních cílů společné rybářské politiky vytvoření podmínek, které by zajistily bezpečnost rybářů, a to prostřednictvím investic do modernizace lodí, posilování bezpečnostních opatření, odborné přípravy rybářů v základních otázkách bezpečnosti a do důstojných životních podmínek v době, kdy je vzhledem k situaci na moři vhodné zůstat na pobřeží.

Alajos Mészáros (PPE). – Pane předsedající, můj příspěvek se zabývá potřebou jednotného přístupu k uznání Kosova. Přijetím Lisabonské smlouvy přijaly členské státy řadu nových závazků. Jedním z těchto závazků je nový integrovaný a sjednocený postup v oblasti zahraniční politiky a politiky sousedství.

Kosovo dosud jako nezávislý stát uznalo 65 zemí, včetně 24 z 28 zemí NATO a 22 z 27 zemí EU. Nyní nastal správný okamžik, abychom povzbudili váhající členské státy, konkrétně Kypr, Řecko, Rumusko, Slovensko a Španělsko, aby odložily své obavy a co nejdříve se připojily k většině, která už Kosovo uznala. Jednalo by se o důležitý signál prohlubující se jednoty a integrace EU.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, globální kapitalismus způsobuje pohyb lidí po celém světě – zákonný i nezákonný –, jako kdyby lidé byli pouze postradatelným výrobním prvkem.

Způsobuje přesun zboží i služby po celém světě ve snaze snižovat náklady na tyto své nové oběti, přičemž dochází k zavírání továren, farem a kanceláří a pracující se vyhazují jako odpadky.

Způsobuje přesun peněz po celém světě, rušení pracovních míst v Evropě a rozvinutém světě a jejich vytváření v místech, kde úroveň mezd tvoří zlomek nákladů.

Evropskou unii svírají pouta kapitalismu a tahle pouta zadusí nás všechny. Když dojde k hospodářské krizi, politici se šikují, aby odsoudili protekcionismus. Avšak jedině protekcionismus nám umožní přebudovat naši výrobní základnu a zaručí obživu našim občanům. Úsporná opatření jsou – nebo by aspoň měla být – ku prospěchu našim občanům. Nežijeme proto, abychom sloužili ekonomickým silám.

Evropa nemůže s třetím světem soupeřit jinak, než že se stane jeho součástí – a to se již děje.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pane předsedající, je mi líto, že by někteří z těch, kdo jsou dnes přítomní, chtěli blahopřát panu Chávezovi, který sympatizuje s teroristy a přijal do své vlády vůdce organizace ETA. Jsme-li já a moje skupina postaveni před volbu mezi Hugem Chávezem a soudcem Ústředního trestního soudu, jako je pan Velasco, ve státě vycházejícím ze zásad právního státu, bez zaváhání podpoříme soudce Ústředního trestního soudu.

Kromě toho – kdyby se pan Rodríguez Zapatero přestal kamarádit s Hugem Chávezem, přestal se mu podbízet a naopak s Chávezem zacházel tak, jak si tento podporovatel teroristů zaslouží, posílilo by to důvěryhodnost španělské zahraniční politiky na mezinárodní scéně.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, ještě jednou bych se rád zmínil o minulé rozpravě o jednominutových prohlášeních, v níž jsme vyjádřili naše zneklidnění plynoucí z toho, že je zcela nejasné, kdy je vlastně člověk na radě, přičemž pokud požádá popáté, bylo by dobré vědět, kdy na něj přijde řada. Tuto žádost předložilo několik kolegů a tehdy zřejmě došla slyšení u někoho, kdo byl ochotný naslouchat. Nechápu, proč se z toho prostě nepoučíme, nezjednodušíme poslancům celou věc a nevyhlásíme jasný postup, který bychom potom i dodržovali. Předložil jsem své jméno v 17:00 a nedokážu postupu zcela porozumět.

Předsedající. – Postupujeme stanoveným způsobem, musíte si však uvědomit, že máme více než 60 žádostí a 30 minut na tuto část rozpravy. Udělili jsme slovo zhruba 35 z vás.

Poznamenáváme si vaše jména a mohu vám slíbit, že přistě budete mezi prvními, neboť tak to prostě děláme. Rád bych udělil slovo všem, na to však bohužel nemáme dostatek času.

László Tőkés (PPE). – (HU) Pane předsedající, mám stejnou stížnost. Již šest měsíců jsem se nedostal ke slovu. Toto pravidlo neznám. V průběhu rozprav sedíme a pouhé sezení zde nemá smysl.

– Více než půl roku jsem se nedostal ke slovu. Neznám žádná pravidla, sedím zde zbytečně.

Předsedající. – Pane Tőkési, já osobně jsem vám slovo nejméně jednou udělil. Proto se domnívám, že není správné, když říkáte, že jste se nikdy nedostal ke slovu.

Rád bych poslancům připomněl, aby předkládali svá jména v dostatečném předstihu před začátkem, protože vytváříme seznam. Mohu vás ujistit, že zítra budete mezi prvními.

15. Veterinární podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva paní Bairbre de Brúnové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin týkající se návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 998/2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu (KOM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, zpravodajka. – (GA) Pane předsedající, toto je první pozměněné nařízení, k němuž se plenární zasedání bude vyjadřovat, a současně první podle ustanovení Lisabonské smlouvy. Dovolte mi poděkovat stínovým zpravodajům – paní Soullieové, paní Willmottové, paní Văleanové, paní Evansové, panu Nicholsonovi a paní Rosbachové – za jejich pomoc v průběhu řady obtížných jednání; a jsem vděčná za mimořádnou podporu právním službám Parlamentu a jednotce postupu spolurozhodování. Ráda bych poděkovala i Radě a Komisi.

Hlavní myšlenka dokumentu Výboru pro životní prostředí byla schválena počátkem prosince a pak jsme se od počátku tohoto roku zabývali některými aspekty, abychom mohli, pokud jde o tento dokument, uplatnit článek 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Někdy jsme měli pocit, že se nám ke shodě nikdy nepodaří dospět. Přesto se nám to povedlo. Pro tento dokument jsme byli schopni nalézt přijatelné řešení. Tím jsme zajistili, aby majitelé zvířat v zájmovém chovu s těmito zvířaty mohli i nadále překračovat hranice, zatímco bude zaveden přechodný režim, který, v závislosti na druhu nákazy, některým členským státům umožňuje po dobu osmnácti měsíců uplatňovat přísnější kontroly.

Navržené pozměněné nařízení uznává pokrok, jehož bylo v této otázce dosaženo. S cílem zajistit, aby se od nynějška situace nákazy vzteklinou v EU zlepšila, použije se do 31. prosince 2011 v pěti členských státech přechodný režim – důvodem je, aby ustanovení týkající se neobchodních přesunů zvířat v zájmovém chovu byla od té doby v celé EU totožná. Doporučuje se, aby byl uplatněn přechodný režim do 31. prosince 2011, i pokud jde o tasemnici (*Echinococcus multilocularis*) a kliščata.

Co se týče nových postupů, které nahrazují postup projednávání ve výborech, Komise by měla být zmocněna přijmout v rámci tohoto nařízení akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy, na jehož základě Evropský parlament a Rada na Komisi přenášejí pravomoc přijímat nelegislativní akty s obecnou působností, kterými se mění nebo doplňují nepodstatné prvky.

Bude například třeba zahrnout jiné choroby než vzteklinu – nemoci, jejichž výskyt může v důsledku pohybu zvířat v zájmovém chovu narůstat – a zde může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout preventivní veterinární opatření. Za druhé, na podporu technického pokroku by Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci mohla přijmout změny v systému technických požadavků na identifikaci zvířat; a za třetí, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci by mohla přijmout změny technických požadavků, pokud jde o očkování proti vzteklině, s cílem umožnit vědecký a technický rozvoj.

Pro tohle všechno se nám podařilo najít znění, na kterém se všichni shodneme, a dosáhnout shody o aspektech vztahujících se k provádění článku 290 Smlouvy v rámci tohoto dokumentu, a zachovali jsme maximální možnou důslednost, pokud jde o pravomoci Evropského parlamentu podle Lisabonské smlouvy.

Dohoda při prvním čtení ukazuje, jak důležitá je pro všechny, kteří se jednání účastnili, naléhavost tohoto dokumentu.

Nakonec bych ráda uvedla, že to, že se zpravodajka jedné z malých skupin ujala tak komplikovaného dokumentu za aktivní spolupráce stínových zpravodajů z dalších politických skupin, je důležitým demokratickým signálem, na který by tento orgán měl být hrdý. Ráda bych ještě jednou poděkovala všem těmto třem orgánům – Parlamentu, Radě a Komisi – za jejich nepolevující úsilí na tomto dokumentu. Doufám, že naši kolegové tuto práci podpoří svými hlasy.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za jeho práci v této záležitosti. Rád bych poděkoval zejména paní zpravodajce de Brúnové za její snahu dosáhnout v této otázce, která je pro některé členské státy citlivá, dohody. Současně oceňujeme to, že kromě toho, že se starala o obsah, podařilo se jí tento proces řídit v obtížné části týkající se aktů v přenesené pravomoci. Děkuji vám.

Těší mne, že intenzivní diskuse probíhající mezi třemi orgány přinesly kompromisní znění, které plně odráží technická opatření navržená Komisí a současně se zabývá i nezbytným přizpůsobením návrhů Lisabonské smlouvy způsobem, který je pro Komisi přijatelný. Toto přizpůsobení naší společnou práci samozřejmě zkomplikovalo a zpomalilo. Bez ohledu na to bude nyní na Radě, aby zajistila, aby tato práce byla dokončena včas.

Než proběhne hlasování o kompromisním znění, těší mne, že mohu potvrdit, že Komise nemá v úmyslu navrhopat další prodloužení přechodného režimu, který skončí 31. prosince 2011. To znamená, že od 1. ledna 2012 budou platit plně harmonizovaná pravidla. Komise má však v úmyslu navrhnout celkový přezkum tohoto nařízení do 30. června 2011, a to zejména aspektů spojených s akty v přenesené pravomoci a s prováděcími akty.

Pokud jde o notifikaci aktů v přenesené pravomoci, Komise zohlední i období, kdy je činnost orgánů přerušena, aby zajistila, že Evropský parlament a Rada budou schopny vykonávat svá výsadní práva ve lhůtách stanovených v příslušných legislativních aktech.

Nakonec mohu potvrdit závazek Komise, vyjádřený společně s Parlamentem a Radou, že ustanoveními tohoto nařízení nebudou dotčeny jakékoli další postoje orgánů, ke kterým dojde v souvislosti s prováděním článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, ani jednotlivé budoucí legislativní akty obsahující podobná

ustanovení. Doufám, že Parlament toto kompromisní znění, o němž jsem pevně přesvědčen, že se náležitě vypořádalo se všemi připomínkami vyjádřenými touto sněmovnou, podpoří.

Christofer Fjellner, jménem skupiny PPE. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, jedná se o velmi důležitou zprávu – zčásti proto, že se snaží majitelům zvířat v zájmovém chovu v Evropě usnadnit pohyb těchto zvířat přes hranice států, a zčásti proto, že se zabývá zamezováním nebezpečnému šíření chorob přenášených zvířaty v zájmovém chovu po Evropě.

Jsem poslancem Evropského parlamentu za Švédsko a tato otázka je pro mne tedy mimořádně důležitá, neboť ve Švédsku se dosud, díkybohu, nevyskytují dvě choroby – tasemnice, a především vzteklyna.

Během projednávání tohoto návrhu mne mnohokrát znepokojilo, že bychom ve Švédsku museli změnit platné právní předpisy, a že by to vedlo k rozšíření tasemnice a vztekliny do Švédska. To by mělo děsivé důsledky, v neposlední řadě s ohledem na to, jak ve Švédsku realizujeme právo na volný přístup do krajiny, jinak řečeno, možnost volně se pohybovat v lesích i po polích.

Dnes mne velmi potěšilo to, že si Švédsko bude moci zachovat své současné výjimky, alespoň po přechodnou dobu, které nám umožní zajistit, aby se tyto nemoci do naší země nerozšířily.

V průběhu celého procesu jsme takový výsledek nemohli považovat za samozřejmost. Přestože to dobře dopadlo, diskuse se odehrávala postupem projednávání ve výborech, u kterého by, ať tak či onak, mohlo dojít k nejistotě a mezeře v uplatňování tohoto postupu, a následně by tedy hrozilo, že se tyto choroby do Švédska rozšíří.

Rád bych z celého srdce poděkoval všem, kdo vytrvale pracovali na nalezení řešení, která umožní převážet zvířata v zájmovém chovu po celé Evropě, a která zajistí, aby bylo možné zachovat výjimky pro země, kde se některé choroby nevyskytují, a celá Evropa se tedy nemusela obávat, že v důsledku tohoto návrhu budou zavlečeny nové choroby. Děkuji paní zpravodajce, Radě i panu komisaři.

Linda McAvan, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, začnu poděkováním paní de Brúnové, která se tohoto dokumentu, u kterého se dá předpokládat, že jej bude třeba zavést poměrně rychle, ujala. Věc se pak velmi zkomplikovala, neboť jsme dojednávali celé nové akty v přenesené pravomoci, aniž bychom měli nějaký předobraz aktů budoucích, a proto paní zpravodajce, Radě i Komisi blahopřeji. Pane komisaři, jedním z Vašich prvotních úkolů zde je nutně nalézt řešení.

Museli jsme se zabývat řadou technických aspektů tohoto právního předpisu, pro mnoho občanů je ale předpisem důležitým, neboť reguluje volný pohyb jejich zvířat v zájmovém chovu v rámci EU. Když jsme před několika lety tento právní předpis přijali poprvé, měl širokou podporu. Rozhodli jsme se však, jak uvedl pan Fjellner, pro přechodné období, které je důležité proto, aby nedocházelo k šíření chorob do států, kde se tyto choroby nevyskytují.

Vítám podporu Komise v otázce rozšiřování přechodného období, aby tak v případě přijetí nového právního předpisu mohly mít všechny země stejná pravidla. Do té doby dosáhneme mnohem vyšší úrovně zdravotního stavu zvířat a dobrých životních podmínek zvířat v celé EU.

V otázce týkající se projednávání ve výborech naše skupina podporuje dojednaný kompromis. Myslíme si, že Parlament by měl mít v oblasti právních předpisů paritu – rovnost – s Radou. Zásadní v celém problému byla otázka odborných skupin a toho, kdo by těmi odborníky měl být. Když hovoříme o konzultaci s odborníky, chtěli bychom říci, že musí být zapojeni nejrozličnější odborníci. Komise bude uvažovat o odbornících z členských států, nevládních organizací, a možná nastal čas na ty, které doporučí Evropský parlament.

Z této dohody mám velikou radost. Umožňuje, aby přechodné období bylo schváleno včas, co se týče doby, ve které vyprší výjimka, a my se těšíme na nové návrhy budoucích právních předpisů, které Komise předloží.

Adina-Ioana Vălean, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, dovoluji mi připomenout, že volný pohyb byl jedním ze základních pilířů jednotného evropského trhu, jehož cílem je dosáhnout silnější konkurence a větších úspor z rozsahu, a že to je tím, co Evropské unii dává její hlavní přitažlivost. Postupem doby už možnost osob volně se pohybovat v rámci EU není jen základní složkou vnitřního trhu, ale stala se základním právem.

Evropští občané, ale i podniky se mohou díky odstranění překážek tvořených odlišnými vnitrostátními předpisy a pravidly rozvíjet. Stejně tak je pro občany EU důležitá možnost převážet s sebou svá zvířata

v zájmovém chovu, aniž by se přitom museli řídit specifickými vnitrostátními předpisy a normami, neboť to může výrazně zredukovat jejich obtíže a náklady spojené s cestováním. Těší mne, že touto cestou směřuje i návrh Komise.

Vítám všeobecný režim cestovních dokladů, který bude harmonizovat veterinární opatření a kontroly, což volný pohyb zvířat v zájmovém chovu usnadní. Zároveň souhlasím s tím, že potřebujeme zaručit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat. Tento přechodný režim poskytne více času na vytvoření odpovídající infrastruktury a zajištění příslušného personálu. Z tohoto důvodu tedy bude Parlament zítra jistě hlasovat pro prodloužení přechodného režimu pro některé členské státy do konce roku 2011, neboť tyto země musejí údajně zohlednit zvláštní zdravotní rizika.

Není to však poprvé, kdy bylo některým členským státům umožněno uplatnit přísnější zdravotní požadavky, než uplatňují ostatní. Přechodné období bylo původně stanoveno do července 2008. Pak bylo prodlouženo do roku 2010. Nyní jsme se dohodli na novém prodloužení. Takže sice mám určité pochopení pro obavy členských států, které se domnívají, že jejich zvířata v zájmovém chovu jsou náchylnější k některým chorobám, a chápu, že s navrhovaným prodloužením by byly zároveň spojeny očkovací programy financované z prostředků EU, aby byla v některých státech vyloučena vzteklna volně žijících zvířat, zároveň se však domnívám, že by se mělo jednat o poslední prodloužení zvláštní úpravy těmito zeměmi. Všichni víme, že v důsledku asymetrických opatření a výjimek nepřinese vnitřní trh v této oblasti prospěch, který by byl očekáván. Shodněme se tedy všichni na tom, že tento přechodný režim je třeba odstranit, aby byly co nejdříve zaručeny rovné podmínky pro všechny.

Dosti zajímavé je však to, že nejspornější otázkou v této zprávě nebyl obsah, ale vzrušená debata mezi námi, jež se týkala způsobu, jak uplatnit nová ustanovení Lisabonské smlouvy, pokud jde o projednávání ve výborech. Toto je první dokument podléhající postupu spolurozhodování, ve kterém jsou ustanovení tohoto postupu poprvé převedena do praxe. S ohledem na rozšíření pravomocí Parlamentu podle nové Smlouvy bylo klíčové zajistit to, aby se toto konkrétní nařízení nestalo precedenem pro jakékoli budoucí rozhodnutí.

V této souvislosti vítám písemné prohlášení, které bylo mezi Parlamentem a Radou schváleno v rámci třístranného jednání a podle něž by neměla být tato záležitost považována za precedens.

James Nicholson, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, především bych rád poděkoval paní zpravodajce za kvalitní práci, kterou na této zprávě odvedla. Dokument, který řada z nás na počátku považovala za spíše bezproblémový, si ve skutečnosti vyžádal mnohem více úsilí, než jsme si mysleli.

Zpravodajka bohužel musela nést břemeno většiny jednání, ale musela jistě velmi tvrdě pracovat na tom, aby tato zpráva prošla v plánovaném časovém harmonogramu, který byl vzhledem k tomu, že jsme pod tlakem, velmi důležitý proto, abychom zajistili prodloužení výjimky, která měla skončit v lednu tohoto roku.

Podle mého názoru je to malý, ale významný předpis, který ochrání ty oblasti a země, které jsou znepokojeny hrozbou vztekliny; tato choroba se v některých částech EU stále vyskytuje a doufejme, že do konce roku 2011 se prostřednictvím očkovacích programů tuto chorobu podaří vymýtit jednou provždy.

Avšak než se tak stane, máme způsob, jak dále prosazovat naše přísnější požadavky v rámci přechodného období, než společně s ostatními členskými státy EU přikročíme k všeobecnému režimu.

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, ráda bych poděkovala paní de Brúnové za skvělou práci, kterou odvedla při aktualizaci tohoto technického nařízení o cestování zvířat v zájmovém chovu v rámci EU. Pro mnoho rodin je obtížné splnit všechna očkování a obstarat požadované doklady pro všechny členy rodiny, aby se společně mohli vydat na dovolenou. Je to však nezbytné, neboť některé země vedou tvrdou a dlouhou bitvu proti nebezpečí nekontrolovatelné nákazy zvířat. Byla přijata nejružnější opatření: jen namátkově to jsou, v závislosti na cílové zemi, různě dlouhé karantény, dvojí veterinární kontrola před cestou a po návratu, povinné nákladné očkování volně žijících zvířat na vnitrostátní úrovni. Dobře proto chápu, proč se některé členské státy obávají jakéhokoli zmírnění svých přísných vnitrostátních předpisů, a je podle mne nezbytné, abychom jejich vysoké bezpečnostní požadavky respektovali a usilovali o to, aby se jim ostatní přiblížili.

Proto bych se Komise chtěla zeptat, zda by přece jen nebylo dobré zavést veterinární hraniční kontroly, při nichž by majitel zvířete v zájmovém chovu musel prokázat, že zvíře, které s ním cestuje, netrpí žádnou nebezpečnou chorobou, bylo očkováno a má v pořádku doklady podle požadavků cílové země. Vznikla by tak současně příležitost kontrolovat přepravu prasat a dalších zvířat do EU probíhající v rozporu s požadavky EU a hraniční kontroly by se mohly vztahovat i na pašování štěňat a koťat příliš nízkého stáří.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, vítejte v Evropském parlamentu. Dámy a pánové, i já bych rád poblahopřál paní zpravodajce, která konala svou práci mimořádně schopně. Tento dokument se týká řady oblastí. V posledních letech jsme svědky nárůstu počtu zvířat v zájmovém chovu a domácích zvířat a přirozeně s tím související touhy brát tato zvířata s sebou na výlety. To je správné a mělo by to tak být, neboť když si můžete vzít své zvíře s sebou, zvyšuje to váš pocit spokojenosti. Z toho důvodu však musíme mít v Evropě předpisy, které zabrání šíření zvířecích epidemií. A máme je. Máme velmi dobré normy ve směrnici 998/2003 a od roku 2011 budeme mít evropský očkovací průkaz, v němž bude přesně zaznamenáno, jaká očkování zvíře podstoupilo. Navíc od roku 2011 bude nejasnostem a podvodům bránit elektronické označování.

V posledních letech bylo v boji proti zvířecím epidemiím v Evropě, zejména vzteklině, učiněno mnoho, a to i zásluhou Evropské komise, která jako první prosadila a financovala očkování ovcí. To je velice důležitá věc a měli bychom si to uvědomit. Tento specifický pojem předpisů, který je pro některé země schvalován opakovaně, je zátěží pro občany. Náklady v tomto případě neodpovídají přínosům. Obdržel jsem stížnosti mnoha občanů na obtěžující zacházení na hranicích. Dovolte mi jako příklad uvést Spojené království: přijedete-li na půlroční pobyt o dva dny dříve, zaplatíte pokutu 3 000 EUR a zvíře je na šest týdnů umístěno do karantény. Měli bychom zvážit, zda je takový postup správný. Tohle může, pane komisaři, trvat ještě nejvýše jeden rok, ale ne déle. Máme evropské normy, které platí pro všechny. Riziko šíření chorob – samozřejmě za předpokladu, že veterinární epidemická situace zůstane taková, jaká je, a to musíme předpokládat vždy – již tak v případě zvířat v zájmovém chovu a domácích zvířat nehrozí.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, vítejte v Parlamentu. Rád bych se připojil ke svému kolegovi panu Schnellhardtovi a řekl, že vaším hlavním úkolem v této oblasti je do roku 2010 vytvořit skutečně rovné podmínky ve všech 27 členských státech, aby bylo možné bez překážek převážet domácí zvířata mezi jednotlivými zeměmi.

Volný pohyb koček a psů byl jednoznačným cílem nařízení z roku 2003. Nyní děláme třetí výjimku v řadě. V EU trvají některé věci mimořádně dlouho – deset let pro vyladění takového předpisu. Žádná země v EU nechce, aby byly na její území zavlečeny choroby, a rád bych také věděl, proč myšlenku, aby kočky a psi cestovali se svými majiteli, 22 zemí přijalo, zatímco pět nikoliv.

Měli byste prověřit, zda jsou realita a úroveň překážek s těmito zvláštními ustanoveními stále ještě spojeny. Jsem si vědom toho, že na vnitrostátní úrovni probíhají ostré diskuse, nyní jsme však všichni v jednom právním prostoru a je na čase, abychom nejpozději do roku 2011 zavedli volný pohyb, jednotný trh pro zvířata v zájmovém chovu. Expert na zvířata pan Schnellhardt již zmínil podmínky – konkrétně, aby existoval očkovací průkaz a byly využívány nástroje jako elektronické označování – při jejichž splnění budete moci cestovat na dovolenou či vyjet na pracovní cestu a vzít si svá zvířata s sebou i v případě těchto pěti zemí.

Toto nařízení o zvířatech v zájmovém chovu se zapíše do historie. Jedná se o první právní akt od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a my jsme chtěli stejné podmínky, jako má Rada ministrů při zplnomocňování Komise k vydávání aktů v přenesené pravomoci. Byl to namáhavý boj, ale stálo to za to. Gratuluji paní de Brúnové k její zprávě a samozřejmě k tomu, že tímto postupem zahájila novou éru. Je to tak významné proto, že máme ročně zhruba sto právních aktů, ale šest tisíc aktů v přenesené pravomoci, a z toho si lze jasně uvědomit, jak důležité je, aby nový postup probíhal správně od samého počátku.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, chtěl jsem jen říci několik pochvalných slov o platné právní úpravě. Chápu, že byla založena na režimu cestování zvířat v zájmovém chovu zavedeném před zhruba deseti lety ve Spojeném království. Mohli jsme díky tomu podstatně omezit předpisy o karanténě, které naše země používala, a které způsobovaly velké útrapy zvířatům i jejich majitelům. Pamatuji si, že prvním zvířetem, které využilo tohoto režimu cestování zvířat v zájmovém chovu, byl pes Frodo Pytlík, následován stovkami tisíc zvířat, která mohla volněji cestovat.

Později, zhruba před pěti lety, zavedla tuto právní úpravu i EU, a to na základě velmi podobných zásad – a byla úspěšná. V současnosti cestují po Evropě se svými majiteli každoročně stovky tisíc zvířat. Doslechl jsem se, že 60 % z nich je z Británie, což může cosi vypovídat o britské povaze. Tím se zde však nebudeme zabývat. Museli jsme samozřejmě zachovat i správnou rovnováhu. Snahou bylo umožnit pohyb, aniž by došlo k šíření chorob, a skutečnost je taková, že vzteklin je zcela pod kontrolou – z 2700 případů ročně před dvaceti lety klesla na loňských 300, přičemž žádný z těchto případů nesouvisel s pohybem domácích zvířat v rámci tohoto režimu.

Jsem poněkud zklamán, že fretky se pohybují v menším počtu, než jsem osobně očekával. Když jsme o tomto návrhu diskutovali poprvé, navštívili mne mnozí majitelé fretek ze Spojeného království a ptali se mne, proč

se tento právní předpis nevztahuje i na tato zvířata. Chtěli je brát na výstavy fretek po celé Evropě. Vypadáte překvapeně, pane komisaři, taková diskuse však opravdu proběhla. Údajně můžete fretky proti vzteklině očkovat, očkování se však v tomto případě neprojevuje, bylo to tedy problematické. Nakonec jsme se rozhodli, že výskyt vztekliny u domestikovaných fretek je tak nízký, že je lze zahrnout. Podle mých informací však s nimi bylo skutečně poměrně málo cest. Jedním z důvodů možná je to – abych reagoval na poznámku Jo Leinena –, že v některých zemích, například v Portugalsku, jsou fretky stále považovány za škůdce, a majitelé zvířat v zájmovém chovu se proto nechťejí se svými fretkami do těchto zemí vydávat. Mohlo by to být horší – mohla by to být, řekněme, Čína.

Pane komisaři, na závěr jen podotknu, že pro mne je úžasné, že se nyní mohu postavit před své voliče, a když se mě zeptají, co pro ně Evropská unie udělala, mohu říci – umožnili jsme vám vzít si s sebou na dovolenou vaše zvíře, vaši kočku, vašeho psa i vaši fretku.

John Stuart Agnew (EFD). – Pane předsedající, domnívám se, že původní myšlenka na zavedení cestovních dokladů pro zvířata pochází od recesistické strany Official Monster Raving Loony Party, která tento nebezpečný režim pravděpodobně nejlépe vystihuje.

Moje země měla pro domácí zvířata předepsanou povinnou šestiměsíční karanténu. Tato důležitá překážka šíření nemocí byla v rámci evropského režimu cestovních dokladů pro zvířata souhrnně odstraněna. Nevolené Evropské komisi se podařilo mít důraznější slovo, než má demokraticky zvolená britská vláda, a zavést režim bez karantény, spoléhající se na očkování a na správnost stohů papírů.

Jsem zemědělec a o očkování tedy něco vím. Není to v žádném případě záruka, že zvířata nepřenesou chorobu přes hranice. Účinnost očkování může snížit řada faktorů, mimo jiné to, že očkování bylo aplikováno zvířeti, které již danou chorobu v těle má. Očkováná zvířata mohou být také přenašeči choroby, aniž by se u nich projevovaly příznaky. Očkovací dávky mají různou kvalitu, a reálnou možnost, na kterou nesmíme zapomenout, jsou i falešné doklady.

Podle mých informací není vymáhání tohoto režimu nijak standardizováno. Některé země vyžadují oficiální cestovní doklad, zatímco v jiných stačí dokumentace v libovolné podobě, a jiné neakceptují cestovní doklad jako důkaz o očkování. Mnohé letecké společnosti nedokážou podrobnosti o formálních postupech poskytnout a personál je špatně vyškolen.

Jinak řečeno, je to časovaná bomba. V mé zemi máme úsloví – proč něco opravovat, když se to ještě nerozbilo? Taková rada pro Komisi je marná.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, chtěl bych se ctěného kolegy zeptat, zda si nemyslí, že by jeho výpadům proti Evropské unii pomohlo, pokud by nezavedla podobnou právní úpravu ještě dříve, než to učinila Evropská unie, britská vláda?

John Stuart Agnew (EFD). Pane předsedající, domnívám se, že Evropská unie je již příliš velká, spojuje příliš mnoho kultur a já tomuto systému jednoduše vůbec nedůvěřuji a bude to jen horší.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, vítám pana komisaře a děkuji paní zpravodajce za její práci. Abych navázala na úsloví zmíněné pane Agnewem – proč to opravovat, když se to ještě nerozbilo? – myslím, že se právě tak v tomto případě chováme. Rozšiřujeme výjimky tam, kde si o ně členské státy řeknou, umožňujeme však pohyb zvířat v zájmovém chovu. Jsem si jistá, že návštěvníci na galerii si mohli myslet, že přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi jednotlivými členskými státy jsou přece vcelku jednoduchou záležitostí, ale protože se jedná o otázky spojené se zdravím zvířat, věc není tak snadná. V této oblasti potřebujeme přísná pravidla a kontrolu, zatímco si uvědomujeme, že mnozí občané Británie i jiných členských států chtějí, aby jejich zvířata cestovala s nimi.

V souvislosti s touto zprávou jsem se obávala, aby po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost nezabředla do všedních technických problémů, jimiž se řada lidí mimo tento Parlament nemusí znepokojovat, vlastně o nich ani nemusí vědět – ale mělo to význam pro nás jako pro Parlament. Domnívám se, že zpravodajka celou věc našim jménem velmi dobře vyřídila, za což si vysloužila gratulace. Riziko spočívalo v tom, že kdyby zpráva propadla, neměli bychom k dispozici nástroje pro reakci na obavy Švédska, Irska, Spojeného království a dalších. Nyní je to ale v pořádku.

Myslím, že mnohem důležitější je to, co má následovat. Pane komisaři, uvedl jste, že máte v plánu zabývat se novým právním předpisem v tomto směru. Domnívám se, že to je přesně to, o čem bychom se v této fázi

měli bavit. Všichni v tomto Parlamentu si přejeme přísné normy v zájmu zdraví lidí i zvířat, a to zajistí nový právní předpis, který jste přislíbil.

Čili pochvala patří zpravodajce i těm, kteří se podíleli na tom, aby se zpráva dostala do fáze, v jaké se v současnosti nachází. Uspokojivě vyřešila veškeré obavy – možná ne všech, například extrémní levice nikoli, většina z nás však ano. Doufám, že ji budete konzultovat moudře a že ji budete konzultovat široce, pokud jde o to, co od nové právní úpravy přepravy zvířat v zájmovém chovu potřebujeme. Máme pravidla pro zemědělská zvířata, potřebujeme zjednodušená, ale efektivní pravidla pro zvířata v zájmovém chovu.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pane předsedajícím, Komise má pozitivní návrh na změnu nařízení o veterinárních podmínkách pro přepravu zvířat v zájmovém chovu. Mimořádně mne těší, že nám tento návrh umožní prodloužit období, v němž řada zemí, včetně Švédska, bude moci zachovat svá přísnější pravidla týkající se vztekliny a tasemnice.

Švédská rada pro zemědělství, která je příslušným švédským orgánem, uvedla, že bez nejrůznějších zvláštních kontrol se kupříkladu tasemnice zřejmě ve Švédsku rozšíří. To by mělo negativní dopad na volný přístup do krajiny, který je pro obyvatele země, jako je Švédsko, důležitou součástí života.

Ráda bych poděkovala Komisi, paní zpravodajce a stínovým zpravodajům za to, že našim požadavkům naslouchali, a v důsledku umožnili zavést to, co bylo původně pouze dočasným řešením.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Nessa Childers (S&D). – Pane předsedajícím, především bych ráda poděkovala mé kolegyni paní de Brúnové za její práci na této zprávě.

Případ osmatřicetileté ženy, která minulý rok zemřela v Royal Victoria Hospital v Belfastu, je jen drobnou připomínkou trvalé hrozby, kterou pro Irsko představuje vzteklna. Zřejmě se touto chorobou nakazila, když byla na pracovní cestě v Jihoafrické republice a snažila se od sebe odtrhnout dva peroucí se psy.

Nedávno museli dostat čtyři lidé v Dublinu preventivní injekce poté, co jejich nelegálně dovezené kotě začalo vykazovat neobvyklé známky chování a pokoušelo je.

Vzteklna je jednou z nejstarších chorob zvířat, která postihuje i člověka, a jakmile se její příznaky projeví, končí zpravidla smrtí. Lidé dnes cestují po celém světě, a proto tato choroba od vás není nikdy dostatečně daleko.

Proto Irsko na dovezená zvířata uplatňuje přísnou karanténu, neboť současnou situaci, kdy se v Irsku vzteklna nevyskytuje, můžeme udržet pouze za přísných opatření. Aby tomu tak bylo i nadále, je nezbytné, aby dohoda o přechodném režimu, který má být podle tohoto návrhu prodloužen až do konce příštího roku, nebylo možné ukončit v červenci 2010.

Navrhované dodatečné záruky jsou důležité jak pro zdraví lidí, tak zvířat, neboť pomohou nejen v boji proti vzteklině, ale i proti určitým klíšťatům a tasemnicím, které se v Irsku v současnosti nevyskytují.

Přijetím tohoto návrhu Parlament usnadní boj proti vzteklině a poskytne základ pro její vymýcení v celé Evropě. To jsou důvody, proč tuto věc považujeme za tak naléhavou.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Souhlasím s pozměňujícím a doplňujícím návrhem k nařízení o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, který *de facto* ulehčí přemísťování přes hranice Evropské unie.

Chci ocenit i práci paní zpravodajky, která se zasloužila o skvělou kvalitu zprávy obsahující opatření, která vedou k očkování proti vzteklině a dalším chorobám, i další preventivní opatření. Jsem přesvědčen, že právě takovým krokem dospějeme k celkové harmonizaci norem na vnitřním trhu Evropské unie, k co nejširšímu odstranění hrozby přenosu uvedených chorob.

Uvědomuji si trvající rizika a hrozby při převozu zvířat a proto podporuji přiměřené prodloužení platnosti přechodného období pro členské státy, jako je Malta, Irsko a Švédsko, kde jsou vnitrostátní režimy přísnější. Jedná se o obezřetný přístup, který klade důraz zejména na prevenci a zohledňuje specifika příslušných států.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Nejdříve bych ráda poblahopřála paní zpravodajce k její kvalitní práci a zároveň i všem, kdo tento kompromis umožnili. Těší mne, že tato zpráva členskými státy umožňuje i nadále uplatňovat svá ochranná opatření proti šíření vztekliny, a také to, že má vést k volnému a bezpečnému pohybu zvířat v zájmovém chovu v rámci Evropy po roce 2011.

Dosažený kompromis považuji za dobrý výsledek, který přichází s účinnou odpovědí na odůvodněné obavy členských států ze šíření některých chorob, zatímco současně nabízí záruku, že v případě, že bude využito přenesené pravomoci, bude Komise konzultovat řadu odborníků – stanovených Komisí, členskými státy, nevládními organizacemi i vnitrostátními parlamenty.

V širším rámci jsme obdrželi písemná ujištění o tom, že tato zpráva nebude precedencem pro přenesené pravomoci v budoucnosti. Z toho vyplývá, že bude věnována pozornost obavám Parlamentu v souvislosti s vytvářením precedentu pro nový postup projednávání ve výborech podle Lisabonské smlouvy.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, snaha Evropské unie zastavit nebo zcela vymýtit zvířecí epidemie a onemocnění, jako je vzteklyna, je samozřejmě mimořádně chvályhodná a je zcela jistě velice dobře, že jsou přijímána opatření, která usnadní přeshraniční turistiku se zvířaty v zájmovém chovu.

Evropský očkovací průkaz, očkovací programy nebo dokonce elektronické označování zvířat v zájmovém chovu, to jsou skutečně rozumná opatření, která celou situaci zjednoduší. Existují však určité jevy – a to vím z naší zkušenosti v Rakousku –, které jsou z tohoto pohledu nebezpečné. Zavlečení chorob opakovaně přináší například nezákonné pašování štěňat z levných zemí východní Evropy do střední Evropy nebo Evropské unie.

Masová doprava zvířat napříč EU, včetně Rakouska, může opětovný výskyt nebezpečných chorob rovněž zapříčinit. Kromě toho, volně žijící zvířata hraničním kontrolám nepodléhají, a samozřejmě i ta mohou zapříčinit šíření zvířecích epidemií, jako je vzteklyna. Bude v této oblasti nutné přijmout opatření.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, myslím, že můžeme být všichni hrdí na to, jak rychle jsme v tomto případě, kdy jsme ve velké časové tísní a potýkáme se s obtížnou právní situací, dosáhli pokroku.

Díky osmnáctiměsíčnímu prodloužení přechodného režimu získá pět členských států, do nichž je vstup zvířat v zájmovém chovu přísněji regulován, čas na to, aby se přizpůsobily režimu, který panuje ve zbytku Evropské unie. Také jsem potvrdil, že Komise nemá v úmyslu navrhovat další prodloužení tohoto přechodného období.

Komisi to zároveň umožní, aby připravila komplexní návrh zaměřený na celkový přezkum nařízení, a zejména, aby uvedla stará ustanovení o projednávání ve výborech do souladu s duchem a literou Lisabonské smlouvy.

Musím souhlasit s tím, že tato věc je pro evropské občany důležitá, a těší mne, že jsme došli k úspěšnému závěru.

Bairbre de Brún, zpravodajka. – (GA) Pane předsedající, i já bych ráda přivítala pana komisaře Dalliho v Evropském parlamentu a vítám rovněž příležitost s ním spolupracovat. Vítám jeho dnešní prohlášení k Parlamentu. Podle jeho slov je podstata mé zprávy v souladu s přístupem obsaženým v návrhu Komise.

Dále bych ráda poděkovala všem, kdo vystoupili v dnešní rozpravě, kdy většina řečníků navrhovaný systém podpořila, a proti bylo jen několik jednotlivců.

Návrh Komise i moje zpráva uplatňují vědecky podložený přístup. Komise se rozhodla pro bezpečný a obezřetný přístup, pokud jde o různé situace se vzteklynou v jednotlivých členských státech. Je dobře, že se konec navrhovaného prodloužení shoduje s dobou, kdy Evropská komise podle předpokladu zastaví finanční prostředky EU pro očkovací program zaměřený na vymýcení vztekliny volně žijících zvířat v některých členských státech.

Komisař Dalli a paní Văleanová se domnívají, že k uvedenému datu bude možné změnit aktuální strukturu a přeškolení stávající personál. Přechodný systém bude v pěti členských státech prodloužen do konce roku 2011 a od tohoto okamžiku budou v celé EU platit totožná ustanovení o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu. Mezitím budou lidé moci se svými zvířaty přes hranice EU nadále cestovat, bude však platit přechodný režim, který některým členským státům umožní uplatňovat v tomto období přísnější pravidla.

Ještě jednou bych ráda poděkovala všem, kteří mi s touto prací pomohli. Práce to byla místy komplikovaná, ale i když byla těžká, stála nakonec tato námaha za to. Děkuji vám všem.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 9. března 2010.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Pavel Poc (S&D), písemně. – (CS) Cílem nařízení (ES) č. 998/2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, které vstoupilo v platnost 3. července 2003, bylo usnadnit cestování chovatelů se svými zvířaty. Prostředkem k tomu bylo zavedení pasu, který prokazuje, že zvíře bylo očkováno proti vzteklině, a stanovení povinnosti označení zvířat pro jejich jasnou identifikaci. Navržená změna kromě technického upřesnění původního nařízení znovu prodlužuje období, během kterého podléhá cestování se psy a kočkami do Finska, Irska, Malty, Švédska a Spojeného království přísnějším požadavkům. Rozdíly v ochranných opatřeních výše uvedených členských států, zejména různé lhůty pro očkování a sérologická vyšetření a různé termíny antiparazitárního ošetření zbytečně komplikují a zdražují cestování se zvířaty v zájmovém chovu v rámci EU. V praxi to znamená, že nemalé množství občanů Evropské unie bude další rok a půl zbytečně diskriminováno při realizaci jejich práva svobodného pohybu po zemích EU. Opakované prodloužení lhůty může znamenat, že Komise v původní směrnici stanovila lhůtu nesprávně a bez ohledu na skutečný stav věci, nebo některé členské státy nemohly či nechtěly včas implementovat nařízení 998/2003. Podobné výjimky v každém případě nesvědčí o rovném přístupu Komise k realizaci obecných režimů v členských státech EU.

16. Revize směrnice o souborných službách pro cesty (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o revizi směrnice o souborných službách pro cesty.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, je mi ctí, že Vám mohu poskytnout aktuální informace o práci Komise na přezkumu směrnice o souborných službách pro cesty. V roce 1990, kdy byla směrnice přijata, patřily zájezdy se soubornými službami k nejčastějším typům zájezdů. Od té doby se situace na trhu výrazně změnila. Rozvoj internetu umožnil, aby si služby objednávali spotřebitelé přímo u poskytovatelů zájezdů, leteckých společností a hotelů. Nabídka letecké dopravy byla navíc převratně změněna rychlým rozvojem nízkonákladových leteckých společností. To zároveň posílilo hospodářskou soutěž na trhu s cestovními službami a možnost spotřebitelů si vybrat.

Spíše, než aby kupovali předem dané souborné služby, organizují si v dnešní době občané EU své zájezdy většinou sami. V důsledku těchto změn je při svých zájezdech chráněno stále méně spotřebitelů. Jsme si také vědomi, že platná směrnice narušila v odvětví cestovního ruchu rovné konkurenční prostředí, neboť některé subjekty jsou jí upravené, jiné nikoli, a přitom prodávají podobné produkty.

Minimální harmonizace této směrnice dále zapříčinila právní roztržičnost v členských státech. Znamená to, že platné právní předpisy nemusí být příliš aktuální.

Z tohoto důvodu začala Komise minulý rok pracovat na postupu posouzení dopadu, aby se tak připravila na případnou revizi směrnice o souborných službách pro cesty. V souvislosti s těmito pracemi na posouzení dopadu zveřejnila Komise v listopadu 2009 studii, která analyzuje poškozování spotřebitelů v oblasti tzv. dynamických souborných služeb pro cesty.

V téže době Komise zahájila veřejnou konzultaci o revizi směrnice. Konzultace byla ukončena

k 7. únoru 2010. V současné době Komise zpracovává více než 170 příspěvků, které do posouzení dopadu zahrne. Z výsledku posouzení dopadu vyplyne možný rozsah revize.

Dovolte mi však stručně popsat hlavní zásady této práce. Za prvé, vysoká úroveň ochrany je klíčem, pokud skutečně chceme zajist, že budou mít spotřebitelé při nákupu svých zájezdů důvěru. Za druhé, musíme zlepšovat fungování vnitřního trhu pro cestovní služby především proto, že v této oblasti se přeshraniční nákupy realizují velmi často. Pro další harmonizaci příslušných právních předpisů v jednotlivých členských státech je tedy velmi vhodná. A konečně, považuji za nezbytné věnovat větší pozornost vytvoření rovného konkurenčního prostředí pro podniky prodávající souborné služby pro cesty.

Komise má v úmyslu předložit svůj návrh na počátku roku 2011. V revizi bude hrát klíčovou roli stanovení rozsahu působnosti této směrnice. Komise se bude zabývat možnostmi rozšíření působnosti této směrnice tak, aby se vztahovala na širší úpravu cestování včetně dynamických souborných služeb pro cesty. To by nám mohlo pomoci zvrátit trend, kdy je na svých zájezdech chráněno stále méně spotřebitelů.

Musíme aktualizovat odlišné požadavky na poskytování informací a upřesnit povinnosti obchodních stran smluvního vztahu. A konečně, Komise musí v zájmu zvýšení povědomí spotřebitelů prozkoumat náklady a přínosy zavedení označení standardizovaných souborných služeb pro cesty, jejichž uvedení by bylo při prodeji zájezdů se soubornými službami vyžadováno.

Komise zároveň prověřuje možnosti posílení ochrany cestujících, kteří si kupují letenky sami, proti úpadku letecké společnosti, jak v nedávné době požadoval Evropský parlament.

Na počátku roku 2009 zveřejnila Komise nezávislou zprávu, která se zabývala možnými způsoby řešení takových případů úpadku. Dne 15. prosince 2009 jsme také zahájili veřejné konzultace o budoucí podobě práv cestujících v letecké dopravě. Tyto prvky budou tvořit základ pro posouzení dopadu. Chystáme se Parlamentu předložit co nejvhodnější opatření na ochranu proti úpadku do konce roku 2010.

Andreas Schwab, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, jménem své skupiny bych chtěl nejprve poděkovat panu komisaři Dallimu za jeho sliby a vysvětlení, že má v plánu provést v roce 2011 revizi směrnice o souborných službách pro cesty, která pochází z roku 1990. Z hlediska načasování je to mimořádně vhodný okamžik, kterého bychom měli využít, protože v oblasti souborných služeb pro cesty tu je celá řada témat, v nichž spotřebitelé nejsou o svých právech dostatečně informováni. Například množství internetových stránek je svádí k tomu, aby využívali dalších nabídek prostřednictvím dodatečných odkazů, přestože tyto služby nepodléhají stejným mechanismům ochrany, jak tomu bylo u služeb původních. Hovoříme zde zejména o nabídkách nízkorozpočtových leteckých společností.

Za druhé, tyto nízkorozpočtové letecké společnosti znemožňují ve většině členských států Evropské unie doručování soudních písemností, čímž podstatně omezují ochranu spotřebitele konkrétně v případech, kdy se spotřebitelé skutečně chtějí bránit právní cestou. To se musí v návrhu nové směrnice rozhodně změnit.

Za třetí, musíme si také položit otázku, zda práva cestujících v letecké dopravě a práva, která v současnosti platí podle platné směrnice o souborných službách, by z dlouhodobého hlediska měla být sloučena do jednoho dokumentu, aby se mezi součástmi obou právních předpisů odstranily rozpory.

Za čtvrté se domnívám – a na to jste poukázal – že posuzování práce cestovních kanceláří, které se liší země od země, by přeshraniční poskytování zboží a služeb ze strany cestovních kanceláří velice zkomplikovalo. V některých zemích jsou cestovní kanceláře odpovědné jako poskytovatelé zájezdů se soubornými službami, zatímco v jiných, například v té naší, jsou tyto cestovní kanceláře jen zprostředkovateli. Bylo by proto žádoucí, kdybychom se přinejmenším na celoevropské úrovni dokázali sjednotit na zásadách, které přeshraniční práci těchto cestovních kanceláří usnadní.

Vzhledem k tomu, že spotřebitelé stále více využívají internetu, obchody se soubornými službami pro cesty zveřejňované na internetu by v budoucnu měly být také řádně označovány a aby zde rovněž nebylo možné zneužití.

Alan Kelly, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, tato rozprava je velice aktuální v tomto zvláště důležitém okamžiku pro cestovní ruch, leteckou dopravu i ochranu spotřebitele.

Máme za sebou léto, kdy snad polovina Evropy uvízla na dovolených, neboť letecké společnosti a cestovní kanceláře na všech stranách krachovaly a spotřebitelé zůstávali v cizích zemích, daleko od svých blízkých. Je zjevné, že spotřebitelé nebyli našimi právními předpisy dostatečně chráněni. Měli jsme zprávy o několika případech, kdy cestujícím zcela chyběly informace o tom, kdy by se mohli dostat domů, nebylo zřejmé, kdo je za stávající situaci technicky odpovědný, neměli k dispozici žádné telefonní číslo, na které by mohli zavolat, aby se dozvěděli nějaké informace, a netušili, jak po návratu domů požadovat náhradu.

Proto aktuální rozprava a snaha Komise se touto otázkou zabývat velmi vítám, neboť my všichni jsme tuto oblast příliš dlouho opomíjeli. Na mnohé problémy směrnice o souborných službách pro cesty poukazovala příslušná parlamentní zpráva již před deseti lety, ale od té doby bylo učiněno jen velmi málo. Jsem si vědom toho, že některými otázkami se bude zabývat navrhovaná směrnice o právech spotřebitele, přeshraniční letecká doprava si však v evropských právních předpisech žádá pro ochranu spotřebitele rozsáhlejší úpravu.

Už to, že název tohoto právního předpisu zůstává stále směrnice o souborných službách pro cesty, ukazuje na jeho neaktualnost. Velká většina spotřebitelů, pokud naleznou levnější způsob, jak jet na dovolenou a jak poznávat svět, již dnes zájezdy se soubornými službami nevyužívá. Čtyřicet pět procent cestujících v mé zemi, Irsku, se využíváním souborných služeb neobtěžuje, a vím, že v řadě členských států je situace obdobná. Mnozí lidé jako kdyby si byli vlastní cestovní kanceláří, v čemž jim pomáhá online rezervace na internetových stránkách, jako je Tripadvisor, kde se sami sobě stali vlastní cestovní kanceláří. Naše právní předpisy musí na tyto změny v chování spotřebitelů reagovat.

Jednou z nejdůležitějších věcí, kterou musí jakákoli revize splňovat, je to, aby spotřebitel jasně věděl, kdo je v situaci, kdy dochází ke zpoždění a zrušení, odpovědný. Cestovní společnosti musejí mít mandát poskytovat velmi přesné informace. Spotřebitelům je třeba sdělit, kde mohou tyto informace získat, a musí být informováni o svých právech za okolností, které nastaly.

(Předsedající řečníka požádal, aby s ohledem na tlumočníky hovořil pomaleji)

Podle platných právních předpisů není odpovědnost jasně stanovena. Je v případě nešťastné náhody odpovědná letecká společnost? Nebo cestovní kancelář? Nebo snad letiště, či železniční stanice? Koho by měl spotřebitel žádat o informace? Typicky se tyto situace mění ve změnu informací z jednotlivých zdrojů a nikdo neví, zda jsou míněny poctivě.

Chceme-li vybudovat evropské hospodářství založené na přeshraničním obchodě, spotřebitelé musí být informováni o svých právech a nárocích i o jejich vymáhání i o tom, jak komunikovat. Vím například, jak velmi obtížné je, aby bylo nalezeno oddělení stížností letecké společnosti. Jak se můžete domáhat náhrady, když nevíte, kam máte jít a kde se ptát?

Budu požadovat – a doufám, že se s tím ztotožní i Komise – aby základní zásady ochrany spotřebitele byly sděleny jasnou formou prostřednictvím právního předpisu, který je jednotně chápán, a který je jednoduchý. Aktualizovat tento právní předpis nestačí. Členské státy musí mít povinnost seznámit své občany s novým právním předpisem bezprostředně po jeho přijetí.

A na závěr ještě jedna myšlenka, kterou by se Komise mohla zabývat: jaká je cena letu? Všichni víme, že inzerované ceny nezahrnují daně a poplatky: existují poplatky za odbavení, za nadbytečná zavazadla, poplatky prakticky za vše a za nic. Revize této směrnice poskytuje vhodnou příležitost, abychom cestovní a letecké společnosti přiměli k větší transparentnosti – a my této příležitosti musíme využít.

Gesine Meissner, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Dalli, ráda bych vás nejprve jménem skupiny ALDE vřele uvítala. Již jste uvedl, že máte v plánu směrnici, o níž hovoříme, revidovat.

Můžeme být skutečně šťastni, že žijeme v Evropě, neboť v Evropě, v Evropském parlamentu, můžeme společně diskutovat dokonce o tom, jak můžeme jezdit na výlety s našimi fretkami a dalšími zvířaty v zájmovém chovu. To bylo téma předchozí rozpravy a já jsem byla velmi ráda, že jsem Evropanka a byla jsem na to hrdá, nejen kvůli tomu, že regulovat můžeme i něco takového, jako je ochrana spotřebitelů a ochrana zvířat.

Nyní však hovoříme o regulaci cestování lidí. To je v Evropě důležitým právem. Chceme mobilitu a svobodu pohybu osob a diskutujeme o tom, jak to zajistit. Před dvaceti lety jsme měli směrnici, která upravila zájezdy se soubornými službami a mohli jste si tedy říci: mohu se vydat poznávat jiné země, spatřit krásy ostatních evropských zemí a přitom si být zcela jist, že mne má práva chrání. Budu informován předem o tom, co mám očekávat, nebudu z informací zmaten, informace jsou určité správné, a pokud něco nebude fungovat, obdržím náhradu. To bylo před dvaceti lety.

Jak jste, pane komisaři, řekl, od té doby se mnohé změnilo. V současnosti lidé často využívají rezervací přes internet, a to pak vede k právním mezerám v systému. Položili jsme ve Výboru pro dopravu před půl rokem komisaři otázku související se SkyEurope na Slovensku, neboť se objevil problém, že cestující nízkonákladových letů uvízli a nebyli přepraveni dále. Tehdy se jednalo pouze o drobnou mezeru v právních předpisech, která se dotkla jen těch lidí, kteří si let rezervovali na internetu bez kreditní karty, ale my chceme, aby se lidé mohli po Evropě pohybovat volně, aby si mohli svou dovolenou opravdu užít a byli přitom chráněni.

To znamená, že máme-li z hlediska ochrany spotřebitele v systému takové mezery a chceme-li, aby měla ochrana spotřebitele v Evropě vysokou úroveň, musíme tuto směrnici o souborných službách pro cesty revidovat a musíme se rovněž zamyslet nad tím, zda je nutné, jak již uvedl můj kolega, abychom měli zvláštní úpravu pro cestující v letecké dopravě. Touto otázkou se musíme ještě zabývat a já do ní již nyní vkládám

velká očekávání, protože chceme, abychom mohli cestovat spokojeně a bezpečně, a to nejen se zvířaty, ale samozřejmě i s našimi rodinami.

Frieda Brepoels, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak řekl náš nový komisař, legislativní rámec již neodpovídá dnešní realitě trhu s cestovními službami, který se v mnohém změnil. Z toho vyplývá obrovské množství problémů a velká frustrace nejen mezi spotřebiteli, ale i mezi cestovními kancelářemi a poskytovateli zájezdů. Je jasné, že počet lidí, kterým platná směrnice dosud poskytuje účinnou ochranu, se dramaticky snížil, přestože cestuje stále více lidí.

Evropský parlament ve skutečnosti požadoval revizi směrnice celé roky. Jak jste řekl, sporné body a případná řešení dobře známe. Právě byly dokončeny další konzultace. Podle mne je skutečně nejvyšší čas, abychom přestali váhat. Prohlášení Komise vítám, nejprve bych však chtěla zdůraznit řadu bodů, jež pro nás mají základní význam.

Zprv je rozhodně nutné, aby byla upřesněna a případně rozšířena oblast působnosti této směrnice. Jak jsme zde již slyšeli, stále více spotřebitelů dynamické souborné služby pro cesty kombinuje nebo si rezervuje jednotlivé služby. Zrovna nedávno jsme v důsledku problémů s programem Eurostar byli svědky toho, jak se tisíce turistů ocitly v nesnázích, neboť nedostali žádnou náhradu za hotely a divadelní lístky, které si rezervovali. Něco takového je nepřijatelné.

Podle mého názoru musí ve směrnici zaujmout jasné místo i práva cestujících. Musíme brát dostatečně v potaz vysoce rozmanitý trh s cestovními službami a rozdílný přístup spotřebitelů k dovoleně v jednotlivých členských státech a ovšem i vnitrostátní právní předpisy, ale harmonizaci považujeme za nezbytnou, neboť některé koncepty jsou v těchto zemích odlišné, a to například pokud jde o poskytovatele zájezdů, cestovní kancelář, a vyšší moc. Při konzultacích, které prováděla Komise v roce 2007 jsem viděla, že od odvětví a zúčastněných stran přicházejí velmi konkrétní zprávy o jejich závěrech, a kladla jsem si otázku, v čem vězí problém? Proč teď nepřijímáme rozhodnutí? Požadavky, které zde zazněly, se týkaly určitého druhu „ochranného označení pro cestovní služby“. Zajímalo by mne, co si o tomto návrhu myslí pan komisař.

Zadruhé je to postavení a odpovědnost cestovních kanceláří. To je třeba definovat přesněji, neboť spotřebitelé jsou prostřednictvím internetu zaplaveni informacemi, ty však nejsou ani zdaleka spolehlivé a mohou jim přinést i značnou újmu. V krajních případech spotřebitelé dokonce zaplatili nájem za ubytovací kapacity, které ani neexistovaly. Proto by mělo být postavení cestovních kanceláří regulováno mnohem přísněji.

Již jsme hovořili o krachujících společnostech. Parlament ve svém usnesení důrazně požadoval, aby dotčení cestující byli lépe chráněni. S ohledem na ty, kdo žijí, stejně jako například já mezi Flandrami a Nizozemskem, v hraničních oblastech, bych ráda zároveň vyzvala k tomu, aby byla věnována větší pozornost přeshraničním prodejům, neboť ochrana se často omezuje na cestovní smlouvu uzavřenou právě v konkrétním členském státě.

Na závěr bych se chtěla vyjádřit k informování spotřebitele o cenách. Ve většině ostatních odvětví musí být ceny prodávaných služeb pevné a zahrnovat vše, a to by mělo platit i pro služby pro cesty. Jste stejného názoru? Ráda bych se dozvěděla váš názor na tuto problematiku. Práva spotřebitele musí být stanovena jasněji a musí platit přísnější a konkrétnější požadavky na podávání informací i v případě vyšší moci a dojde-li ke změně rozsahu nabízených služeb pro cesty. Možná bychom měli v rámci nové směrnice zvážit i zavedení sankcí. Doufám, že se toho Komise ujme velmi brzy a nový návrh, o němž by mohla tato sněmovna diskutovat, nám předloží.

Adam Bielan, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, směrnice EU o souborných službách pro cesty, o níž dnes hovoříme, vznikla v roce 1990, tedy před dvaceti lety, v době, kdy byl nejoblíbenější formou dovolené dvoutýdenní zájezd se soubornými službami, zpravidla rezervovaný v cestovní agentuře na základě výběru z nabídky v katalogu.

Směrnice uvádí základní nástroje ochrany spotřebitele v případě takových souborných služeb, zejména jasné informace o nabízených souborných službách, právo odstoupit od zájezdu, odškodnění za služby nižší kvality, než byla smluvena, a otázky týkající se platební neschopnosti cestovních kanceláří. Problém spočívá v tom, že posledních dvacet let ukazuje naprostou změnu v obchodním modelu i v chování spotřebitele. I já rezervuji většinu své dovolené prostřednictvím internetu, stejně jako opravdu mnoho dalších Poláků, a v celé Evropské unii se podíl lidí, kteří své výlety rezervují touto cestou, nyní zvýšil na 23 %. V zemích jako Irsko a Švédsko je tento podíl více než 40 %, přičemž dvě třetiny lidí, kteří si kupují dovolenou tímto způsobem, si neuvědomují, že jejich zájmy jsou mnohem méně chráněny než v případě těch, kdo si dovolenou

stále kupují tradičním způsobem. Proti tomu bychom měli bojovat. Těší mne, že se Evropská komise konečně tohoto tématu ujala. Zůstat dvacet let v nečinnosti je podle mého názoru rozhodně příliš dlouho.

Doufám, že se dnes od Komise dozvíme, kdy konkrétně bude směrnice revidována a jakým směrem se revize vydá. Nesmí se stát, že bychom v Evropském parlamentu nebo jiných orgánech EU nabádali občany Unie, aby využívali služeb elektronického obchodu a nakupovali služby v přeshraničním obchodu, a zároveň těmto lidem neposkytovali odpovídající ochranu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, kromě rozdílné úrovně ochrany spotřebitele se až dosud stávaly zájezdy se soubornými službami do ostatních členských států problematickými i kvůli rozdílům z hlediska jazyka. Je to již patnáct let, co Evropská unie vytvořila základní minimální ochranu a také společné postupy. Revize těchto postupů se podle mého názoru nesmí vymknout z rukou a nesmí dojít k tomu, že se tyto postupy stanou předmětem paušální standardizace ve jménu svobody poskytovat služby. Samotné potřeby týkající se cestování se mohou lišit země od země. Obecně považuji za nebezpečné používat na všechno stejný metr a prosazovat úplný soulad ve všech oblastech.

Chceme-li, aby cestovní kanceláře nesly větší odpovědnost za zprostředkovávání cestovních služeb, musíme si uvědomit, že to může mít závažné hospodářské důsledky. Pokud chceme zabránit zániku malých místních cestovních kanceláří, přičemž současně bude více a více nekontrolovaně narůstat nákup cestovních služeb realizovaný na internetu, pak by měli odpovědnost nést v první řadě poskytovatelé zájezdů.

Poměrně uspokojivá ochrana v oblasti zájezdů se soubornými službami, doufáme, uklidní ty cestující, kteří jsou v současnosti znepokojeni některými novinovými titulky o Řecku. Další ohlašování stávek a protestů by mohlo zesílit tendence vyhnout se i jiným zemím Středomoří a co se Řecka týče, mohlo by toa vyústit ve zhroucení cen. Vzhledem ke krizi státního dluhu je jisté, že tento rok bude pro cestovní ruch v Řecku zlomový, to víme. Lze očekávat další stávky a protesty. Doufám, že smutné zkušenosti, jak by ochrana při cestování fungovala v případě státního úpadku, budeme ušetřeni.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Pozornost mých kolegů poslanců by se měla zaměřit na vynikající věc, kterou při svém slyšení zmínil nový komisař pro dopravu Siim Kallas. Je to podle mého názoru skvělá zásada: volný pohyb osob je jednou z nejdůležitějších svobod. Za tímto účelem potřebujeme práva, která se týkají různých druhů dopravy, integrovat a začlenit je do samostatné společné listiny. Potřebujeme transparentní systémy. Rád bych učinil poznámku, že toto téma je jednou z priorit španělského předsednictví. Proč je to tak důležité? Je to důležité proto, že dvacet let stará směrnice nezohledňuje v žádné oblasti, jaká práva mají při cestování osoby s postižením, a to ani tehdy, když cestují ve skupinách. V případě lidí s postižením neexistují vlastně vůbec žádné možnosti. Proto se vracím k tomu, co jsem uvedl na začátku. K posílení příležitostí využít přepravních služeb, včetně služeb pro cesty skupin, všemi – včetně osob s postižením – by sloužila jednotná listina práv cestujících. Až se tak skutečně stane, budeme moci ve všech ohledech říci, že v Evropské unii může každý svobodně cestovat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Směrnice o souborných službách pro cesty zahrnuje přepravní a ubytovací služby, i ostatní příbuzné služby poskytované v rámci zájezdů se soubornými službami. Stanovuje rovněž práva spotřebitelů a povinnosti distributorů a poskytovatelů, kteří se věnují službám v cestovním ruchu.

Směrnice z roku 1990 nebere v úvahu nové trendy, jako například rezervace a platby zájezdů se soubornými službami prostřednictvím internetu. Větší používání internetu a to, že se na trhu objevili nízkonákladoví poskytovatelé, přispělo k tomu, že 23 % evropských turistů a 20 % evropských domácností nakupuje zájezdy se soubornými službami přizpůsobené svým potřebám prostřednictvím specializovaných internetových stránek.

Směrnici je proto nutné revidovat, aby se vztahovala i na poskytovatele „dynamických“ zájezdů se soubornými službami“. Je nezbytné, aby spotřebitelé byli plně informováni o svých právech a o tom, jak jsou jejich práva zaručena každou z nabídek, která je k dispozici, a to co se týče zájezdů s plným balíčkem souborných služeb i z hlediska každé složky, která jej tvoří.

Myslím si, že je též důležité, aby služby pro cesty nabízely akreditované internetové stránky. Pomůže se tím zajistit, aby byla známa identita poskytovatele turistických služeb, a v důsledku toho zde samozřejmě vznikne i větší odpovědnost za poskytované informace a služby.

Podle studie, kterou Komise v lednu 2009 zveřejnila o zájezdech se soubornými službami organizovanými na základě požadavků spotřebitele, známými jako dynamické souborné služby, se podíl zájezdů se soubornými

službami nakoupenými na internetu zvýšil v roce 2009 o 12 %, i když jejich hodnota odpovídá jen 25 % celkové hodnoty prodaných turistických služeb. 66 % transakcí uskutečněných prostřednictvím internetu zahrnuje přímé nákupy prostřednictvím internetových stránek leteckých dopravců, cestovních kanceláří nebo prostřednictvím specializovaných internetových stránek nabízejících služby pro cesty last-minute.

Turisté dávají přednost dynamickým souborným službám proto, že nabízejí větší pružnost, nižší ceny v porovnání s tradičními balíčky souborných služeb a vyšší kvalitu služeb, a také proto, že nemohou nalézt tradiční zájezdy se soubornými službami, které by vyhovovaly jejich požadavkům. Kromě toho mohou být dynamické souborné služby pro cesty zakoupeny pouze metodou elektronických plateb.

Přesto přibližně 70 % stížností, které v minulém roce obdržela síť evropských spotřebitelských středisek, souviselo se službami v oblasti cestovního ruchu a bylo důsledkem neposkytnutí správných a úplných informací před cestou i během ní, poskytnutí služeb nižší než inzerované kvality, zrušení nebo zpoždění letů, a dokonce neposkytnutí zakoupených služeb.

Myslím si proto, že je důležité a potřebné tuto směrnici přezkoumat.

Děkuji.

Malcolm Harbour (ECR). – Pane předsedající, rád bych jménem mé skupiny, ale i z pozice předsedy Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů poděkoval panu komisaři, že před nás dnes předstoupil s velmi aktuálním tématem, a rovněž za to, že na otázku k ústnímu zodpovězení od mého výboru ze dne 3. prosince, která se týkala řady oblastí, a kterou pan komisař zodpověděl komplexně, zareagoval tak rychle.

Domnívám se, že máme nyní v době, kdy Komise formuluje své postoje, trochu času, v němž chce můj výbor, a jsem si jist, že i Výbor pro dopravu, jehož zástupci jsou zde dnes rovněž přítomni, uvažovat o otázkách, o kterých mnoho z vás hovořilo, a o tom, jak tento proces postupuje kupředu.

Myslím, že s ohledem na povahu a proměnu celého odvětví zájezdů a dovolené a řadu otázek, které mi kolegové dnes zmínili, je nutné, aby nová směrnice byla jednoznačně připravená na budoucnost, avšak to znamená, že by neměla být tak nepružná ve smyslu toho, jak se bude snažit předjímat potřeby spotřebitele.

Je zde však jedna věc, nad kterou se, dle mého názoru, musí Komise zamýšlet, a to že jsou zde jiné aspekty, které musí spotřebitelé na internetu zvážit, když nakupují služby pro cesty; otázky týkající se bezpečnosti hotelu, jestliže mají malé děti, tak například bezpečný bazén, nebo zabezpečení hotelu proti riziku požáru – a navázat zde na práci, kterou v těchto otázkách odvedl již dříve můj výbor. Potřebujeme zde stanovit několik vhodných ukazatelů a kritérií, což lze udělat na základě dohod, které budou mít dobrovolnou povahu, já se však domnívám, že je potřeba rozsáhlý a ambiciózní návrh. Zjišťuji, že to je to, co hodláte udělat, a myslím, že můj výbor vás při předložení takového návrhu plně podpoří.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, toto je jedna z oblastí, kde může Evropská unie skutečně poskytnout hmatatelnou přidanou hodnotu tím, že dopřeje jistou úroveň ochrany milionům lidí v EU, kteří se vydávají na dovolenou v rámci Evropy a zakupují si zde služby pro cesty. Přeshraniční problémy si žádají strategii a přístup na přeshraniční úrovni.

Všichni se shodneme na tom, že směrnice z roku 1990 je zoufale neaktuální. Před dvaceti lety si většina lidí vybírala zájezdy z katalogu cestovní kanceláře, a pak tuto kancelář navštívili, aby si její zájezd rezervovali. V dnešní době si stále více lidí vytváří podobu svého zájezdu samo, a využívá k tomu rezervace přes internet. Poměrně novým jevem je navíc vznik a rychlý rozvoj nízkonákladových leteckých dopravců a růst odvětví rekreačních plaveb.

Co tedy musíme ve směrnici především zachovat? Zprv je to vymezení oblasti působnosti této směrnice, krátce řečeno na jaký druh zájezdů se soubornými službami se vztahuje? Zadruhé je to jasné vymezení právní odpovědnosti, a v neposlední řadě i rozsáhlá ochrana spotřebitele v případě úpadku poskytovatele. Jen pokud tu pro tyto věci budeme mít nepropustná pravidla, bude revize úspěšná a milionům spotřebitelů v rámci EU se dostane lepší ochrany.

David Casa (PPE). – (MT) Rád bych využil této příležitosti k tomu, abych i já přivítal pana komisaře Dalliho na jeho prvním zasedání v tomto Parlamentu. Jak již bylo uvedeno, v posledních letech došlo skutečně k výraznému poklesu rezervování služeb pro cesty prostřednictvím cestovních kanceláří a naopak k nárůstu rezervací souborných služeb pro cesty na internetu. Co si však spotřebitelé neuvědomují je to, že souborné služby pro cesty nakupované na internetu nabízejí omezenou ochranu, která je mnohem nižší než ta, kterou nabízejí cestovní kanceláře. Souborné služby nabízené kancelářemi jsou na druhou stranu zatíženy dalšími

náklady, aby bylo umožněno splnění požadavků této směrnice, zatímco ty, které jsou nakupovány na internetu, tyto náklady neunesou. Z těchto důvodů se domnívám, že tato směrnice nechrání spotřebitele a také vytváří nerovnováhu mezi poskytovateli v odvětví cestovního ruchu. Abychom zajistili, že tento trend nebude pokračovat, vyzývám Komisi, aby zajistila stejnou ochranu pro veškeré souborné služby bez ohledu na to, kde jsou zakoupeny, aby se tak chránila práva spotřebitele, jejichž uplatňování je, jak vím, pro pana komisaře nanejvýš důležité. Upřesnění a aktualizace definic a terminologie, což se týká zejména definice prodejce, poskytovatele a podstatných smluvních podmínek, ale také, jak již bylo řečeno, oblasti působnosti samotné směrnice, je tedy naprosté minimum, které by v souvislosti s revizí této směrnice mělo být zajištěno. Podle mého názoru by to měli být výlučně poskytovatelé, kdo by měli vyhovět požadavkům této směrnice, lhotejnost zda jsou souborné služby pro cesty prodávány přímo nebo prostřednictvím kanceláře. Poskytovatel by měl být tím, kdo prodává nebo nabízí k prodeji nejméně jednu službu zahrnutou v souborných službách pod svým jménem a kdo poskytuje libovolnými prostředky přístup k dalším službám, které tvoří balíček souborných služeb. Domnívám se, že to je jasný signál, jakou práci od pana komisaře Dalliho v nadcházejících letech očekávám; máme zde jasný příklad toho, jak budou spotřebitelům poskytnuta všechna práva, která si zaslouží.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Vážený pane komisaři, vážené kolegyně a kolegové, revize směrnice o souborných službách pro cesty musí reagovat na řadu nových výzev v odvětví cestovního ruchu, zejména v souvislosti s rozvojem nových technologií, které našly odezvu i u způsobů komunikace a prodeje služeb. Jedná se zejména o prodeje prostřednictvím internetu, který mimo jiné umožnil bouřlivý rozmach nízkonákladových leteckých společností. Každá výzva má své příležitosti i hrozby. Příležitostí je větší pružnost a dostupnost služeb pro zákazníky, možnou hrozbou pak nedostatečná míra ochrany spotřebitele.

Před několika měsíci vznesl Výbor pro dopravu a cestovní ruch dotaz na Komisi reagující na sérii bankrotujících nízkonákladových leteckých společností. V této souvislosti jsme byli svědky situací pasažérů zanechaných na letištích bez prostředků a obtížně nalézajících náhradní řešení pro svůj návrat. To je pouze jeden z příkladů nedostatečné ochrany spotřebitelů/pasažérů leteckých společností. Komise by měla nalézt řešení, které by mělo v dohledné době na tuto situaci účinně zareagovat ve prospěch spotřebitelů a důvěry v toto odvětví. Za několik měsíců začne sezona dovolených a jistě nechceme zažít znovu problémy podobné krachu společnosti SkyEurope v loňském roce.

Konzultace s Komisí o této směrnici však samozřejmě odhalila i další témata. Jejich společným jmenovatelem je žádoucí posílení ochrany spotřebitele, zejména zlepšením informovanosti klientů o skutečných podmínkách a ceně služeb.

Na závěr mi dovoluji ještě poznámku, která se týká obecně veřejných konzultací s Evropskou komisí o různých tématech. Pokládám za důležité, aby tyto veřejné konzultace byly umožněny ve všech jazycích členských zemí Evropské unie, pokud skutečně chceme znát široké spektrum názorů na dané téma. V tomto smyslu jsou občané EU stejnými klienty s právy na informace jako ti, kterým se chce věnovat revize o souborných službách pro cesty.

Jacqueline Foster (ECR). – Pane předsedající, ráda bych se vyjádřila ke třetímu bodu otázky k ústnímu zodpovězení v rámci dnešního večerního zasedání, které se týká náhrady v případě úpadku.

Tato sněmovna před nedávnem vyzvala k vytvoření garančního fondu, který by se mohl použít k tomu, aby byli odškodněni cestující v případě úpadku letecké společnosti. Leč vytvoření takového fondu jako takového by nevhodně museli financovat spotřebitelé, což znamená, že by cestující za své letenky museli zaplatit ještě více. V této fázi je to zbytečný krok, který by jen rozšiřoval početný seznam stávajících letištních poplatků, bezpečnostních poplatků a dalších poplatků, které jsou spotřebitelé už teď nuceni platit.

Kromě toho by Komise měla zajistit, aby národní letecké úřady a regulační orgány plnily stávající povinnosti, jako je například provádění pravidelných kontrol finančního stavu leteckých společností, a aby realizovaly své právo na odejmutí provozních licencí pro letectví dříve, než dojde ke zrušení společnosti. Komisi žádáme, aby tento přístup nyní přísně uplatňovala.

A také bych ráda vyzvala Komisi k tomu, aby prosazovala i jiné možnosti, jak v tomto ohledu chránit cestující, včetně poskytování povinných informací o riziku, možnostech pojištění a dalších ochranných mechanismů.

Jim Higgins (PPE). – Pane předsedající, myslím, že jsme všichni ocenili, když bývalá komisařka pro ochranu spotřebitelů dne 29. srpna 2009 oznámila, že současná směrnice je zastaralá a neodpovídá výzvám a požadavkům moderní cestující veřejnosti.

Z jakého důvodu je zastaralá? Je pravda, že tyto důvody byly dnes večer již několikrát vyjmenovány, stojí však za to podívat se na ně ještě jednou. Směrnice byla ve své době dostačující, nyní ale v žádném případě nemůže splňovat moderní výzvy cestujících veřejnosti.

Nezohledňuje to, že by si spotřebitelé sami vytvářeli souborné služby, což se přitom děje stále častěji. Nezahrnuje případy, kdy spotřebitelé z jedné země nakoupí od poskytovatelů ze země mimo jurisdikci Evropské unie. Nepředpokládá cestování pravidelnými lety, a přitom stále více lidí si dnes vytváří vlastní zájezdy se soubornými službami, což jim umožňuje skutečnost, že mají snadný přístup k internetu.

Ve skutečnosti se za posledních několik let podíl zájezdů, které byly chráněny, snížil z přibližně 90 na 60 %. Jinak řečeno, současná opatření se nevztahují na cestovní kanceláře, které na internetu prodávají zahraniční zájezdy, kde let i hotel tvoří samostatné složky, což se v odvětví cestovního ruchu obecně uvádí jako „dynamické souborné služby pro cesty“.

Jsme hrdí na to, že jsme v EU dosáhli tolika úspěchů, a zcela oprávněně je zdůrazňujeme, ovšem když se podíváte na současnou situaci týkající se ochrany na cestách, Evropská unie má ze všech moderních obchodních bloků nejméně integrovaný trh se službami pro cesty.

Existují také značné nejasnosti ohledně toho, kdo je odpovědný a kdy je spotřebitel chráněn. Například v mé zemi, v Irsku, může dodatečnou ochranu získat někdo, kdo použije platební kartu, nicméně nikoli v případě, jestliže dojde k fakturaci.

A konkrétně kvůli rozmanitosti produktů, které jsou dnes na trhu, dochází ke kolizím mezi leteckými společnostmi, poskytovateli zájezdů, poskytovateli rekreačních plaveb, cestovními kancelářemi atd., a o to více je nutné, abychom zajistili novou právní úpravu.

Aby byly zahrnuty všechny situace, které mohou nastat, tak to, co prostřednictvím provedení nové směrnice potřebujeme, jsou velmi zdokonalené moderní technologie.. Potřebujeme upřesnění, potřebujeme jistotu a potřebujeme ochranu spotřebitele.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Podporuji revizi směrnice o souborných službách pro cesty. Tato směrnice je dvacet let stará a neodráží dnešní realitu.

Dnes si více než polovina spotřebitelů organizuje své výlety sama, přičemž často využívá internetu a nabídek levných leteckých společností. Moji předřečníci o tom již hovořili. Avšak ne všichni upozornili na to, že je třeba jasně vymezit oblast působnosti této směrnice. Nemůžeme dopustit, aby nastala situace, kdy nevíme, co do oblasti působnosti směrnice spadá. Taková situace není dobrá ani pro spotřebitele ani pro podniky.

Navíc nepovažuji za nutné rozšiřovat oblast působnosti směrnice, aby zahrnovala i jednotlivé produkty nebo souborné služby vytvořené z produktů zakoupených od odlišných poskytovatelů, neboť rozšíření požadavků směrnice tak, aby zahrnovaly i dynamické souborné služby nebo přidružený prodej, by nevyhnutelně znamenalo, že spotřebitelé budou platit více v podobě dražších letenek. Nedokážu si například představit, že by hotelové ubytování zakoupené kliknutím na WIZZ Hotels bezprostředně po zakoupení letenky z WIZZ Air tvořilo souborné služby, které by spadaly do požadavků podle této směrnice. Spotřebitelé musí v případě, kdy budou vykonávat specifickou cestu, vědět, zda a v jakém rozsahu jsou chráněni právními předpisy EU. Vše ostatní je otázkou volného trhu.

Bylo by dobré, kdyby byly cesty podléhající této směrnici označeny zvláštním evropským logem.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Pane předsedající, pocházím z Rakouska, země, pro kterou cestovní ruch a s ním spojená místní ekonomika hrají stále velmi významnou úlohu. Téměř každý z nás je nějakým způsobem do cestovního ruchu zapojen. Tato otázka je tedy pro naši zemi velmi důležitá a velice mne těší, že se Komise tímto tématem zabývá na samém počátku funkčního období – a ráda bych v této souvislosti poděkovala i panu komisaři.

Svoboda cestování spolu s možnostmi, které odvětví cestovního ruchu nabízí, má dnes z čistě kvantitativního hlediska zcela odlišnou úroveň, než měly před dvaceti nebo více lety. Zcela nový druh cestovního chování způsobily i možnosti, které nabízí internet. Pro nás je však nejdůležitější to, že když si naši občané budou moci dovolit řádnou dovolenou i v době krize, budou mít také možnost se z ní vrátit spokojení. A kdyby se snad vyskytl problém, pak by měli dostat zpět alespoň část ze svých těžce vydělaných peněz.

Je samozřejmě lákavé provádět rezervace přes internet, to víme, a navíc je to levnější. Avšak žádný cestovatel nebude přesvědčen o tom, že když si rezervuje hotel prostřednictvím cestovní kanceláře, bude s ním zacházeno

zcela jinak než s někým, kdo si jej rezervoval prostřednictvím internetu, a především o tom, že budou zcela odlišně řešeny jeho nároky na náhradu.

Nakonec, ještě jeden malý problém. Zjevně nikdo si nedokáže uvědomit, že panují rozdíly v záruce, která je v případě poskytovatele zájezdu naprosto odlišná než v případě letecké společnosti. Ta je odpovědná pouze za předpokladu, že je prokázána vina. Každý, kdo se s tím už setkal, ví, že je to skutečně velký problém, jehož zvládnutí je možné jen s velmi dobrou právní úpravou.

Z celého srdce proto doufám, že nám Komise předloží návrh, který tyto problémy zohlední, a který bude myslet především na naše občany, již mají právo na bezproblémovou dovolenou, tím spíš v této době.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, je pravda, že široké použití internetu v dnešní době spotřebitelům umožňuje změnit způsob, jakým si věci plánují, a to včetně své dovolené. Jinými slovy, prostřednictvím internetu mají možnost nekupovat stanovené souborné služby pro cesty, jak jsme to dělali v minulosti, ale vybrat si a sami se rozhodnout, jak si chtějí dovolenou naplánovat. Samozřejmě že v situaci, do níž je zapojeno několik stran, vzniká otázka, kdo je odpovědný v případě, že nastane problém se službou, a u koho bude spotřebitel nakonec nárokovat náhradu. Řada mých kolegů na tento problém správně upozornila a my musíme najít odpovědi a aktualizovat tuto směrnici, kterou dosud používáme.

To je klíčové i pro Řecko, které, jak víte, je turistickou destinací, a čím přesněji stanovíme, kdo je v jednotlivých případech odpovědný (řecký hoteliér, nebo cestovní kancelář, nebo někdo jiný, kdo se na celé věci podílí), tím lépe se budeme moci spoléhat na všechny, kdo v odvětví cestovního ruchu podnikají.

Na závěr bych rád podotkl, že právní ochrana je pro evropské občany klíčová. Současné máme, pane komisaři, povinnost informovat každého, kdo si vybere zájezd v evropské zemi, o právech, které k dnešnímu dni má, a co je důležitější, o právních mezerách a o tom, jaká zlepšení máme v plánu. To vše je důležité, občané to však potřebují v zájmu výkonu svých práv znát.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN SCHMITT

místopředseda

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedající, bylo řečeno prakticky již vše. Přesto bych se ráda zaměřila na čtyři body. Tato směrnice je dvacet let stará. Pro ženu je dvacet let nádherný věk. U směrnice je po dvaceti letech jasné, že potřebuje facelift.

A to proto, že do našich životů vstoupily čtyři věci: zaprvé internet. Poté, co do našich životů vstoupil internet, můžeme si vybrat dovolenou v nejdlejší zemi, aniž bychom o tom nějak zvlášť přemýšleli. Jenže na místě možná zjistíme, že jsme si to rozmyslet měli.

Zadruhé jsou to ceny. Spotřebitel má povinnost a právo vědět, zda ceny, mezi nimiž se rozhoduje, jsou v souladu se zákonem, nebo zda zde dochází k nekalé hospodářské soutěži.

Třetí věcí je kvalita. Ubytování, které může být v jednom členském státě považováno za mimořádné, se může občanům z jiného členského státu zdát průměrné.

Nakonec přichází otázka jistoty. Lidé velmi těžce pracují, aby si na dovolenou uspořili, musíme jim tedy zajistit, aby se cítili bezpečně. A to je to, co od nové směrnice požadujeme.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, mnozí kolegové poukázali na to, proč je revize potřebná, a to čím dříve, tím lépe. Hovořili zejména o hodnotě, jakou to bude mít pro spotřebitele – což je zcela správné – ovšem prospěch pro spotřebitele nemusí současně negativně ovlivňovat odvětví: výsledek může být příznivý pro odvětví i pro spotřebitele.

Mám na mysli zejména skutečnost, že v nadcházejících několika letech překročí počet osob starších šedesáti let v Evropské unii dva miliony. To je pro odvětví velkou příležitostí, jak se chopit toho, co by lidé opravdu při cestování chtěli, zejména cestovat bez problémů. Tato směrnice zahrnuje vše a nabízí plnou ochranu. Pro toto odvětví je to skvělá příležitost, aby upoutalo obyvatele Evropské unie starší šedesáti let, kteří jsou pro něj lukrativní. Domnívám se tedy, že to vše lze, podobně jako směrnici o dočasném užívání nemovitostí, vnímat jako oboustranně výhodnou situaci, a to jak pro spotřebitele, tak pro dané odvětví.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, jsem matka velké rodiny a za ta dlouhá léta jsem se naučila, jak číst katalogy. Je to velká výzva, s níž si někdy nedokážu poradit ani zaměstnanci cestovní kanceláře. Proto bych ráda, aby mi nová směrnice zajistila skutečnou svobodu spotřebitelského výběru. A takovou

svobodu výběru budu mít pouze tehdy, bude-li možné srovnávat, když budu mít k dispozici kritéria pro srovnání jednotlivých nabídek mezi sebou.

Jedním z těchto kritérií je pro mne věk dětí. Ať hovoříme o jakémkoli poskytovateli zájezdů, všude jsou ceny pro děti pevně stanovené. Někdy se to týká šestiletých, někdy desetiletých, jindy dvanáctiletých. U některých poskytovatelů se za první dítě neplatí tolik jako za druhé a ke třetímu a čtvrtému není přihlíženo vůbec. Z hlediska ochrany spotřebitelů – i ochrany cestovních kanceláří a poskytovatelů – je důležité, abych jako spotřebitel věděla, co kupuji, abych měla pocit, že mám dostatek informací v předstihu a že mám srovnatelná kritéria.

Catherine Stihler (S&D). Pane předsedající, ráda bych se připojila a podpořila to, co řekli mí předřečníci o právech cestujících s postižením, co řekla paní Kadenbachová o dětech, co bylo řečeno o zabezpečení hotelů proti požáru, a především bezpečnosti zajištěné požárními sprinklery ve všech hotelech v EU, a o tom, že je nutné, aby byl nový návrh vytvořen s ohledem na budoucnost. Kdo mohl kdysi předvídat tempo změn, jaké jsme za posledních dvacet let zažili? Přesto bych ráda poukázala na dvě konkrétní otázky.

Padla zmínka o úhradě s použitím kreditní karty a diskuse se týkala i skrytých poplatků. Avšak letecké a cestovní společnosti zneužívají skutečnosti, že více lidí využívá své platební karty pro rezervaci kvůli ochraně, kterou jim jejich použití přináší, tím, že účtují dvojí poplatek za platební kartu za každý úsek jejich cesty nebo účtují tento poplatek za každého cestujícího, pro něhož byla uskutečněna rezervace na internetu. Můžete mít jednu rezervaci na internetu, platíte však čtyři poplatky za použití platební karty. Pane komisaři, můžete se tím prosím v zájmu ochrany lidí zabývat?

A nakonec je tu problém úpadku. Ve Skotsku došlo ke krachu Globespanu a my musíme zajistit, aby lidé dostali náhradu a nikdo z nich neutrpěl ztrátu. Pro mnoho rodin je to koneckonců nejvýraznější položka jejich ročního rozpočtu, a tyto rodiny od nás očekávají, že je ochráníme. Musíme učinit více, takže Vám, pane komisaři, děkuji.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) V posledních dvou desetiletích se trh cestovních služeb vyvíjí velmi dynamicky. Stále více lidí si kupuje služby od jednotlivých provozovatelů a poskytovatelů služeb, čímž si sami stanoví, jak bude jejich cestování vypadat. Avšak ustanovení platné směrnice se na tyto nové souborné služby pro cesty nevztahují, a to znamená, že naši občané cestují bez řádné ochrany. Domnívám se, že je při revizi směrnice nutné přesněji vymezit její oblast působnosti, a současně bychom neměli dopustit, aby byli naši občané nedostatečně chráněni v důsledku nepružných norem. Revizí je třeba navíc vyřešit otázku odpovědnosti v případě úpadku leteckých dopravců nebo poskytovatelů služeb pro cesty. V posledních deseti letech postihl úpadek více než sedmdesát leteckých společností, což cestujícím přineslo nemalé problémy. Jsem proto přesvědčen, že je tuto oblast při revizi ustanovení směrnice zapotřebí jasně zdůraznit.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, s velkým zájmem jsem naslouchal názorům vážených poslanců. Mnoho z vás se ztotožňovalo s názorem Komise. Další vyzdvihovali a zdůrazňovali mnohé věci, které jsme uvedli, aby se ujistili, že bude vše při rozhodování a diskusích, které budou v souvislosti s revizí směrnice probíhat, zohledněno. Rád bych vás ujistil, že Komise bere tyto otázky velmi vážně a je odhodlána nalézt co nejlepší řešení pro cestu vpřed.

V současné době probíhá proces konzultací. Analyzujeme informace, které jsme získali z nedávných konzultací s veřejností uskutečněných na internetu. Máme příspěvky od spotřebitelů, podniků, organizací i členských států. Navíc vám mohu sdělit, že Komise bude dne 22. dubna 2010 pořádat workshop zúčastněných stran. Tento workshop se zaměří na možná politická řešení v souvislosti s revizí směrnice o souborných službách pro cesty, a zareaguje na všechny otázky, o nichž byla při této rozpravě řeč. Musím zdůraznit, že nyní je ještě příliš brzy rozhodnout, jak postupovat dál. Je důležité respektovat proces posouzení dopadu. Jsem však pevně přesvědčen, že prostřednictvím všech opatření by měla být zajištěna vysoká úroveň ochrany občanů EU.

Na závěr bych ještě jednou rád poděkoval všem přítomným za jejich účast v rozpravě. Děkuji vám.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

17. Daně z finančních transakcí (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem programu je otázka k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi položila Sharon Bowlesová jménem Hospodářského a měnového výboru, o daních z finančních transakcí (O-0025/2010 – B7-0019/2010).

Edward Scicluna, autor. – Pane předsedající, výbor ECON překládá tuto otázku a usnesení, protože je nutno se důkladně zamyslet. O otázkách spojených s daněmi z finančních transakcí diskutoval loni výbor s komisařem Kovácsem, který, jako mnoho dalších, myšlenku podpořil, a jasně jsme pak uvedli, že by bylo dobré zabývat se tím, jak by mohl takový systém, včetně nezbytné infrastruktury, fungovat.

Od té doby začala Komise věc řešit, a my zdůrazňujeme, že je tu k zodpovězení řada otázek. Zaznívaly výzvy, mimo jiné na posledním setkání skupiny G20 v září, aby finanční odvětví platilo za vytvoření fondů stability, které umožní kompenzovat náhradu za škody, které byly tímto odvětvím reálné ekonomice způsobeny. Předseda Barroso navrhl použít globální finanční odvody k financování projektů životního prostředí. Znovu se silně projevila i původní myšlenka Tobinovy daně k využití daně z finančních transakcí pro rozvojovou pomoc.

Záměrem tohoto usnesení nebyl tlak, abychom se ubírali kterýmkoli z těchto směrů, ale šlo o to, abychom hledali odpovědi a vyhodnocovali dopady, ale samozřejmě je mnoho těch, kdo daně z transakcí velmi podporují, a naopak mnozí k nim mají stejně tak silné výhrady. V současné době bude platit, že vybírání daně z transakcí, dokonce na mezinárodní úrovni, by bylo možné řešit snáze, když je většina transakcí prováděna elektronicky, nelze však zároveň přehlížet to, že existuje více možných směrů, jak postupovat s cílem získat výnosy z nějaké daně.

Hlavní myšlenkou v souvislosti s daněmi je to, že si toho nikdo nevšimne, neboť je to příliš málo. Jiní naopak navrhuji, že by měla být daň použita jako prostředek k zabránění příliš vysokým transakcím. Mému výboru se zdá, že pokud je konečná vybraná částka velká – a částky peněz to naznačují – pak skutečně asi někde bude někdo, kdo bude platit. Řada finančních transakcí je prováděna zprostředkujícími agenturami, ne jako koncový prodej, takže to budou prostředníci – banky a podobně –, kdo tuto daň ponese. Ale dodatečné náklady budou – ostatně ze své podstaty – zcela jistě prostě přesunuty dál na koncového uživatele. Někteří možná budou chtít říci, že na tom nezáleží. Existují ale i jiné způsoby, jak by bylo možné daně v rámci finančních služeb zvýšit.

Dále tu máme otázku, kdo má daň vybírat a kdo by měl rozhodovat o jejím využití. K tomu se ale přidává otázka jakékoli „žádné daně bez účasti na vládě“. Jestliže bude například daň vybrána v Londýně z tam uzavřené derivátové transakce, která je beznákladová a společnost u ní nehradí žádné poplatky při uzavření, a cílem je využít ji někde jinde, kdo stanoví pravidla pro nakládání s ní? Začneme-li se však zabývat podstatou finanční stability, na níž se Tito plátců jednoznačně podílejí, než jak získávat peníze, abychom je mohli využívat mimo finanční sféru, například v environmentálních projektech nebo na rozvojovou pomoc, mohlo by zodpovězení této otázky být snadnější. Všechny tyto skutečnosti, a to jak na straně plátců, tak na straně výdajové, mají v sobě nadnárodní prvek. Nejspíš nemůžeme udělat všechny tyto věci a mít všechny uvedené výhody, takže přinejmenším musí být učiněno rozhodnutí, co se má řešit, zvolen způsob, jak má být tento úkol realizován, a stanovit primární účel takové daně.

A konečně – děláme dobře, když smícháváme přístup spočívající v regulaci a ve zvyšování daní? Jsou tyto věci skutečně slučitelné?

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, jsem rád, že mohu k této důležité rozpravě, jejímž předmětem jsou inovativní nástroje financování, přispět a zodpovědět tuto ústní otázku.

Co se týká možností zavádění všeobecné daně z finančních transakcí, má Komise v úmyslu, jak bylo uvedeno v její strategii EU 2020, zapojit se do debaty o inovativním financování a reagovat na globální úrovni.

V současné době pracuje na vymezení a posouzení různých přístupů, kde jedním z těchto řešení je všeobecná daň z finančních transakcí. K dalším patří „poplatek za způsobenou finanční krizi“, který je navrhován ve Spojených státech, a „poplatek na stabilitu“ hrazený z některých aktiv bank, jak byl zaveden ve Švédsku.

Pokud jde o daň z finančních transakcí, je jasné, že možná řešení se v současnosti odchyľují od těch, která byla zmiňována v úvodních diskusích o Tobinově dani, a měla by se vztahovat k širšímu základu finančních produktů.

Pokud jde o výhody a stinné stránky zavedení všeobecné daně z finančních transakcí, Komise se domnívá, že je třeba, aby při posuzování různých nástrojů nedošlo k nahromadění iniciativ, které by mohlo finanční odvětví poškodit, a zajistit, aby výsledkem těchto nových iniciativ nebylo přemisťování transakcí do jiných regionů, jež by mohlo mít neblahé dopady na konkurenceschopnost Evropy.

Co se týče záležitosti, že bude zavedena všeobecná daň z finančních transakcí v EU a současně tuto daň nezavedou naši hlavní partneři, nezapomínejme, že souběžně s prací Komise zkoumá i MMF různé možnosti, z nichž jednou je celosvětová daň z finančních transakcí.

To ukazuje, že výzva, které čelíme, je globální povahy, a Komise věří, že nejlepším způsobem, jak tento problém řešit, je nalézt celosvětové a koordinované řešení. To je naše prvotní volba, kterou podporujeme.

Pokud jde o využívání daně jako doplňkového nástroje regulace v kontextu reformy finančního trhu, mohu potvrdit, že Komise zvažuje, zda by mělo dojít k vzájemnému doplňování daňových nástrojů a nástrojů regulace, a bude věnovat pozornost souhrnnému dopadu těchto dvou typů nástrojů na schopnost finančního odvětví podporovat hospodářskou obnovu.

Ohledně možnosti nalézt dlouhodobé řešení pro finanční systém z hlediska zavedení daní z finančních transakcí nemá Komise k dispozici jednoznačné údaje nebo studie, které by umožnily sledovat vztah mezi touto daní a strukturou splatností finančního zprostředkovatelství.

Pokud jde o způsob rozdělení příjmů z daní z finančních transakcí, myslím si, že činit jakékoli závěry týkající se sdílení příjmů a jejich přerozdělení na různé činnosti je vzhledem k tomu, že analýza inovativního financování stále ještě probíhá, předčasné. Dovolte mi však zdůraznit, že případné příjmy ze všeobecné daně z finančních transakcí by byly velmi nesymetrické a pravděpodobně by byly soustředěné jen v několika málo zemích, kde jsou největší finanční centra. Tato nerovnoměrnost poukazuje na to, že je mimořádně důležité nalézt celosvětové řešení a vyřešit rozdělení příjmů a jejich přerozdělení na různé činnosti.

A konečně k termínům, v nichž lze různé iniciativy realizovat. Služby Komise v současné době jako první krok posuzují celkový přístup k otázce inovativních finančních nástrojů. Komise vezme v potaz i závěry našich hlavních mezinárodních partnerů, aby se určily možnosti s největším potenciálem. Na základě tohoto posouzení pak budeme ve druhém kroku moci vytvořit konkrétní návrhy, jejichž cílem bude podrobné posouzení dopadu v rámci našeho standardního přístupu k lepší právní úpravě.

Jean-Paul Gauzès, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, kolegyně a kolegové, finanční krize, které čelíme, přiměla veřejné orgány k tomu, aby finančně zasahovaly veřejnými penězi.

Podobně napjatá situace svádí k hledání řešení zavedením daní z finančních transakcí. Příjmy z těchto daní by byly využity například k financování obnovy a k rozvoji udržitelného hospodářství, a mohly by na začátku působit na vyvážení nákladů krize, které nese reálná ekonomika a daňoví poplatníci. Tato daň by měla být začleněna do předpisů, jimiž je upraveno finanční odvětví, odstraňování daňových rájů, ale i do předpisů, které jsou v současnosti navrhovány pro derivátové produkty.

V této fázi by bylo vhodné vyhodnotit dopady daně z finančních transakcí. To je hlavním účelem této otázky k ústnímu zodpovězení: vybídnout Komisi, aby z praktického hlediska posoudila různé body uvedené v tomto návrhu usnesení, s cílem zaujmout stanovisko k proveditelnosti a aktuálnosti takové daně.

To, co jste pane komisaři právě řekl, je krok správným směrem. Mělo by však být zdůrazněno – a vy jste to udělal – že k tomuto opatření bude potřeba přistupovat realisticky a pragmaticky. Taková daň nesmí evropské hospodářství ani konkurenceschopnost evropského finančního odvětví poškodit.

Z obecnějšího pohledu je důležité zdůraznit důsledky zavedení takové daně na samotnou Evropskou unii, kdyby nebyla umožněna žádná dohoda na mezinárodní úrovni, jak se o to někteří lidé zasazují. Myslím si, že tento druh čistě evropského řešení nemůže nikdo připustit.

Udo Bullmann, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dovolte mi, abych se připojil a uvedl několik dotazů k tomu, co za výbor řekl pan Scicluna. Pane komisaři, jestliže ve světě existuje 70, 80, 90 nebo 100krát více finančních transakcí, než je hrubý národní produkt, a jestliže je tento vývoj stále dynamičtější, chcete potom říci, že tento prudký nárůst finančních produktů, v jejich větší části, mají na svědomí spekulace? Pokud ano, jak je pak plánujete omezit, nebo co by podle vás mohlo přispět k jejich zkrocení? Jestliže se počet krátkodobých finančních transakcí více a více vzdaluje hrubému národnímu produktu ve světě, sdílíte tedy náš názor, že v rámci reálné ekonomiky musíme posílit dlouhodobý přístup, kde lidé pracují, vydělávají peníze a vyrábějí výrobky, jež můžeme spotřebovávat a které můžeme používat.

Pokud tento názor sdílíte, jakým způsobem a jakými prostředky si myslíte, že budeme tedy schopni toho dosáhnout?

Pane komisaři, jestliže k tomu může přispět daň z finančních transakcí – a máme v plánu se touto otázkou zabývat – jaký by byl časový rámec pro vyjednávání o tomto režimu s mezinárodními partnery? Mám dojem, že finanční nástroje, které jsme ve světě vytvořili, jsou používány právě ke spekulacím proti eurozóně a proti euru a k vystupování proti zájmům nejslabších členských států. Není nejvyšší čas k tomu, abychom se tím zabývali, a pro definování evropského přístupu v této věci?

Je tu, pane komisaři, jedna věc, které nerozumím, konkrétně proč naléháme na členské státy, aby zvyšovaly daň z přidané hodnoty o tři nebo čtyři nebo více procent, když bude daň z finanční transakce ve výši 0,01 nebo 0,05 procentních bodů údajně likvidovat hospodářskou soutěž a oslabovat pozici Evropy. Nemohu tomu uvěřit. Začněte jednat. To je přáním tohoto Parlamentu.

Carl Haglund, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, jak jsme zde ve sněmovně slyšeli, tzv. Tobinova daň byla oprášena a nedávno se k ní opět obrátila pozornost v důsledku hospodářské krize a v důsledku stále problematičtějších diskusí o změně klimatu.

Slyšeli jsme také, jaké velké naděje provázejí tuto daň, která má vést k bezpečnosti na finančních trzích a vytvářet příjem, který by mohl být použit k financování nejrůznějších potřebných věcí, jako například rozvojové pomoci nebo boje proti změně klimatu.

Tyto představy jsou, dle mého názoru, poměrně naivní, a pokud jde o možnost zavedení daně z finančních transakcí, která by skutečně fungovala, jsem velmi skeptický. Na jednu stranu patřím k těm, kdo mají pochybnosti o tom, zda bude možné tuto daň prakticky realizovat. Na druhou stranu nevěřím, že bude mít takový účinek, jak někteří lidé doufají. Jsem mimo jiné plně přesvědčen o tom, že žádná daň na světě nebude moci zabránit opakování finanční krize, již jsme zažili v posledních letech.

Osobně jsem kritický také k myšlence zdanění něčeho a pak použití zvýšených daní pro účely, které nemají nic společného s činností, která byla zdaněna. Myslím si, že je to nelogická a ne příliš správná daňová politika.

Nechápejte mě prosím špatně. Chci, aby těchto prostředků k financování rozvojové pomoci bylo více. Nelíbí se mi situace v mé vlastní zemi, kdy se nepodařilo dosáhnout úrovně 0,7 % HDP, která je považována za minimální.

Hospodářský a měnový výbor toto téma zmiňuje ve vyváženém dokumentu. Je dobře, že se provádí náležité zkoumání na úrovni EU, jehož cílem je prověřit, jak by taková daň mohla fungovat. Pak v této diskusi bude, alespoň doufám, existovat více faktů a méně politického názoru. Jinak riskujeme, že zůstaneme zabředlí v debatách o dani, kterou není možné prakticky realizovat, a že zároveň ztratíme příležitosti a možnosti řešení, jak získat dostatečné finanční prostředky pro rozvojovou činnost a pro naše úsilí v boji proti změně klimatu.

Nejhorší věcí, která by se tu EU mohla stát, je to, že se bude snažit zavést tento typ daně z finančních transakcí násilně a z ideologických důvodů, bez ohledu na to, co udělá zbytek světa. Evropu by to mohlo přivést jen k hospodářskému fiasku, což v době, v jaké se právě nacházíme, sotva potřebujeme. Na to bychom měli pamatovat. Věřím, že toto zkoumání bude seriózní a zároveň účinné.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Catherine Stihler (S&D). – Pane předsedající, zkouším nový postup, který nám umožňuje využít tyto naše modré karty.

Se zájmem jsem naslouchala tomu, jak můj předřečník hovořil o své vlastní zemi, o pochybnostech, které mají, a hovořilo se tu o 0,7 % HDP a o Tobinově dani.

Tobinova daň je očividně něco jiného než daň z finančních transakcí, a často zde dochází k nedorozumění. Máte zcela pravdu v tom, že potřebujeme věc ujasnit, šla bych však možná o trochu víc do hloubky v tom, proč například nesplňujeme 0,7 %, a také bych uvítala další ujasnění, jak postupovat, aby daň z transakcí skutečně fungovala.

Carl Haglund (ALDE). – Pane předsedající, tento nový způsob projednávání záležitostí je skutečně velmi zajímavý. Je způsobem, jak vést dialog.

Finsko je bohužel zemí, která nedává 0,7 % svého HDP na rozvojovou pomoc, a to je špatné. Je to něco, čím bychom se měli v mé zemi politicky zabývat. Je však škoda, že moje země to nebyla schopna udělat.

Pokud jde o Tobinovu daň a daň z finančních transakcí, máte pravdu: je to pravděpodobně opravdu něco, co se od původní představy pana Tobina liší. Jsem stále velmi skeptický v tom, že bychom mohli mít daň, která by fungovala celosvětově, ve vztahu ke všem zemím, které se po světě zapojí, neboť to je jediný způsob, jak by to mohlo opravdu fungovat, aniž by se stěhoval kapitál na jiné místo ve světě.

Uvidíme však, a proto je tady Komise, která na tom pracuje. Lze dospět k zajímavým závěrům.

Pascal Canfin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, naše veřejné finance čelí krizi a my víme, že část řešení může spočívat v omezení některých výdajů, avšak podstatná část tohoto řešení bude spočívat v tom, jak budou členské státy schopny získat více finančních prostředků.

Jde tedy o to, abychom si uvědomili, jaký druh daně si můžeme dovolit zvýšit, jaký druh daně musí být zvýšen, a k čemu přesně taková zvýšení povedou. Podle odhadu skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance bude obtížné výrazně zvyšovat daň placené malými podniky, které vytvoří většinu pracovních míst. Je obtížné zvyšovat daň placené rodinami – možná s výjimkou daní placených těmi nejbohatšími – protože ve většině případů jsou tyto daně již dosti vysoké, především v Evropě.

Otázka proto zní: jaké daně by měly být zvýšeny? Jestliže nebude růst zdanění malých a středních podniků a ani DPH, bude skutečně nevyhnutelné hledat jiné možnosti. Dle odhadů je nakonec daň z finančních transakcí alespoň nejméně bolestnou daní pro evropské hospodářství. Je daní, která má pro celosvětovou konkurenceschopnost evropského hospodářství nejméně nepříznivých důsledků.

Kromě toho se náklady na finanční transakce za posledních přibližně deset let mimořádně snížily, a to jednak kvůli množství technických zdokonalení – můžeme-li to tak nazvat – ale i kvůli evropské regulaci.

Tyto redukce nákladů byly ve skutečnosti všechny absorbovány finančním odvětvím a bankami. Nebylo by zcela neopodstatněné, kdyby část zvýšených zisků plynoucích z těchto ušetřených nákladů bankami proudila prostřednictvím daní z finančních transakcí zpět veřejným orgánům, které se o úsporu zasloužily.

Jak je běžné, je tato sněmovna k problému úporně ideologická, a přitom je zcela jasné, že se jedná o technický problém. Dříve k transakčním nákladům docházelo; teď byly redukovány. Aby mohlo dojít k tomu, že užitek z těchto technických zdokonalení budou mít i veřejné orgány a nikoli jen soukromé subjekty, navrhuje dnes, aby tyto náklady byly opět zvýšeny.

Přirozeně tu padla otázka, zda si může dovolit učinit tento krok vpřed Evropská unie sama o sobě. Je všem jasné, že by bylo lepší, kdyby daň byla zavedena celosvětově. Pokud tak ostatní – zejména Spojené státy – neučiní, otázka bude znít takto: je takové potenciální opatření, jak toho má být dosaženo, pak pro Evropskou unii vyloučené?

Někteří – například pan Gauzès – ve svých prohlášeních naznačují, že skupina Evropské lidové strany sdílí názor, že Evropa nemůže udělat nic osamoceně. Taková situace by samozřejmě nebyla ideální, a jestliže k ní dojde, existovaly by překážky pro obcházení. Znamená to však, že by se Evropská unie měla nutně snížit na úroveň nejnižšího společného jmenovatele, že by měla mít nejnižší možnou regulaci, a zařadit se k nejméně ambiciózním hráčům? To se nám nezdá jako něco, co by mělo posilovat vůdcovskou úlohu Evropské unie ve světě.

Kromě toho si lze představit, jak Evropská unie uskutečňuje tuto daň z transakcí sama o sobě. Zcela jednoduše proto, že kapitálové toky, jež nás zajímají, začínají v Evropské unii, potom se mohou někam přesunout, ale do Evropské unie se zase vrátí.

Jakmile pak tyto toky Unii opustí a zase do ní vstoupí, máme příležitost požadovat, aby byly vysledovatelné, a vědět, zda byly nebo nebyly předmětem daně z finančních transakcí. Pokud byly, problém neexistuje. Pokud nebyly, pak můžeme daň na vstupu nebo výstupu odečíst. Dělali jsme to po řadu let v rámci reálné ekonomiky pomocí společného vnějšího tarifu. Finanční globalizace nás teď nutí k tomu, abychom tak učinili ve finančním hospodářství, a po technické stránce je to celkově možné. Vše, co k tomu potřebujeme, je politická vůle.

Kay Swinburne, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, po nedávných zmatcích na globálních finančních trzích po celém světě je zcela správné, když akademici, politici a nositelé Nobelovy ceny za ekonomii prověřují způsob, jak dokázat dostat zpět peníze, které byly uspořeny našimi finančními institucemi. Daň z finančních

transakcí, které mohou mít mnoho různých forem, to je jen jedna z mnoha myšlenek, které se nyní projednávají, a nesmíme omezovat nástroje, jež pro Evropskou unii a její členské státy máme k dispozici, na prověřování jen jedné myšlenky. Musíme být kreativní a podívat se na problém z co největší šíře, což nám umožní zjistit, kde můžeme nejlépe reagovat na finanční krizi a posilovat naše mezinárodní finanční systémy. Koncepce zdanění finančních institucí, kterou předložil prezident Obama, by mohla přinášet určitou hodnotu.

Jedná se však o návrh velmi specifický, který nezkoumá všechny ostatní formy finančních daní nebo dávek. Jak řekl pan komisař, MMF, na základě pokynu G20, v současné době provádí studii o možných finančních daních, leč toto usnesení se podle všeho snaží nalézt odpovědi ještě před touto studií.

Nerozumím logice úsilí, jehož cílem je zavést řešení EU, ačkoli se jedná o světový problém. Je nesmyslné a naivní si myslet, že kdyby EU zavedla daň z transakcí bez podpory klíčových celosvětových aktérů, nebyli bychom nakonec oproti ostatním zemím znevýhodňováni.

Mé znepokojení ohledně předloženého usnesení o daních z finančních transakcí je dvojí.

Zprvč nemůžeme podpořit opatření, jehož cílem je poskytnout EU pravomoci zvýšit daň. S ohledem na suverenitu našich členských států EU je nutné, aby jim bylo zachováno právo řídit své daňové systémy. Bylo by proto užitečné vyjasnit, zda tento návrh je pro koordinované vyšší zdanění jednotlivými členskými státy – které na této úrovni zůstane a bude na ní i použito – či zda se jedná skutečně o daň EU.

Zadruhé, podle mne, by se daň, které byly zvýšeny s cílem stabilizovat finanční systémy, neměly stát prodloužením rozpočtové linie EU. Na úrovni EU a členských států existuje řada iniciativ a programů veřejného financování, které usilují o řešení celosvětové ochrany klimatu správným směrem. Máme ambiciózní cíle, aby peníze byly použity v rozvojových zemích. Nedokázala bych podpořit něco, co je ve skutečnosti zvýšením daní pro jiné účely.

Miguel Portas, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, myslím si, že technické diskuse, do kterých se musíme zapojit, jsou nepochybně velmi důležité, nesmí však být zakrývána skutečnost, že volba, kterou musíme učinit, je politická. Proto vedení a budování celé argumentace na technickém základu, abychom se vyhnuli nutnému politickému rozhodnutí, je poněkud nelegitimní.

Pan Haglund například objasnil, že i kdyby Tobinova daň fungovala, finanční krizi bychom nezabránili. S tím mohu souhlasit, měli bychom však mnohem více zdrojů k boji proti důsledkům finanční krize v našich ekonomikách a v nejvíce znevýhodněných odvětvích evropských obyvatel.

A je jasné, že o to zde jde. A druhé hledisko se týká ... a proto mě odpověď komisaře Šemety vůbec nepřesvědčila, a to ani co se týče plánovaných lhůt ani ve smyslu základního řešení. Nyní tedy konečně, co nám říká komisař Šemeta, ale i pan Gauzès, – je to to, že návrh daně je sice lákavý a velmi zajímavý, nemůže být však uplatněn jen v evropském měřítku. Daň musí být celosvětová.

Buďme upřímní: když tohle řekneme, jako bychom tím lidem říkali, že tato Tobinova daň nebude v celosvětovém měřítku nikdy existovat. Chci říci, že v tom nesmíme lidi klamat. To, co bylo v tomto ohledu řečeno, je to, že buď bude daň fungovat celosvětově, nebo k ní zřejmě nedorazí. A slova, která zde padla, znamenají tedy to, že k ní zřejmě nedorazí. Mám zcela odlišný názor. Myslím si, že Evropská unie je dostatečně silným finančním trhem na všeobecnou reziduální daň ze všech transakcí, která musí být vytvořena tak, aby při ní nedocházelo k odlivu kapitálu.

Především bychom tím ale našim občanům říkali něco zcela zásadního: že v této současné krizi, alespoň na reziduální úrovni, finanční kapitál, který nás do této krize zavekl, musí, alespoň na reziduální úrovni, platit. A že záměrem bylo v zásadě a konkrétně to, bojovat proti globálnímu hladu a chudobě a začít s financováním zavedení sociálního pilíře v evropském projektu, pilíře, který nám schází, a jenž postrádáme.

To by občané pochopili velmi dobře.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Před jedenácti lety jsem byl jedním z hrstky poslanců, kteří napříč frakcemi spoluzakládali pracovní skupinu zabývající se Tobinovou daní a naše setkání se často setkávala s opovrhlivým posměchem. Z perspektivy přelomu tisíciletí jsme znovu a znovu hovořili o zjevné racionalitě trhu, rizicích pro hospodářskou soutěž a možných projevech trhlin v globalizaci.

Pokud dnes dále předkládáte tyto argumenty, o kterých dnes jednáme, není to vůbec nic dobrého. Zásadní trhlíně jsme se právě vyhnuli, a to nejenže stálo mnoho peněz, ale i mnoho důvěry. Jestliže si myslíte, že s takovou daní z finančních transakcí můžeme ještě posečkat, potom spekulanti – jak je nazývám –, bez

nichž se osobně klidně obejdu, jinými slovy manažeři investičních fondů, jak jsou eufemisticky nazváni, mají zcela odlišný názor, neboť podél tohoto zlomu uskutečňují své obchody dokonce stále rychleji a intenzivněji.

Z tohoto důvodu nejsem přesvědčený, že daň z finančních transakcí podle objemu finančních transakcí dosáhne víc, než útlum těchto obrovských spekulacních vln. Rád bych, aby všichni z Komise a vnitrostátních vlád pamatovali především na slova našich kolegů ze Strany zelených, ale také na slova pana Bullmanna a levice. Je to v zásadě politická otázka; technickou stránku můžeme vyřešit rychle, jelikož na to existují odborníci.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedající, dá se diskutovat o tom, zda je možné zavést daň z finančních transakcí z administrativního hlediska, či zda je to politicky možné, ale myslím si, že základní otázka musí znít takto: je to správné? Je i pro hospodářský rozvoj užitečné daň z finančních transakcí mít? Protože toto opatření bude znamenat, že budete mít daň z investic; v přeshraničním měřítku budete mít daň z investic v zemích, kde máte kapitálu méně než v ostatních zemích.

Bude-li mít nějaký vliv, pomůže to mezinárodnímu obchodu, nebo to mezinárodní obchod sníží?

Hovořím o tom proto, že existují dva příklady, kterými bychom se při diskusi na toto téma mohli zabývat. Zprv jsme měli třicet let mimořádného hospodářského růstu díky dobře fungujícím světovým finančním trhům. Pak jsme viděli, jak má krize důsledky v podobě krize úvěrového systému. Myslím, že jsme měli mít více prosperující a funkčnější světové finanční trhy, a nikoli se přibližovat tomu, co znamená krize úvěrového systému.

Protože daň z transakcí, stejně jako každá jiná daň, má za cíl snížit objem toho, co je zdaněno, a já nevidím důvod, proč snižovat objem mezinárodního obchodu, neboť jsme viděli důsledky, když k takové dani došlo. Nepovažuji za užitečné, aby se investice v zemích, které jsou chudé, zdražovaly.

Zdanění finančních transakcí nebude finančním transakcím bránit. Nebude dokonce bránit ani tomu, co je nazýváno spekulativními investicemi. Bude bránit velkému toku běžných investic a obchodu, které potřebujeme.

A myslím si, pane komisaři, že když projednáváme tento bod programu, je na místě pečlivost a opatrnost.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, zdá se, že vy, pane komisaři, jste odpovědný za daně a jako váš příspěvek ke Strategii 2020 v této oblasti budete chtít navrhnout inovativní druh daně. Navržení nových druhů daní vyžaduje odvahu, a vy byste neměl zamést pod stůl všechnu tu rozumnou a konstruktivní práci, kterou odvedli vaši předchůdci. Konstatuji, že strategie 2020 neobsahuje jedinou zmínku o harmonizaci daní právnických osob, možná jste ji někde zapomněl v šuplíku. Navrhuji, abyste se na tuto záležitost blíže podíval.

Prokázete-li stejnou míru odvahy v souvislosti s daní z finančních transakcí, daleko se nedostaneme. Zdá se, že v Evropské unii a v Komisi, k níž nyní patříte, jsou závěry skupiny G20 zákonem. Daň z finančních transakcí se v závěrech G20 objevuje, a vše, o čem vás žádáme, je tyto závěry realizovat. Nepředkládejte nám prosím argument, že musíme dělat to, co dělají všichni ostatní, neboť když prezident Obama, pod vlivem Paula Volckera, navrhuje reformování bankovního systému Spojených států, k závěrům skupiny G20 se staví zády!

Proč bychom se měli zříkat nějaké metody my, když pro Spojené státy by byl samostatný postup dobrý? Tím spíše, pane komisaři, že vašeho kolegu pana Barniera jsem slyšela hovořit o tom, že tato reforma by mohla být vhodná konkrétně na americké podmínky a s Evropou nemá nic společného; tato Evropa má pro oblast daní z finančních transakcí svou vlastní cestu. To je pravda. Čekáme na vaše odvážné a inovativní návrhy, pane komisaři.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, mám-li být zcela upřímný – a každý to ví, že plně podporuji Komisi –, vaše návrhy se zdají být poněkud ustrašené. Žádný z těchto návrhů nepotvrzuje snahu být politicky ambiciózní, přestože se podle mne jedná o velmi důležité téma.

Připomínám, že konsenzus z Monterrey z roku 2002 a z Dohy (2008) sledují inovativní a alternativní formy financování v oblasti rozvoje, které Konference doporučila. Nemyslím si, že by tato daň z finančních transakcí mohla jakkoli regulovat světový finanční systém, a ani o to nejde. Myslím si, že zahájit iniciativu v oblasti daně z mezinárodních finančních transakcí, která by mohla být stanovena, jak už bylo řečeno, v rozmezí od 0,01 % – taková spousta peněz! – do 0,1 % hodnoty transakcí, musí Evropská unie – po boku skupiny

G20, ovšemže. Očekávané příjmy se samozřejmě na základě těchto dvou koeficientů liší. Vybrat si můžete mezi 20 a 200 miliardami USD.

Celá věc by rozhodně neměla mít globální a všeobecnou povahu. V jednom bodě se však neshodují s nikým z vás. Nemyslím si to, že by dohoda o zavedení daně měla uzavírat každá země světa. Podle mne by se na ní měli dohodnout hlavní hospodářští aktéři. Nesmíme čekat, až daň akceptuje celý svět, neboť všichni dobře víme, že by to ve skutečnosti znamenalo zánik samotné myšlenky daně.

V prvé řadě by měla být vybírána na úrovni státu, a dobrovolně, což by samozřejmě této myšlence dalo určitý impuls. Měla by být koordinována klíčovými hospodářskými aktéry, zejména skupinou G20. A vzhledem k tomu, že se zajímáte o to, jak by mohla být použita, tak jednou z alternativ by mohlo být, že by byla odváděna do celosvětového, nebo alespoň evropského fondu; mohl by s ní velmi dobře pracovat Evropský rozvojový fond, který funguje jako nástroj poskytování veřejné rozvojové pomoci. Nebo by ji také mohly jednotlivé státy využívat v rámci svých rozvojových politik.

Existuje ale ještě něco, o čem mám vážné pochybnosti a co se nakonec zdá jako směr, kterým se bude odvíjet další postup. Výrazným signálem z tohoto hlediska by například bylo to, kdybych slyšel, že Tobinovu daň, nebo daň z finančních transakcí jako druh ochranného opatření, jež by mělo předcházet rizikům pro finanční svět nebo tato rizika eliminovat –, což já osobně nazývám finančním žonglérstvím, více či méně odmítá výkonný ředitel Mezinárodního měnového fondu. O to přece vůbec nejde! Nechci, aby účelem této daně bylo krytí rizik, která přijal finanční svět. Ta se musí zaplatit jinak. Jedná se o dezinterpretaci, kterou nemohu přijmout.

Rád bych připomenul, že veškerý pokrok dosažený za několik uplynulých let bude v řadě rozvojových zemí – a to dokonce i v těch zemích, které si vedou nejlépe – velmi pravděpodobně naprosto setřen, což je věc, která by zabránila dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Proto jsem tedy horlivým zastáncem daní z finančních transakcí.

Vicky Ford (ECR). – Pane předsedající, je zde zjevně celá řada důvodů, proč bychom měli finanční sektor požádat, aby výrazněji přispěl k příjmům z daní v období po finanční krizi, a je škoda, že se toto usnesení zaobírá jen daněmi z transakcí, a nikoli případy, jako je systém odvodů předložený prezidentem Obamou.

V souvislosti s daněmi z transakcí vidím tři oblasti, na které se musíme zaměřit.

Zprvė to jsou dopady na koncového uživatele finančních služeb. Ve Spojeném království poštovně, které se používalo po mnoho let, vytvářelo nepřiměřené náklady pro malé investory a společnosti usilující o kapitál.

Zadruhé dopady toho, když EU bude postupovat osamoceně. Víme, že finanční trhy jsou globální a velice proměnlivé. Zjevně vzniká riziko, že pouze vytlačíme transakce mimo EU, a to by pro nás nebylo prospěšné.

Moje třetí obava se týká morálního hazardu: připustíme-li, že z těchto peněz bude hrazena pomoc bankám. Nemyslím si totiž, že peníze daňových poplatníků by měly automaticky plynout do každé zkrachovalé finanční instituce. Bude muset být možné, aby banka zkrachovala, zatímco zájmy klientů budou nadále chráněny. Odborníci varovali jak Hospodářský a měnový výbor, tak Zvláštní výbor pro finanční, hospodářskou a sociální krizi, že takový fond by mohl podněcovat k přijímání nadměrného rizika. Nechceme riskovat nadměrné riziko, a tato záležitost by měla být prověřena.

Nikolaos Chuntis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, nedávná finanční krize nad vši pochybnost ukázala, že liberalizace finančních trhů a trvání na volném trhu umožnilo, aby finanční odvětví oproti reálné ekonomice rostlo nebezpečně rychle a ne v souladu s ní, a aby po léta fungovalo na základě masivní ziskovosti, nezodpovědnosti a bez jakékoli regulace, což nakonec nevyhnutelně muselo vést ke krizi.

Proto jsme tímto návrhem daní z finančních transakcí mohli omezit pouze objem finančního systému a zajistit, aby některé spekulativní finanční transakce nebyly ziskové. Toto opatření však bohužel zůstane jen na papíře, pokud nebude provázeno integrovaným plánem pro regulaci finančního systému, abychom minimalizovali nezákonné politiky uplatňované bankami a spekulace zajišťovacích fondů a ratingových agentur, které v mnoha zemích zhoršují klima v zemi a zneužívají hospodářských problémů.

Je však třeba zajistit, aby taková opatření nebyla dočasná. Banky musí zaplatit za masivní balíčky finanční podpory, které dostaly od evropských vlád a kvůli nimž nakonec tyto země vykázaly větší finanční ztrátu. Nyní si tyto země od stejných bank musí půjčit, a tak zde budou platit dvakrát.

V tomto bodě musíme mít jasno. Banky musí zaplatit svůj dluh vůči vládě. A právě proto, bez ohledu na cokoli jiného, je nutná daň z finančních transakcí, zaprvé abychom omezili velikost tohoto finančního sektoru, a zadruhé by se tím šetřily zdroje pro nové sociální a rozvojové politiky.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, o co vlastně v dnešní rozpravě jde? Otázkou zcela jednoduše je, jak by mohly finanční trhy pomoci nahradit zaviněné náklady a ztráty státům, společnostem a hospodářstvím. To je základní otázka, na kterou si musíme odpovědět.

Jsem přesvědčen, že jsme společně dokázali vytvořit velmi vyvážený text. Jsem také velmi vděčný panu komisaři za jeho slova. Na jednu stranu však nemůžeme předpokládat, že Evropa je ostrovem blaženosti, kde si každý může udělat, co chce, a světové finanční trhy na to nebudou reagovat. Věci je nezbytné mezinárodně koordinovat. Na druhé straně musíme také zajistit, aby toto odvětví přiměřeně přispělo k překonání krize.

Já bych proto rád doporučil, abychom přestali s tím, že budeme přicházet každý týden s novým námětem, který nám umožní vyřešit potíže tohoto světa. Před pár měsíci měla naše potíže vyřešit zvláštní dávka z letenek, nyní je to daň z finančních transakcí a příští měsíc někdo vymyslí ještě něco. To je skutečně příliš. Jedná se o to, aby se finanční trhy zapojovaly mezinárodně koordinovaným způsobem. Dokáže-li Komise za účelem řešení tohoto problému předložit citlivý návrh, a tento návrh bude zanesen do mezinárodních jednání, pak budeme stát na pevných základech.

Sami k sobě bychom ale také měli být upřímní. Ti, kdo tvrdí, že těmito nástroji můžeme zastavit spekulace, jednoduše klamou sami sebe. V podstatě od spekulantů očekáváme jejich větší zapojení do rizika a příspěvek k jeho překonání. Takový přístup je správný. Máte při něm naši plnou podporu, pane komisaři.

Catherine Stihler (S&D). – Pane předsedající, ve Spojeném království je v současné době vedena kampaň nazvaná Robin Hood, která vyzývá k zapojení nevládní organizace, církve a občanskou společnost v jejímž čele stojí herec Bill Nighy. Pane komisaři, pokud jste se ještě nedíval na internetové stránky kampaně, rozhodně bych Vám to v rámci této rozpravy doporučoval. Kampaň počítá s daní z finančních transakcí ve výši 0,05 %, která by měla pozvednout region o nějakých 37 miliard GBP.

Takže daň z finančních transakcí není jen to, že lidé přijdou k pokladně a vytáhnou peníze. Jde v ní o neveřejné transakce a je to o těch, kdo přispěli k finanční krizi, když některé věci přehlíželi. Abych vzal v úvahu všechny faktory – asi před třemi týdny jsem poslouchal, co říkal ekonom John Kay při své návštěvě ve Skotsku; pokud by Skotsko bylo nezávislou zemí a naše banky zkrachovaly, všichni, každý muž, žena či dítě ve Skotsku by odpovídali za plnění závazků ve výši 750 000 GBP. Teď nemůžeme dovolit, aby se to stalo v budoucnu. Nestalo se tak v této chvíli, díkybohu, neboť jsme ve Skotsku součástí Spojeného království, ale v budoucnosti se budeme muset daní z finančních transakcí vážně zabývat a věnovat pozornost tomu, jak by ji bylo možné použít.

Kampaň Robin Hood je zajímavou myšlenkou a myslím si, že by v ní mělo platit pravidlo 80:20; 80 % na veřejné služby a 20 % na zajištění fondu k financování opatření, jimiž zamezíme tomu, aby se někdy v budoucnu opakovala bankovní krize.

Děkuji Vám, pane komisaři, a očekávám váš návrh. Možná byste nám mohl říci, v jakém časovém horizontu můžeme vaše stanovisko očekávat. Víím, že v dubnu bude předložena strategie EU 2020, bylo by však dobré slyšet váš časový plán.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, v současné krizi máme před sebou jen dvě možnosti. První je nechat zaplatit za krizi občany tak, jak jsme to udělali i my: prostřednictvím úsporných finančních politik, zvýšením úrovně nezaměstnanosti a zvyšováním daní, jako je nedávný nárůst DPH v Řecku. Jiná možnost je zdanit spekulativní kapitálové přesuny a finanční transakce. To by evropskému hospodářství vytvořilo značný příjem a jsem přesvědčen, že by to byla i zbraň proti finanční krizi, kterou jsme nyní postiženi. Bylo by také užitečné mít odvahu a rázně zakročit proti daňovým rájům.

Tento návrh není nijak převratný, neboť je zahrnut už v dohodách G20. Některé z těchto zásad byly dokonce už projednány a také se zde o nich hlasovalo, ale je naléhavě nutné jít dále, než činit jen bezcílné proklamace. Musíme dosáhnout okamžitého ukončení této smrtící spekulace. Ve skutečnosti se někteří ekonomové domnívají, že kdybychom použili nízkou sazbu daně ve výši 0,5 % na finanční transakce, bylo by pak dalších 500 miliard EUR dostupných Evropské unii. Zkrátka peníze, které bychom mohli použít za účelem obnovy přijetím opatření v oblasti práce, odborné přípravy, výzkumu, mezd, a nových průmyslových a zemědělských politik šetrných k životnímu prostředí.

Musíme proto začít jednat. Je nutné mít odvalu k tomu, abychom hlasovali pro daň jako takovou a poté ji zavedli.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v rakouském parlamentu a rakouské federální vládě, stejně jako v mé straně, Rakouské lidové straně, existuje široká politická vůle k zavedení daně z finančních transakcí. Finanční a hospodářská krize má celosvětové důsledky, ale i příčiny, které nelze omezovat na jeden kontinent.

Nepotřebujeme jen mechanismy správy věcí veřejných v celosvětovém měřítku, potřebujeme mechanismy dohledu v celosvětovém měřítku, celosvětové řídicí regulační mechanismy, a také zdroje financování. Otázka, jak nalézt zdroje financování, však nestačí. Stejně tak jsou důležité důsledky, jaké by takové řízení mohlo způsobit.

V prvé řadě potřebujeme společnou evropskou vůli, evropský projekt, takový, abychom mohli být úspěšní také celosvětově. Otázka Komisi a usnesení, které doufejme získá v Parlamentu ve středu velkou většinu, jsou výrazem společné politické vůle rozvíjet a uplatňovat – nejlépe v celosvětovém měřítku – model daně z finančních transakcí. Těším se, až dostanu velmi konkrétní návrh Komise, který bude přispívat k této solidaritě v Evropě, a očekávám, že Komise tento návrh předloží co nejdříve, stejně jako odpověď na naše otázky.

Jaké důsledky bude mít tato daň z finančních transakcí na reálnou ekonomiku a na konkurenceschopnost Evropské unie v hospodářské a finanční oblasti? Co by mělo být zdaněno, jak vysoké by měly být sazby, kdo by měl vybírat daň a kdo dostane peníze? Mělo by zde snad fungovat vyčleňování prostředků podle regionů? Chtěl bych říci ano, ale k čemu to? Všechny tyto záležitosti je třeba vyřešit. Tím, že vedeme dnešní rozpravu, a naším hlasováním ve středu stanovujeme směr pro další období. Prosím vás o rychlou odpověď.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, krize ukázala, že Evropská unie nemá dostatek nástrojů k boji proti důsledkům toho, co se stalo, a k poskytnutí odpovídajícího rámce pro hospodářskou obnovu.

Je proto třeba pracovat na společné reakci. Ta by měla zahrnovat nejen koordinaci strategií členských států, ale také nás, Unii, vybavit, abychom měli příslušné nástroje ke smysluplnému jednání, pokud potřebujeme poskytnout okamžitou a celosvětovou odpověď.

Prvním cílem by mělo být vybavit Unii k dalekosáhlejší a účinnější hospodářské správě, která může vyžadovat vyšší stupeň finanční autonomie. V této souvislosti by daň z finančních transakcí, která byla navržena k naplnění trojího účelu, mohla být velmi užitečná. Po tom všem potřebujeme posílit schopnost Unie rozvíjet své vlastní politiky, potřebujeme zlepšit hospodářskou stabilitu omezením spekulativních operací, a potřebujeme poskytovat potřebné informace ke sledování stavu a vývoje na finančních trzích. Kromě toho bychom měli při navrhování tohoto fiskálního nástroje usilovat o ustanovení k zajištění toho, aby finanční odvětví přispívalo k procesu nápravy škod způsobených reálnému hospodářství a k pokrytí výdajů a nákladů vynaložených na stabilizaci bankovního systému.

Mohl byste nám, pane komisaři, poskytnout časový rozvrh těchto kroků?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pane předsedající, je správné, že Evropský parlament v souvislosti s tímto tématem předkládá soubor otázek a nevydává k nové dani z finančních transakcí konečné stanovisko.

Pro tento postup existují navíc další důvody. Musíte jen naslouchat tomu, co nám říkali neúnavní podporovatelé této daně. Uváděli, že je to politický problém, a téměř vůbec že to není otázka týkající se technického řešení.

Nejprve se rozhodneme pro daň, a pak teprve uvidíme, jak má být provedena. To je chyba. Tento problém finanční krize není možné řešit ideologií.

Za druhé, jejich cílem měla být daň, která by mohla pomoci těm nejvíce znevýhodněným, taková daň Robina Hooda, neboť ti nejvíce zvýhodnění překonají svou nelehkou situaci zároveň s růstem hospodářství.

Otázka týkající se evropského nebo celosvětového měřítku má sotva význam. Vyhýbá se též řešení tohoto problému. Co by se stalo, kdyby tento typ daně měla pouze Evropa?

Je zde přítomno několik prvků, jež je třeba vzít v úvahu. Nikdo nemůže v době krize řešit jakýkoli problém tak, že zavede novou daň. Problém veřejných financí nevyřešíme zavedením nové daně. Rozhodně jej

nevyřešíme zavedením nové daně, která funguje jako jakási penalizační a kárná daň, daň, která má za cíl trestat ty, kdo jsou zodpovědní za krizi.

A touto novou daní bude trpět koncový spotřebitel. V případě daně bude trpět ta strana, která peníze potřebuje dostávat.

Zadruhé je řada technických problémů, které by bylo zapotřebí projednat. Těch, kterých se to údajně netýká. Máme jeden evropský administrativní systém, který by takovou daň mohl administrovat? Dokáže někdo říci, kolik by uplatňování daně stálo? Ví někdo, jaký to bude mít dopad na likviditu a tok úvěrů? Jak se bude daň používat v souvislosti s časovými rozdíly a v případě transakcí, v nichž vystupuje druhý subjekt? Jak by to vše mělo být kontrolováno?

Všechny tyto otázky zůstávají stále ještě nezodpovězené. Jsem toho názoru, že bychom se měli poučit z krize a pak zaujímat postoje. Pochybují o tom, že tato nová daň je správná.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

místopředseda

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pane předsedajícím, pane komisaři, rozprava o zavedení daně z mezinárodních finančních transakcí možná není nová, je však dnes mimořádně aktuální, neboť základní poučení z této krize v rámci celosvětového hospodářství, a obzvláště pro eurozónu, kde v nedávné době došlo k systematickým útokům spekulantů, je to, že předchozí nezodpovědnost finančních trhů a nedostatek základní regulace a správy na finančních trzích mají okamžité a viditelné dopady na reálné hospodářství, na veřejný sektor a na sociální stabilitu.

V této souvislosti je uvalení daně na mezinárodní finanční transakce obzvláště důležité, neboť je to jedním ze základních bodů dlouho očekávané restrukturalizace, pokud jde o mechanismy finanční kontroly. Řešením pro nás samozřejmě není zavedení další evropské daně, která bude mít nejisté dopady na konkurenceschopnost evropského hospodářství, ale formulace ambiciózního evropského návrhu, který bude předložen skupině G20.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Pane předsedajícím, finanční trhy jsou celosvětové a finanční společnosti jsou celosvětové; finanční odvětví je tak v tuto chvíli největším celosvětovým odvětvím. Protože i naše potřeby jsou celosvětové – jako například rozvojová agenda, rozvojové cíle tisíciletí – zdá se mi více než přirozené, aby zdanění finančních transakcí bylo prvním pokusem o zdanění celosvětové úrovně.

Politika není celosvětová; a není ani, jak víme, řádně celoevropská. Někdo se musí ujmout vedení při řešení problému, a je vcelku pochopitelné, že se toho chopí Evropská unie. Obvykle ten, kdo se ujme vedení – tvorby mechanismů, modelů, duševních práv – může uplatňovat vliv, a má rovněž výhodu toho, být prvním.

I když zde existují určité nepatrné přínosy z hlediska mírného omezení nejspekulativnějších transakcí, vztahují se podle mne hlavní přínosy k tomu, že sem vstupuje nový prostor zdanění, celosvětový mechanismus a shromáždění zdrojů na celosvětové úrovni – v menší míře co se týče finančního sektoru, zejména však pro náš evropský a celosvětový rozvoj a potřebu ochrany životního prostředí.

Jestliže ovšem Evropská unie v této oblasti hodlá působit, musí mít jasnou myšlenku, musíme mít jednotný postoj, a proto bych ráda viděla, kdyby Komise co nejdříve předložila návrh, jak by byla daň z finančních transakcí realizovatelná.

Edward Scicluna (S&D). Pane předsedajícím, je to nejméně čtyřicet let, co jsme, jako studenti, diskutovali o novém světovém hospodářském řádu, jehož součástí tvořil návrh u Mezinárodního měnového fondu používat půjčky se zvláštními právy čerpání (SDR) a zařadit určitý typ daně na úrovni vnitrostátních vlád, jež by mohla být použita na pomoc chudým zemím. To se, jak víme, v praxi nestalo.

Tím, že o řadu let později se skutečnosti změnily – globalizace, spolu s pokrokem v technologiích a větší politickou vůlí – jsou některé plány nyní proveditelnější. Navýšilo se ale množství politických cílů celosvětové úrovně. Kromě chudoby, se kterou se bohužel stále potýkáme, nás zneklidňují i celosvětové problémy životního prostředí, jako je změna klimatu, a v současné době v podstatě hovoříme o jakémsi celosvětovém pojistném, jehož cílem je kompenzovat obětem sociální a hospodářskou bolest, kterou utrpěly v důsledku finanční katastrofy.

Ve chvíli, kdy řešíme monohonásobné cíle, musíme být opatrní. Navrhuji, abychom zůstali věrni moudrému pravidlu, které nám velí pro každý cíl hledat samostatný nástroj. Ať je Komise smělá, nicméně naší povinností je zajistit, aby daň z finančních transakcí byla velice dobře zacílená a proveditelná. Nesnažme se na všechny problémy navléknout jediné řešení.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Myslím si, že zavedení daně z finančních transakcí nebude mít naprosto žádný užitek. Nepomůže nám překonat finanční krizi a nepomůže ani zabránit nové krizi, a nepříspěje ke stabilitě finančních trhů. Toto opatření povede jen ke zvyšování nákladů na kapitál a na úvěr a bude brzdit investice.

Před zavedením nové daně musí Evropská komise velmi pečlivě posoudit pro a proti, s nimiž je tato daň spojena. Pokud bude rozhodnutí zavést odvod z finančních transakcí vyneseno, může to po celém světě negativně ovlivnit konkurenceschopnost evropského hospodářství. Rovněž musí dojít k zamezení dvojího zdanění a stejně tak i vzniku překážek, které blokují volný pohyb kapitálu.

Náklady vyplývající z takové daně nesmí být nesený obyčejnými občany. Bylo by rovněž vhodné zvážit zavedení tohoto typu daně v zemích, v nichž je nahromaděn spekulativní kapitál, což vede k vytváření krátkodobého vnějšího dluhu. Toto opatření by mohlo zabránit hromadění spekulativního kapitálu.

V roce 2009 zavedlo Švédsko roční poplatek na stabilitu, který se má týkat bank a úvěrových institucí a měl by se rovnat 0,036 % celkové hodnoty některých závazků. Zavedení takové daně však není na místě v Rumunsku. Na úrovni jednání mezi rumunskou vládou, MMF a Evropskou komisí byly dohodnuty legislativní změny, které Národní bance Rumunska umožní použít zvláštní administrativní řízení k tomu, aby v případě úvěrové instituce, která je v obtížích, byla schopna rychle a účinně zasáhnout.

V této situaci bych se ráda Evropské komise zeptala, o jakých mechanismech nebo vzorcích se uvažuje, aby chránily země proti hromadění spekulativního kapitálu, a zda se zvažují také další opatření zaměřená na regulaci finančního systému a dohled nad ním.

Děkuji.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, při diskusi na toto téma mě napadají dvě slova: jsou to latinská slova *festina lente*, čili „spěchej pomalu“, protože téma je zcela zjevně kontroverzní, stejně jako jsou prakticky všechny daně. Řekněme, že hovořit o zavedení daně na finanční instituce a dosáhnout jejich větší opatrnosti vůči riziku, a možná je dokonce nechat zaplatit za své vlastní hříchy, je obzvláště lákavé, ale finanční transakce má celosvětový rozměr, nikoli jen evropský, jak zdůraznila paní Swinburnová, a tak je třeba posoudit všechny možnosti.

Zabývejme se tím, kam směřují MMF a G20, a pak možná postoupíme kupředu, ale zcela jistě potřebujeme tento směr velmi pečlivě zvážit. Říkám tedy *festina lente*, spěchej pomalu, a poté, co vše zvážíme a široce zkonzultujeme, možná budeme potřebovat jednat, s pomocí či bez pomoci Robina Hooda.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, navzdory tomu, že rozvinuté země jsou odpovědné za 80 % emisí skleníkových plynů, platí v současné době za nejhorší následky země rozvojové. Tyto mimořádně drastické následky zasahují ty nejhudší země, země, které skleníkovému efektu nijak nenapomohly.

V současnosti existuje dvacet milionů environmentálních uprchlíků. Pokud něco neuděláme hned, bude jich do roku 2050 pět set. Vůči těmto zemím máme závazek spojený s klimatem odhadem 100 miliard EUR ročně. Z toho je spravedlivý díl Evropské unie 35 miliard EUR.

Je třeba daň z finančních transakcí okamžitě zavést, abychom mohli náš závazek spojený s klimatem financovat. Zároveň nám tato daň umožní platit náš dluh spojený s klimatem vůči příštím generacím tím, že napomůže vytvoření fondu energetické nezávislosti na uhlí.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, návrh, který neprosperoval před dvaceti lety, je nyní opět předmětem diskuzí a rozpravy, jež se konají kvůli naší finanční a hospodářské krizi. Tento návrh nebudou hájit už jen akademici a menšina či opoziční skupiny. Dnes zavedení této daně navrhuje skupina G20, Mezinárodní měnový fond a někteří vedoucí představitelé nejrozvinutějších zemí světa. Této příležitosti musíme využít, neboť nastala ta pravá chvíle.

Jako člen Výboru pro rozvoj podporuji názor, že má-li být taková daň zavedena, část výnosu z daně by měla být věnována na financování rozvoje. Pokud by příjmy byly použity výlučně k financování pojištění vkladů

nebo pro čistě hospodářské účely, finanční sektor by pak účinně nepřispíval k dosažení celosvětové spravedlnosti. Proto by část výnosu z daně měla být věnována na rozvojovou pomoc.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, těší mne, že jste této důležité rozpravě věnovali váš čas. Myšlenka daní z finančních transakcí upoutala zatím hodně pozornosti. Jak jsem už vysvětlil, Komise se v současnosti zabývá otázkou inovativního nástroje financování celosvětové úrovně a věnuje zvláštní pozornost následujícím aspektům.

Zprv je to konkurenceschopnost. Vzhledem k tomu, že finanční transakce by se daly označit za mobilní a finanční trhy za konkurenční, bude riziko přemísťování činností na jiné trhy velmi vysoké. To znamená, že společný přístup, a zejména pak dobrá spolupráce, jsou na mezinárodní úrovni nezbytné.

Druhá otázka je souhrnný dopad různých iniciativ, které by neměly podkopat schopnost finančního sektoru podporovat hospodářskou obnovu.

Zatřetí musíme provést analýzu správně. Komise brzy zveřejní svou analýzu různých možností. Musím říct, že to není vůbec jednoduché. Provádíme analýzu a podrobujeme analýze různé nástroje. Tyto nástroje se týkají nejen daní z finančních transakcí, ale také různých případných odvodů z bankovních závazků, účelových odkupů bankami apod. Tuto analýzu musíme provést velmi důkladně, abychom mohli učinit správné závěry, pokud jde o to, která z možných řešení jsou nejlepší.

Komise porovná své závěry s řešeními, která navrhují naši mezinárodní partneři. Na tomto základě budou identifikovány nejslibnější nástroje, jimiž se Komise pak bude zabývat podrobněji.

Chtěl bych také říci to, že rozsah, v jakém je ve Strategii EU 2020 zmiňováno „zdanění“ nebo „daně“, vůbec neodpovídá tomu, co bylo uváděno v předchozích strategických dokumentech. Myslím si, že Komise se v oblasti zdanění velmi vážně věnuje otázkám souvisejícím s rozvojem.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že Komise prosazuje a podporuje důkladnou analýzu na celosvětové úrovni o možných přínosech a nevýhodách různých inovativních finančních nástrojů včetně daní z finančních transakcí. Rád bych Parlamentu poděkoval za jeho zájem o toto téma a jeho přístup k němu.

Předsedající. Obdržel jsem návrh usnesení⁽¹⁾ k ukončení rozpravy předložený Hospodářským a měnovým výborem v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 10. března 2010 ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Dlouho jsem daň z finančních transakcí, či jak jí říkají podporovatelé v USA – daň z finančních spekulací, podporoval. James Tobin byl jedním z prvních na cestě k této myšlence, určené především ke stabilizaci na celosvětových finančních trzích a, postupem času, k podstatnému zvýšení částky peněz na rozvojovou pomoc. Silní spekulanti na finančních trzích tuto myšlenku, která dávala velkou moc vládám, odmítli jako neproveditelnou. Mezinárodní měnový fond v současné době zkoumá, jako důsledek krize, její proveditelnost a musíme říci, že odborný posudek není mařen zákulisním lobbiováním a líčen jako neužitečný. Naším nástrojem, který by nám v Evropě v současné době umožnil uplatňovat daň, je například zúčtovací systém SWIFT. V tomto případě se však, v rozporu s tím, co říkají výzkumy, znovu a znovu objevují nepravé argumenty; „mohlo by dojít k daňovému úniku, byla by to dodatečná zátěž spotřebitelů“. Finanční krizi, způsobenou bezohlednými finančními spekulanty, kteří nepřestávají vydělávat ohromný majetek a jejichž činnost srazila světové hospodářství na kolena, je třeba pečlivě ohraničit. Rostoucí podpora daně z finančních transakcí musí být více vedena veřejným zájmem vlád jednat, a nikoli dávat volný prostor hrabivcům, kteří nemají nikdy dost.

18. Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení o jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), kterou Komisi předložila Sharon Bowlesová.

⁽¹⁾ Viz zápis.

Sharon Bowles, autorka. – Pane předsedající, můj předchůdce dal jako předseda Hospodářského a měnového výboru této sněmovně podnět k usnesení o SEPA dne 12. března 2009. Mnoho se toho nezměnilo, a nyní, v březnu 2010, přicházím já se svým návrhem. Mohu jen vyjádřit naději, že pokroku dosáhneme před březnovými idami v roce 2011.

V září 2009 vynaložila Komise úsilí na sestavení podrobného plánu procesu SEPA. Souhlasíme s úkoly, které je zapotřebí řešit v šesti prioritních oblastech, velká většina respondentů při vlastních konzultacích Komise však také uváděla, že, s cílem povzbudit ty, kdo s jednotnou oblastí pro platby v eurech váhají, je nezbytné stanovit pevné konečné datum procesu. To jsou slova Komise. Jasněji to již nelze vyjádřit, a my navrhuje, aby bylo závazné datum stanoveno již na 31. prosince 2012.

V době, v níž žijeme, počet přeshraničních nákupů a smluv stoupá. Pro tyto přeshraniční platby existují jednotné normy, a tudíž se otázky spojené s bezhotovostními převody a přeshraničním přímým inkasem stávají důležitým faktorem pro fungování a růst jednotného trhu. Pro spotřebitele je to mnohem jednodušší než dříve, neboť nemusí prověřovat, zda v jednotlivých zemích neexistují jiné mechanismy, a nevystavují se riziku postihů.

Spotřebitelé jsou tedy tomuto projektu nakloněni, ale přesto musí mít jistotu, a situace, kdy neexistují dostatečné záruky pro nakládání s prostředky a prověřování autorizace k přímému inkasu, je znepokojující. Náklady na platební mechanismy tvoří jednu třetinu provozních nákladů bank, pro banky by tedy bylo zavedení SEPA velmi významné, nelze však nechat iniciativu jen na nich. Evropská rada pro platby musí připustit, že spotřebitele znepokojují podvody, neprůhledné manipulace a to, kdo na ně dává pozor. Mnozí lidé, kteří mají spoustu práce, si možná nevšimnou nové transakce, zejména pokud je částka obvyklá. Je proto důležité, aby spotřebitelům byla poskytnuta možnost se v případě zřízení přímého inkasa těšit mimořádným zárukám. Nemá smysl říkat, že všechny podvody zachytí banka. Podvody s bankovními šeky banky nezachytily. Například ve Francii došlo k problémům s podvody spojenými se schvalováním indosovaných šeků pro vztah mezi zákazníkem a mimobankovní třetí stranou. To se stalo čtyři roky poté, co Úřad pro finanční služby Spojeného království odstranil tuto mezeru v právní úpravě. Řešit tyto problémy pomocí doplňků nebo přidáváním nabídek nebo služeb, které však všechny neochrání, není uspokojivé. Na to podvodníci spoléhají. Není uspokojivé hledat řešení, které se bude v jednotlivých zemích lišit. Na to spoléhají podvodníci v přeshraničním měřítku.

Spoléháme tedy na vás, pane komisaři, na to, že budete neústupný a že tyto problémy vyřešíte a předložíte nám řešení pro přímá inkasa v rámci SEPA nejpozději do 30. září 2010.

V tomto roce by se mělo výrazně zvýšit používání SEPA veřejnou správou, nastal tudíž správný okamžik k tomu, abychom se posunuli vpřed, a zejména v tom, že požádáme ty členské státy, které plánovaná opatření neprovedly, aby se do odvětvových šetření zapojily. Žádáme rovněž ty členské státy – nebo možná se jedná pouze o jeden stát – které nevyřešily tento problém, kdy ještě trvá právní platnost stávajících souhlasů k přímému inkasu, aby v tom pokročily a tento problém skutečně vyřešily. Dalším hlavním kamenem úrazu na naší cestě je pravděpodobně vícestranný mezibankovní poplatek při transakcích platebními kartami, a to je opět záležitost, která vyžaduje řešení, jež bude zároveň v souladu s politikou hospodářské soutěže.

Tyto otázky jsou důležité, pane komisaři, a my tvrdíme, že se naplnila chvíle, kdy musíme být rozhodní a stanovit konečné datum, k němuž bude ukončena platnost původních nástrojů platebního styku, a následně budeme moci úspěšně přejít na nové nástroje SEPA a o této záležitosti – která je velice důležitá pro jednotný trh – přestat jen hovořit.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem potěšen, že vás opět vidím, a rád bych začal vyjádřením svého souhlasu s paní Bowlesovou a s tím, co právě řekla, konkrétně že spotřebitelé potřebují jistotu. Odráží to ambici, kterou jsem v této sněmovně zmínil během svého slyšení, totiž, aby spotřebitelé měli možnost znovu získat svůj domácí trh prostřednictvím určitých projektů. Jeden z těchto projektů je jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA). Jedná se o komplikovaný projekt, ale jeho cíl – kterým je prosazovat jednoduché finanční převody v Evropě – nás k těmto krokům opravňuje.

Paní Bowlesová, dámy a pánové, rád bych poděkoval Parlamentu za jeho podporu projektu SEPA a dal konkrétní odpovědi na pět bodů, které paní Bowlesová zmínila a jež vystihují problémy, které budeme muset vyřešit. Zmínil jsem se ve svém projevu i o předběžné práci, která byla odvedena, a o nesmírně pozitivních a velice zajímavých zprávách k otázkám souvisejícím se SEPA.

Je pravda, paní Bowlesová, že lhůta by mohla dát projektu SEPA určitý impuls, který tolik potřebuje. O to, myslím, běží. Stanovení konečného termínu by skutečně mělo několik pozitivních efektů. Přispělo by

k jednoznačnosti právního postojů, umožnilo by plánování nezbytných investic a ukončilo by koexistenci dvou platebních systémů – vnitrostátních a evropských – které přináší zbytečné výdaje.

Lhůta předpokládá, že budeme mít právní předpis. Mí podřízení v současné době analyzují různé možnosti řešení a tyto analýzy by měly být dokončeny na jaře příštího roku. Na jejich základě rozhodneme o neefektivnější metodě. Můžu však potvrdit, že to bude na základě právního předpisu.

Promlouvám k vám nyní, na začátku března, což je skutečně příliš brzy na to, abych vám toto konečné datum sdělil. Váš návrh na rok 2012 jsem vzal na vědomí, paní Bowlesová, a budu jej mít na paměti. V každém případě musí být stanoveno přechodné období, které provozovatelům umožní se přizpůsobit, například 12 měsíců pro převody a nejméně 24 měsíců pro výběry. Další výhodou legislativní iniciativy by mohlo být to, že budeme řešit některé výzvy, které byly představeny v našem usnesení a v Radě ve složení pro hospodářské a měnové záležitosti.

Můj druhý bod, paní Bowlesová, je to, že je třeba objasnit vícestranné mezibankovní poplatky. Jedná se o důležitou otázku pro oblast financování, tudíž i pro rozvoj služeb platebních karet a výběrů v SEPA. Na konci roku 2009 zveřejnila Komise diskusní dokument, který obsahoval nové údaje, ale také názory různých typů uživatelů na toto téma. O některých výsledcích této veřejné konzultace nyní pohovořím. Pochopitelně musí být v této záležitosti posuzována její slučitelnost s politikou hospodářské soutěže, za kterou je odpovědný můj kolega pan Almunia.

Rád bych nicméně učinil několik poznámek. Existuje krátkodobé, přechodné období pro výběry do konce roku 2012, které umožňuje vícestranné mezibankovní poplatky až do výše 8,8 % pro přeshraniční platby. Konstatuji však, že více než 70 % výběrů v Evropě je v současné době provedeno bez vícestranného mezibankovního poplatku za transakci. Vícestranný mezibankovní poplatek se tedy nezdá být jedinou, či dokonce tou nejúčinnější cestou v mechanismu pro financování.

U platebních karet, jak víte, přijala Komise rozhodnutí proti přeshraničnímu vícestrannému mezibankovnímu poplatku týkajícímu se karet MasterCard. Totéž jsme udělali pro karty Visa. Proti postupu ohledně karet MasterCard bylo zahájeno odvolací řízení před Soudním dvorem. V jeho rámci, zejména pokud jde o úroveň a typ těchto poplatků, již Evropská komise vysvětlila svá pravidla. Konečný rozsudek Soudního dvora by měl přispět k tomu, že tato záležitost získá pevnější právní základ.

Zatřetí, jak jsem měl na slyšení příležitost rovněž zmínit, jsem pro zavedení evropské iniciativy pro oblast platebních karet. V soukromém sektoru vzniká řada iniciativ, například projekt Monnet, PayFair či Evropská aliance platebních systémů. Paní Bowlesová, dámy a pánové, brzy se setkám s hlavními aktéry na tomto trhu s cílem společně posoudit jejich ochotu pohnout se kupředu, možná i koordinovat jejich iniciativy a vymezit rámec pro činnost. Komise zároveň provede analýzu argumentů, které předložily systémy platebních karet s cílem zdůvodnit své systémy financování, a zaměří se při tom na hledisko předpisů pro ochranu hospodářské soutěže.

Čtvrtý bod souvisí s budoucí řádnou správou věcí veřejných. Jak víte, systémy SEPA nutně neznamenají celoevropskou správu. Právě proto došlo ke společné iniciativě s Evropskou centrální bankou s cílem vytvořit radu SEPA, v níž bude působit omezený počet představitelů na vysoké úrovni, kteří působil v sektoru plateb, a uživatelů. Cílem není rozhodování, ale usnadnění dialogu, které zajistí, aby byl projekt SEPA řádně prováděn. První setkání se uskuteční na jaře.

Paní Bowlesová, dámy a pánové, osobně budu o práci rady SEPA Parlament pravidelně informovat, konkrétně v rámci svých vystoupení před Hospodářským a měnovým výborem.

Můj poslední bod se dotýká ohledu na zájmy uživatelů, tématu, které jste, paní Bowlesová, zmínila. Je to politováníhodné, ale zdá se, že odvětví bankovních plateb se často zdráhá uznat zájmy uživatelů. Ve způsobu, jímž funguje Evropská rada pro platby, je možné dosáhnout zlepšení, což by povzbudilo transparentnost a uznání zájmů uživatelů. Rada SEPA se stane dobrou platformou, která umožní pokrok směrem k těmto zlepšením.

Uvažuji také o tom, že přímo zasáhnu do konkrétních záležitostí, zejména co se týče zlepšování stávající situace systému výběrů. Komise a Evropská centrální banka zašlou v blízké době Evropské radě pro platby písemnou žádost zaměřenou na to, aby rada v reakci na zájem spotřebitelů začlenila některé úpravy. Nemohu vyloučit, že Komise přijme opatření, narazí-li na překážky, které tomu budou bránit, čímž zajistí, že obavy spotřebitelů budou brány v potaz.

Pane předsedající, paní Bowlesová, dámy a pánové, pochopíte jistě, jak jsem o tom mluvil v lednu, že si přeji jednat a provést práci, jež bude k zavedení SEPA nutná. Budu pochopitelně spoléhat na podporu této sněmovny a vaše odhodlání dosáhnout těchto zlepšení.

Jean-Paul Gauzès, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, nepochybuji o vašem odhodlání, a v bodech, o kterých jste právě hovořil, jste již zodpověděl většinu otázek, na které jsme se chystali zeptat a které jsou v tomto usnesení vyjádřeny.

Připomenu vám tedy, že obtížnost tohoto tématu vyplývá ze skutečnosti, že jednotná oblast pro platby v eurech je iniciativou platebních institucí, konkrétně bank. Dále bych chtěl říci, že úkolem směrnice o platebních službách, pro niž mám tu čest být zpravodajem, bylo zejména, abychom mohli najít a určit právní nástroje s cílem zavést tento evropský systém plateb. Dalším cílem směrnice bylo zlepšit hospodářskou soutěž v oblasti plateb, a hlava II byla spojena s vytvořením platebních institucí, které měly zastavit monopol bank.

Tento komplikovaný začátek zcela jistě částečně vysvětluje zpoždění, ke kterému došlo, ale samozřejmě také platí vaše slova, že provozovatelé bankovních služeb – to znamená banky – zmínily určitou nadbytečnost zavedení tohoto mechanismu. Vysvětlení je nasnadě: náklady. Jsem si jist, že o tom už víte, chci to tu však jen připomenout: například ve Francii jsou náklady na zavedení SEPA vyšší než na zavedení eura.

Hovořilo se také o otázce mezibankovních poplatků, s nimiž se skutečně musíme vypořádat. Jsou zde dvě věci. Tou první, jak jste zmínil, je otázka souladu s pravidly hospodářské soutěže, ale druhou otázkou, na niž nesmíme zapomenout, je to, že platební služba je pro platební instituce komerční aktivitou, která tedy musí být spravedlivě zaplacená. Možnost zavést mezibankovní marže jednostranně, podle vlastního uvážení a bez konzultací, v případě, že se odůvodněně jeví jako nepřiměřené, byla zavržena.

Pane komisaři, spoléháme na vás, že zajistíte, aby pokrok, jehož se nám podařilo s vytvořením jednotného systému plateb dosáhnout, mohl mít výsledek, který bude spočívat v urychleném zavedení evropských nástrojů pro bezhotovostní převody a přímá inkasa.

Udo Bullmann, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, jednotná oblast pro platby v eurech je důležitý, neřku-li ústřední nástroj evropského jednotného trhu. To, že jsme se pohnuli z místa, je zásluhou pana Gauzèse. Moje skupina za tím stojí a po čase bych si přál být svědkem toho, že tento systém funguje. Já osobně také cítím, že potřebujeme stanovit lhůtu pro přechod na nový systém, ale dnes se podle mne nejedná ani o rozhodnutí, zda to bude trvat tři, čtyři nebo pět měsíců, důležitá je spíše skutečnost, abychom pak měli opravdu fungující systém.

To, zda bude skutečně fungovat, záleží na dvou podmínkách. Zprvu je to apel na provozovatele, že systém musí být vstřícný vůči konečným uživatelům. V současné době si nemůžeme dovolit dát prostor fámám, skrytému odporu nebo čemukoli, co by vyvolávalo touhy po starém systému. Proto musí nový systém fungovat dobře, a to i co se týče těch, kteří jej nakonec budou muset použít.

Zadruhé musí samozřejmě fungovat tak, aby přinášel prospěch hospodářství. Zde bych rád zmínil jednu záležitost, která stále zůstává sporná, konkrétně jak přímá inkasa vypočítávat. Zde hospodářství podle všeho nemůže navrhnout rozumný model. Stále existují překážky a sporné body, a jestliže hospodářství není schopno předložit jednotný model, který by v rámci Evropské unie fungoval, potom musí konkrétní návrh předložit Komise – v přiměřené lhůtě, řekněme do konce tohoto roku, jak je uvedeno v tomto návrhu usnesení. Nemělo by to být tak, že začneme hospodářstvím a budeme po něm žádat přechodnou lhůtu, a sami nebudeme vyvíjet žádné užitečné podněty k překonání odporu, který poskytovatelé platebních služeb podle všeho nemohou překonat bez pomoci. Zde potřebujeme iniciativu na úrovni Společenství, aby celá věc mohla fungovat. To je náš celkový přístup k této diskusi.

Martin Ehrenhauser, jménem NI nezařazených poslanců. – (DE) Pane předsedající, je dobře, že máme společnou věc, kterou je euro. Malé země, jako například Rakousko, odkud pocházím, by jinak byly v souvislosti s finanční krizí v roce 2007 pod obrovským tlakem.

Avšak jako každá mince, i euro má svůj rub, a zde hovořím o nedostatečné soudržnosti a naprosté nezodpovědnosti, a samozřejmě tu vyvstává i několik otázek pro Komisi. Zprvu, kdo je v systému eura zodpovědný za nedostatečnou kontrolu? Zadruhé, kdo je zodpovědný za to, že zfalšované rozpočtové údaje z Řecka nebyly rozpoznány dříve? Zatřetí, není to tak, že my sice hovoříme o Řecku, ale skutečný problém je dnes ve Španělsku? Začtvrté, jak může Evropská komise zaručit, že Španělsko nepředloží zfalšovaná rozpočtová čísla, a co v tomto ohledu koná?

Požaduji jasnost a transparentnost, a především, aby tito lidé, kteří nesou zodpovědnost, byli konečně povoláni k zodpovědnosti. Teprve tehdy, až tito lidé skutečně přijmou odpovědnost za provádění pravidel, můžeme zaručit, že nakonec budou tato pravidla důsledně dodržována.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, kolegyně a kolegové, chtěl bych začít potvrzením skutečnosti, že společnou měnu by měly provázet společné postupy. Je pravda, že musíme zvažovat, jak by tyto společné postupy, které se ještě všude v jednotné oblasti pro platby v eurech nezavedly, mohly být také vymáhány trochu lépe.

Na druhou stranu bych chtěl zcela jasně uvést, že musíme na několika místech přizpůsobit směrnici. Já sám pocházím ze země, kde je postup přímého inkasa velmi rozšířený, neboť se jím usnadní zpracování některých pravidelných plateb.

Postup, který je v současné době ve směrnici plánovaný, je velmi byrokratický, velmi komplikovaný, a proto bych byl velmi rád, pane komisaři, kdyby se stanovením konečného data – které všichni chceme – znovu řešila tato oblast. Na jedné straně by neměly vznikat příležitosti k podvodu – tento problém v přeshraniční oblasti existuje – na druhé straně by však mělo být možné provádět i inkaso místních poplatků a také by všechny zainteresované společnosti měly být nadále schopny využívat těchto jednoduchých postupů pro výběr předplatného časopisů, pojistného, faktur za mobilní telefony atd.

To je můj požadavek na vás, a proto také máme na toto téma odpovídající pasáž v návrhu usnesení, abychom tak mohli přispívat k zajištění toho, že využívání postupů, které byly v členských státech úspěšné, bude právně zaručeno i po konečném zavedení jednotné oblasti pro platby v eurech.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pravděpodobně se všichni shodneme na tom, že souhlasíme s odpověďmi, které na tuto otázku poskytl pan komisař, a jsme za ně také vděční. Jsou v souladu s cíli Evropského parlamentu.

Zadruhé bych rád řekl, že metoda samoregulace v oblasti bankovníctví, pro kterou jsme se v souvislosti se SEPA rozhodli, je metoda, ve které pracují tyto orgány úspěšně, a ve velmi krátké době se připojilo k oblasti SEPA několik stovek bank. SEPA je součástí jednotného trhu, je větší než eurooblast, ale není to oblast úplná. Velice se přimlouvám za to, aby bylo stanoveno pevné, právně závazné datum, protože si myslím, že tímto způsobem zvýšíme tlak na to, abychom se postarali o zbývající nevyřešené otázky a právní předpisy usilující o důsledné uplatňování. Všem účastníkům tím znovu dáme možnost předložit k projednání záležitosti, které ještě zbývá udělat. Společné datum je nezbytné pro to, aby byla oblast SEPA zavedena co nejdříve a co nejúčinněji a abychom zajistili její maximální vhodnost z hlediska jednotného trhu.

David Casa (PPE). – Pane předsedající, SEPA je chvályhodnou iniciativou, která nepochybně bude mít velký přínos v posílení účinnosti přeshraničních plateb a v tom, že dokáže přeměnit rozdrobené vnitrostátní trhy pro platby eurem na jednotný domácí trh prostřednictvím toho, že zákazníci budou moci provádět bezhotovostní platby v eurech komukoli, kdo je usazen kdekoli v této oblasti, za pomoci jednotných bankovních účtů a jednotné sady platebních nástrojů.

Další hlavní výhoda bude vyplývat ze snížení celkových nákladů pro evropské hospodářství tím, že kapitál bude přemisťován po celém regionu, což je dnes odhadováno na dvě nebo tři procenta celkového hrubého domácího produktu. Musíme však zůstat soustředěni na konečný cíl SEPA, jímž bylo vytvořit vskutku domácí prostředí pro platby v celé Evropě, a je pochopitelné, že dosažení těchto ambiciózních cílů není nikterak snadné, zejména uvážíme-li nešťastnou nutnost nalézání kompromisů mezi často protichůdnými zájmy celoevropské bankovní soustavy.

Hospodářská krize proces zavedení norem SEPA jen zpomalila; jedná se o nákladný proces a v nedávné době měly tyto banky pochopitelně jiné, mnohem naléhavější priority. Bylo by zapotřebí provést analýzu současné situace, a myslím si, že co nejdříve musí být rovněž přijat realistický časový plán.

Jak právě řekl můj kolega Karas, nyní je zásadní stanovit právně závaznou lhůtu pro přechod na používání nástrojů SEPA. Je nepřijatelné, že ještě žádné konkrétní datum neexistuje. Koncepce, kdy by mělo být možné používat domácí normy souběžně se systémem SEPA, je neúčinná a kontraproduktivní.

Vyzývám proto vás, pane komisaři, i samotnou Komisi, abyste vnesli do tohoto již křehkého odvětví jistotu a zajistili, aby bylo konečně stanoveno právně závazné konečné datum pro přechod na nástroje SEPA.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ráda bych vás informovala, že má země, Rumunsko, učinila ve věci provedení přechodu na systém SEPA několik důležitých kroků. V říjnu 2009 byla směrnice 64/2007/ES o platebních

službách na vnitřním trhu ve vnitrostátních provedena do právních předpisů Rumunska. V roce 2007 Bankovní asociace Rumunska, člen Evropské rady pro platby, přijala roli podpůrné organizace pro připojování k systémům SEPA. Přechod na systém bezhotovostních převodů v rámci SEPA bude ve skutečnosti dokončen k datu, kdy bude přijato euro, a do té doby jen pět bank plánuje v příštích třech letech spustit přímé inkaso v SEPA.

Veřejná správa hraje v procesu přechodu na SEPA klíčovou úlohu. Orgány veřejné správy spolu se službami obecného zájmu, provozovateli telekomunikačních služeb a pojišťovacími společnostmi mohou představovat nezbytné množství subjektů, které urychlí proces přechodu na SEPA. Rumunský ministr pro veřejné finance vyhlásil, že Rumunsko se připojí k systémům SEPA, jakmile bude přijato euro.

Děkuji.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, rád bych poděkoval všem, kteří přispěli do této rozpravy. Během úvodního projevu paní Bowlesové mě oslovilo zejména to, že celý Parlament projevil zavedení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) jednoznačnou podporu, jak již to též hojně demonstroval v minulosti. Odpovídá tomu i návrh usnesení. Je to projekt, který je dva roky starý, a myslím si, že nyní je potřeba jej spustit. Ještě jednou opakuji, že mne velice oslovila jednota, která byla před okamžikem znovu vyjádřena ve věci stanovení závazné lhůty.

Potvrzuji tedy, že se budu přijetí takové lhůty snažit dosáhnout. Dejte mi prosím pár týdnů času – myslím si, že to bude dobře vynaložený čas –, abych se setkal se všemi klíčovými aktéry v bankovním sektoru. Uskutečnim tyto stručné konzultace – na toto a další témata související s řádným uplatňováním SEPA – a pak přijmu neprodleně rozhodnutí, jak o to požádala paní Bowlesová.

SEPA bude úspěšná, jen pokud bude plně vyhovovat očekáváním spotřebitelů a lidem, kteří ji budou využívat. Mám na mysli jak podniky, zejména malé podniky, tak spotřebitele a příslušné útvary státních správ. Komise si přeje – a tím směrem se vydá – aby byly při zavádění SEPA vzaty v potaz zájmy uživatelů. Paní Băsescuové bych rád řekl, že budu věnovat pozornost i úsilí nových členských států – a vím, že takové úsilí existuje ve vaší zemi, ale také jinde – tak, aby byly do projektu SEPA plně zahrnuty, neboť je to v zájmu všech.

A závěrem, pokud jde o platební karty, které jsem zmínil ve svém slyšení, zdá se, že je nutné vnést do této oblasti větší jasno. Znovu opakuji, že potřebuji několik týdnů, či nanejvýš měsíců, během kterých musí dojít k setkáním, jejichž cílem bude vyjasnit záměry klíčových aktérů a určit míru, do níž jsou připraveni koordinovat nebo kombinovat své úsilí ohledně finančního modelu pro případný celoevropský systém platebních karet. Co se týče rámce hospodářské soutěže, ve kterém se vždy pohybujeme, to je otázka, kterou budu muset položit klíčovým aktérům v bankovních soustavách.

Rád bych vám, pane předsedající, dámy a pánové, poděkoval za konstruktivní a úžasnou podporu, kterou jste znovu projektu SEPA vyjádřili. Odpovídá závazku Evropské komise.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 10. března 2010 ve 12:00.

19. Roční účetní závěrky některých forem společností, pokud jde o mikrosubyjekty (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem je zpráva (A7-0011/2010), kterou předkládá Klaus-Heiner Lehne jménem Výboru pro právní záležitosti o ročních účetních závěrkách některých forem společností, pokud jde o mikrosubyjekty (KOM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, tato zpráva se týká projektu, který Parlament prosazuje po mnoho let, a nyní se domnívá, že je možné jej přiblížit úspěšnému řešení.

Chtěli jsme vyjmout mikrosubyjekty – tím máme na mysli společnosti, které jsou mimořádně malé, jen s několika málo zaměstnanci, vykazují minimální obrat a zisk a fungují pouze na regionální a místní úrovni, řekněme pekaře nebo malíře pokojů – z povinnosti vedení účetnictví. Ve spolupráci s Radou – ve čtvrté směrnicí, o níž tady hovoříme a která byla několikrát pozměněna – se Parlament opakovaně pokoušel tento záměr realizovat. Poslední pokus byl učiněn v rámci zprávy paní van den Burgové na konci roku 2008. Nepodařilo se nám tehdy dosáhnout dohody v jednáních s Radou. Výsledkem bylo téměř jednomyslné usnesení, které Parlament schválil v prosinci 2008. Komisi v něm vyzval, aby se tato možnost vynětí

mikrosubjektů z povinností vedení účetnictví z legislativního hlediska rozběhla. A právě to se od té doby skutečně stalo. Komise vytvořila návrh, a tak učinila pro věc přesně to, co chtěl Parlament. Kromě toho své stanovisko k tomuto problému i vydal výbor svolaný Evropskou komisí – konkrétně skupina pana Stoibera, jež se bude zabývat omezováním byrokracie – který odpověděl, že tato záležitost bude představovat rozhodující nástroj pro snížení zátěže mikrosubjektů v Evropě. Hovoříme zde o možných úsporách v celkové výši až 6,3 miliardy EUR. Neměli bychom zároveň zapomínat, že v případě mikrosubjektů je byrokratická zátěž obzvláště silná.

Tento návrh Komise je v boji proti byrokracii a v rámci politiky v oblasti boje proti byrokracii v Evropské unii svým způsobem stěžejní, a má proto zásadní a mimořádný význam. Ve skutečnosti můžeme nalézt celou řadu důvodů, proč je tento návrh správný. Směrnice, o níž teď diskutujeme, pochází z roku 1978. Zaměřovala se na velké a střední podniky. Nebyla nikdy určena mikrosubjektům. Skutečnost, že mikrosubjekty podléhají povinnostem stanoveným touto směrnicí, konkrétně sestavování účtů, které jsou z hlediska své struktury a prvků v zásadě totožné s těmi, jež jsou vyžadovány od velkých společností, vůbec nezohledňuje to, co je skutečně nutné, ale ani potřeby mikrosubjektů. V případě, že mikrosubjekty potřebují půjčku, je tento způsob vedení účtů takřka k ničemu. Řekl bych dokonce, že většina mikrosubjektů – což potvrdil výzkum Komise – svým účtům vůbec nerozumí. Ještě jednou si dovoluji zdůraznit, že to, co je v těchto účtech uvedeno, má téměř nulovou hodnotu. Skutečný význam z hlediska přidělování půjček má cashflow. Zde se například jedná o likviditu či otázku rezerv, které mohou být snadno aktivovány. Jsou to však všechno věci, které z účetní rozvahy v této podobě v zásadě nelze vyčíst; ta ukazuje jen na okamžitou situaci firmy a neurčuje, zda si takový podnik může, či nemůže dovolit půjčku.

Není to ani věc hospodářské soutěže, narodil se od toho, o čem tu hovořily zájmové skupiny lobbistů. Na jednotném trhu si tyto podniky v přeshraniční činnosti zpravidla vůbec nekonkurují. Fungují pouze v regionálním či místním měřítku. Z tohoto důvodu nemá tento problém z hlediska jednotného trhu žádný vliv. Kromě toho jednotný trh není samoúčelný. Je důležitý a je dobře, že ho máme. Jeho pravidla by se však měla vztahovat na fungování jednotného trhu a přeshraničního obchodu, ne na otázky, které se projevují jen dovnitř v míře nepřekračující vnitrostátní ekonomiku.

V těchto souvislostech považujeme za nutné dovést tento nekonečný příběh k závěru. Zprávu bychom měli přijmout. Připravila by půdu k tomu, aby Rada své rozhodnutí přehodnotila a možná prolomila stávající kvalifikovanou menšinu. Byl by to pěkný dárek nejmenším evropským podnikům.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, nejprve bych rád vyjádřil své díky a uznání, pokud jde o práci těchto dvou zpravodajů: pana Lehneho, předsedy Výboru pro právní záležitosti, který právě hovořil, a pana Sterckxe. Chtěl bych připomenout, že, jak uvedl pan Lehne, tento návrh směrnice, který předložila Komise, je reakcí na přání sněmovny. Dne 18. prosince 2008 Parlament přijal usnesení. Vyzval v něm Komisi, aby předložila legislativní návrh, který by členským státům umožnil vyjmout mikrosubjekty z oblasti působnosti účetních směrnic.

Zároveň na podporu tohoto návrhu jednoznačně vystoupila skupina nezávislých zúčastněných stran na vysoké úrovni pro oblast administrativní zátěže, vedená panem Stoiberem, jak to před okamžikem zmínil pan Lehne.

A konečně, tomuto návrhu na zjednodušení účetních postupů vyjádřil podporu i Evropský hospodářský a sociální výbor. To je tedy situace, ve které se nacházíme.

Proč je toto opatření důležité? Vytvořením jednotného způsobu vykazování by tento návrh členským státům umožnil homogenizovat požadavky na vykazování pro všechny mikrosubjekty a více je přizpůsobit potřebám těchto subjektů. Tento nový přístup by měl přinést výrazné snížení nákladů těchto společností.

Pan Lehne, hovořil jste o několika miliardách eur. Já sám mám k dispozici údaje, které jsem obdržel od svých podřízených, a v nich se odhaduje úspora nejvýše 6,3 miliardy EUR. I kdyby toto číslo mělo být nižší, bylo by z mého pohledu stejně důležité v diskusi na toto téma pokračovat s cílem podnítit činnosti prováděné evropskými mikrosubjekty. To je další důvod, proč požaduji, aby návrh týkající se mikrosubjektů byl rychle přijat.

Kdybychom měli tento návrh zahrnout do širšího rámce přezkumu účetních směrnic, jak to chtěl Hospodářský a měnový výbor, trvala by pak celá věc zcela jistě déle. Ve skutečnosti by to mohlo být i několik let, než by tato pravidla vstoupila v platnost.

V této chvíli, dámy a pánové, slyším kritické poznámky, konstatování a návrhy z obou stran, a rád bych se pokusil na ně reagovat či vás o třech konkrétních bodech ujistit.

Zaprvé tento návrh dává členským státům na výběr, že mohou, či nemusí postup zvolit. Jinými slovy kterýkoli členský stát může na základě vlastní úvahy ponechat současná pravidla a nemusí měnit své vnitrostátní předpisy.

Zadruhé bych rád zdůraznil, že tento návrh je zaměřený na zjednodušení a subsidiaritu. Chceme-li, aby široká veřejnost a podniky pochopily výhody domácího trhu a využívaly jej, nesmíme předepisovat na evropské úrovni pravidla, která nejsou naprosto nezbytná. Myslím, že konkrétně v případě mikrosubjektů by se současná platná pravidla mohla odůvodněně jevit jako nepřiměřená.

Zatřetí, na rozdíl od toho, co tu bylo řečeno, tento návrh nutně neznamená úplné vyloučení mikrosubjektů ze všech požadavků spojených s účtováním. Víím, že nad tím bylo v některých členských státech vyjádřeno znepokojení. Kompromis navržený Výborem pro právní záležitosti je v této otázce poměrně jasný. Podniky budou muset vést podpornou evidenci, která bude jasně dokazovat provedené transakce a bude vypovídat o finanční situaci subjektu.

Na závěr této úvodní řeči, před tím, než si vyslechnu, co máte na srdci vy, bych chtěl osobně povzbudit sněmovnu k tomu, aby tento návrh podpořila. Strany zúčastněné v tomto procesu na naše rozhodnutí čekají a myslím si, že v této chvíli je nutný silný signál ze strany Parlamentu, abychom se v této oblasti pohnuli kupředu. Zjednodušení všichni samozřejmě podporujeme. A tento návrh, jemuž je předseda Výboru pro právní záležitosti velmi příznivě nakloněn, je příkladem toho, jak by takové zjednodušení mohlo v praxi vypadat, a já doufám, že mikrosubjekty budou brzy moci těžit z úspor, které jim díky tomuto návrhu vzniknou.

Dirk Sterckx, *zpravodaj ke stanovisku Hospodářského a měnového výboru.* – (NL) Pane předsedající, těší mne, že postoj Hospodářského a měnového výboru v této věci může být nakonec předložen jednání pléna, neboť před několika týdny jsme měli důvod o tom pochybovat. Schvaluji základní myšlenku, kterou vyjádřila Komise, že administrativní zátěž malých podniků se musí snížit a že je – jak uvedl pan Lehne – třeba v případě velkých a malých podniků postupovat odlišně.

Leč návrh, jenž byl předložen, k tomuto cíli nesměřuje, což vysvětluje postoj Hospodářského a měnového výboru. Nebudou-li k dispozici žádné účetní závěrky, velmi to zkomplikuje malým podnikům možnost získat informace o jejich kolezích. V současné době jsme bohužel svědky toho, že situace v jednotlivých členských státech se liší, což zvláště v případě malých podniků, které nejsou odborníky v takových věcech, nepovažuji za dobré. Chtěl bych proto kolegy poslance požádat, aby podpořili náš postoj.

Požadujeme skutečně komplexní posouzení dopadu, které nebude postihovat jen 6,3 miliardy na straně pozitivních přínosů, ale také negativní dopady; to bylo v případě Komise opomenuto. Administrativní zjednodušení by bylo nejlépe provést jako součást revize směrnic v oblasti práva obchodních společností, potom by se dotýkalo všech stejnou měrou. Mohla by být v tomto rámci realizována zjednodušení a navrženy odlišnosti podle formy a velikosti podniku. A zatřetí bychom nakonec získali jednotnou směrnici v rámci EU, silnější vnitřní trh a skutečné administrativní zjednodušení.

Tadeusz Zwiefka, *jménem skupiny PPE.* – (PL) Pane předsedající, všichni velmi dobře víme, že mikrosubjekty se liší od malých a středních podniků, nemluvě o velkých subjektech. Proto bych rád obrátil vaši pozornost k vnějším faktorům, které jsou pro aktivity těchto firem nevýhodné. Kromě určitých makroekonomických faktorů, jako jsou právní předpisy, zdanění a byrokracie, jsou to i faktory mikroekonomické, například obtíže vyplývající z trvalé nejistoty a slabé finanční likvidity. Co je výsledkem takové situace? Je pravda a bylo to zmíněno, že za posledních několik let se podíl mikrosubjektů, které přežívají první rok svého provozu, pohyboval okolo 60 %. Znamená to, že více než třetina nově vzniklých mikrosubjektů nevydržela přes první rok svého fungování na trhu. Pokud uvážíme, že v řadě členských států navíc tvoří mikrosubjekty více než 90 % všech hospodářských subjektů, pak je diskuse na téma snížení administrativních překážek a jiných druhů zátěže, zejména v souvislosti s účtováním, zcela zásadní.

Je rovněž důležité, aby se tyto diskuse soustředily nejen na zjednodušení, ale i na dopad povinností vedení účetnictví na malý podnik tohoto druhu. Debata na téma zjednodušení se zaměřuje obecně na náklady, zatímco debata o dosahu povinností vedení účetnictví se zabývá tím, jaký je užitek finančního výkaznictví, a konkrétními potřebami jednotlivých uživatelů. Existuje řada znaků, které odlišují tyto firmy od velkých podniků a které hovoří ve prospěch zavedení jednodušších pravidel. Prvním je to, že přínosy zavedení všeobecných norem jsou zcela jistě menší než v případě velkých společností. To vede k nerovnováze nákladovosti a ziskovosti podniků, které používání norem přijmou. Vytvoření patřičné rovnováhy nákladovosti a ziskovosti vyžaduje snížení nákladů.

Zadruhé, finanční výkaznictví nesehrává významnou roli při dodržování povinností poskytování informací vlastníky mikrosubjektů, neboť se většinou jedná o rodinné podniky. Při diskusi o potřebě změny v souvislosti s finanční krizí si uvědomme, že mikrosubjekty nebyly těmi, kdo způsobil krizi.

Françoise Castex, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak oba zpravodajové i pan komisař poznamenali, v tomto případě bude návrh směrnice ve skutečnosti vypadat podle toho, jaké bude hlasování v Parlamentu.

Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu je nicméně k tomuto návrhu stále ještě kritická, neboť zde hrozí, že se obrátí proti lidem, které chce podpořit. Rádi bychom ulevili podnikům od zátěže a ve skutečnosti je připravujeme o možnost postupovat za podmínek transparentnosti a důvěry, které jsou pro jejich řízení a dynamiku jejich činnosti nepostradatelné.

Především si myslím, že musíme mít jasno ohledně hranic pro stanovení mikrosubjektů a v tom, co vlastně mikrosubjekt je. Je to malý nebo střední podnik s více než 10 zaměstnanci a obratem převyšujícím 1 milion EUR. Ať se podíváte na kterýkoli stát, to představuje velkou většinu všech podniků.

Je možné, že se jedná o místní podniky, které nemají na trhu Společenství téměř vůbec žádné aktivity, ale neznamená to, že pro ně budou účetní pravidla zrušena. Tyto podniky budou muset poskytnout informace o svém účetnictví, kdykoli budou chtít jednat s orgánem bankovníctví nebo s partnery, či při jednáních s daňovými orgány a hospodářskými a sociálními institucemi. Účetní pravidla jim pak budou vnucena, a možná budou v takové situaci muset zaplatit více, než kolik by je stálo běžné účetnictví, aby získaly potřebné údaje ke splnění požadovaných kritérií, aniž by však bylo jisté, zda kritéria nakonec skutečně splní.

Nechci, abychom směřovali k systému, kde povinnost vypracovat účetní závěrku bude v takovém případě uložena mimo společný rámec Evropské unie. Problémem není jen konkurence. Je to poměrně jednoduchá otázka hospodářské integrace a práva Společenství, a rovného přístupu ke všem podnikům v Evropské unii.

V každém případě je poměrně jasné, že zjednodušení povinností vedení účetnictví pro malé a střední podniky je nutné. K tomuto cíli ostatně směřují tři iniciativy: tento návrh, který dnes projednáváme; Mezinárodní standard účetního výkaznictví; a přezkum čtvrté a sedmé účetní směrnice, k němuž by Evropská komise měla brzy předložit své návrhy.

Dostali jsme slib, že tyto návrhy budou předloženy v roce 2010. Zdá se, že došlo k prodloužení této doby, nemyslím si ale, že by toto prodloužení mělo být samo o sobě dostatečným důvodem k tomu, že těchto tří návrhů bude dosaženo ve spěchu a prostřednictvím polovičaté práce. Sledují stejný účel, pravděpodobně však nebudou formulovány úplně stejným způsobem a zdá se mi, pane komisaři, že by podniky uvítaly a bylo by pro ně zřetelnější, kdybychom jim poskytli jednoduchou, obecnou odpověď, která by jim umožnila skloubit zjednodušení povinností, které si každý z nás přeje, s reálným životem v malém podniku, který takové zjednodušení potřebuje.

Nynější problém spočívá v tom, že Evropská komise má v navrhování revize těchto směrnic zpoždění, což poškozuje naše uvažování o celé otázce. Vyzývám proto Evropskou komisi k urychlení dialogu na téma vynětí z povinností, které v současnosti rozděluje jak hospodářské instituce, tak hospodářské kruhy v Evropě, a k tomu, aby co nejdříve vypracovala hodnocení dopadu.

Alexandra Thein, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jako stínová zpravodajka skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu nechápu, že může někdo být proti osvobození mikrosubjektů – a zdůrazňuji mikrosubjektů, nikoli malých a středních podniků – od povinnosti zpracovávat roční účetní závěrku. Zde nehovoříme o vývozně zaměřené středně velké společnosti z Bádenska-Württemberska se stovkou zaměstnanců, ale o malých řemeslných podnicích, obchodu s květinami, pekaři na rohu ulice, nově založené společnosti, která chce zahájit podnikání v oblasti informačních technologií. Po léta politici opakovali stále znovu, na vnitrostátní i evropské úrovni, že právě těmito mikrosubjekty musí být poskytnuty úlevy. Úlevy od zbytečných nákladů, v tomto případě zbytečných nákladů na daňového poradce, ne od nákladů, které jsou z jiného hlediska důležité – v Belgii sestavuje účetní závěrku právník, ve Francii auditor – a dále úlevy od zbytečné spousty práce a administrativní zátěže, což je nyní, ve finanční a hospodářské krizi, nezbytné více než kdykoli předtím.

Nyní, když Komise konečně předložila návrh, který Parlament tak dlouho požadoval, náhle skeptici a negativisti vyjadřují obavy. Pouze sedm procent mikrosubjektů, o kterých tu hovoříme, se zapojuje do přeshraničních aktivit. Proto by, z hlediska zásady subsidiarity, mělo sotva kdy existovat nařízení na evropské

úrovni. A co víc, účetní pravidla jsou nadále zaměřena na potřeby velkých a středních podniků a celkově jsou zcela nevhodná pro mikropodniky, o nichž tu hovoříme.

Slyším argumenty opozice, v prvé řadě to, že mikrosubyjekty budou možná potřebovat půjčku, a v takovém případě nebudou schopny předložit cokoli své bance. Tvrdím, že ten, kdo je obeznán se směrnicí Basilej II, ví, že pro banku je roční účetní závěrka přinejlepším pěkný bonus, ale nic víc. Zadruhé, domnělá ochrana věřitele: věřitelé, kteří jsou závislí na roční účetní rozvaze, jsou v menšině. Za celou dobu své právní praxe jsem se v případech, kdy byl podnik této velikosti prodáván, nikdy nesetkala s kupcem, pro kterého by měla základní význam roční účetní závěrka, ať už v jakékoli formě. Zatřetí, jižní členské státy Evropské unie – ano, právě ty, které jsou nyní největším terčem potupných zpráv v našich novinách – chtějí zachovat starou právní úpravu. Mohou tak učinit, neboť právní úprava je dobrovolná. Avšak státy, které požadují roční finanční výkazy od mikropodniků, jelikož nemají jinou účinnou správu daní a nevykonávají žádnou kontrolu kromě obdržení ročního účetního výkazu, by neměly být zaskočeny, pokud jim bude chybět příjem z daní nebo objeví daňové podvody.

Vyzývám proto všechny poslance Evropského parlamentu, zejména sociální demokraty, aby schválili tuto citlivou právní úpravu, zejména poté, kdy pan Lehne z našeho Výboru pro právní záležitosti vzal prostřednictvím kompromisních předpisů v úvahu všechny připomínky, a v důsledku toho nebyly předloženy žádné další relevantní argumenty.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (*Žádá o položení otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu*) Pane předsedající, akceptuje paní Castexová, že tvrzení, které uvedla, že by měl tento návrh být pozdržen kvůli posouzení dopadu, se ve skutečnosti rovná tomu, že řekneme „ne“?

Françoise Castex, (S&D). – (*Zodpovězení otázky postupem modré karty podle odst. 149 odst. 8*) (FR) Pane předsedající, plně tuto otázku chápu. Zamítnutím tohoto návrhu způsobíme, že se bude muset vrátit do fáze navrhování, a jestliže se tak stane, můžeme ovšem uvažovat o posouzení dopadu.

Jak již bylo řečeno, my nejsme proti zjednodušení účetních pravidel pro malé podniky, zejména z důvodu nahromadění směrnic a opatření do takové míry, že potřebují být reorganizovány, aby se situace vyjasnila.

Myslíme si jen, že namísto toho, aby tento návrh věci zjednodušoval, podnikům přináší nejistotu.

Kay Swinburne, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, zdá se, že návrh vyjímající mikrosubyjekty z některých povinností vedení účetnictví není zdaleka optimální a v hlasování ve výboru ECON se moje skupina připojila k žádosti zpravodaje za ECON pana Sterckxe, aby Komise učinila pokrok, pokud jde o pomoc významně snižovat zátěž všech mikrosubyjektů a malých a středních podniků v celé EU tím, že tento návrh zamítne a předloží tolik potřebný přezkum celé čtvrté a sedmé směrnice o právu obchodních společností, s cílem mít na stole smysluplnější návrh, jež umožní větší oblast působnosti.

Rovněž posouzení dopadu provedené Komisí a její výroky o tom, jak moc prospěšný tento návrh bude, jsou znepokojivé. Zdá se, že bude mít velmi omezený dosah. V této z hospodářského hlediska velmi obtížné době musíme však mít na paměti to, že i sebemenší pomoc je dobrá.

Věřím tomu, že pokud toto opatření podpoříme, přinese to užitek být jen jednomu malému podniku v mém volebním obvodu ve Walesu. Nebude to kouzelný proutek, který vyřeší všechny problémy způsobené recesí, a nesmíme takové drobné opatření povyšovat na obrovský úspěch z naší strany. Pokud však úprava, kterou schválíme, pomůže alespoň několika podnikům, aby přestály tyto těžké časy, neměli bychom jí stát v cestě.

Cornelis de Jong, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane předsedající, zpravidla bývám potěšen, když Evropská unie čas od času ruší pravidla, kterých už je příliš a zatěžují občany i podniky. Vybírejme si však správná pravidla, například pravidla pro zadávání veřejných zakázek, která subjekty příliš zatěžují a jsou složitá.

Povinnost zveřejňovat roční účetní závěrky přitom není ten druh pravidel, jež bychom měli rušit, a to ani pro velmi malé podniky (mikrosubyjekty). Bez řádné, transparentní finanční správy podniky nemohou získat úvěr, a podnikání se obecně stává výrazně složitějším. Chápu ty mikrosubyjekty, pro které je finanční administrativa problém, a z informací, které mám k dispozici, vím, že je jich hodně. Pokud roční účetní závěrky nebudou napříště povinné a nastane tedy situace, že nebudou zdrojem informací, jedinou možností je požadovat dokumenty zpracovávané pro daňové účely. Avšak kdo zaručí, že jsou tyto dokumenty stejně spolehlivé jako ověřené roční účetní závěrky? Aby se o tyto dokumenty dalo skutečně opřít, znamenalo by to pokaždé stoprocentně auditovat daňová přiznání, včetně předávání všech podpůrných dokumentů. A to je právě to, co správci daně, stejně jako malé podniky, nepotřebují.

Souhlasím proto s Hospodářským a měnovým výborem, který navrhuje zamítnutí návrhu Komise. Tomuto opatření může spousta malých podniků padnout za oběť, a to by tato sněmovna v době, kdy malé a střední podniky tak nutně potřebujeme k rozšiřování nabídky pracovních míst, nechtěla mít na svědomí.

William (The Earl of) Dartmouth, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, ve Spojeném království je 2 460 000 nezaměstnaných. Nezaměstnanost mladých dosahuje ve Spojeném království 20 %. Ve Francii je nezaměstnanost mladých 24 %. V Itálii je to 25 a neuvěřitelných 39 % ve Španělsku. Velké společnosti se za poslední dva roky zbavovaly lidí a budou v tom dále pokračovat.

Největší nadějí pro nezaměstnané jsou mikrosubjekty. Směrnice EU však úspěšné fungování mikrosubjektů komplikují. Předpisy EU potlačují jejich růst, a pro jednou se Komise snaží proti tomu něco rozumného dělat tím, že navrhuje vyjmout mikropodniky z některých účetních povinností. Ve Spojeném království máme více než 1,7 milionu mikropodniků. Kdyby měla každá z těchto firem možnost zaměstnat byť jen o jednoho dalšího člověka navíc, vážná nezaměstnanost ve Spojeném království by se tím z velké části vyřešila.

Všichni jsme obdrželi oběžník od pana Sterckxe a jeho kolegů. V něm se pan Sterckx se svými kolegy staví proti tomuto návrhu, a jeden z důvodů spočívá v tom, že vynětí velmi malých firem z celého balastu účetních směrnic EU jde jaksi proti jednotnému trhu. To je úplně absurdní argument, s nímž mohli přijít snad jen belgičtí poslanci skupiny ALDE. Vím, že v tomto Parlamentu, jakmile kritizujete Belgii nebo Belgičany, dostanete pokutu, rád bych vám ale připomenul kousek historie. Před devadesáti šesti lety Británie vstoupila do první světové války, aby chránila územní celistvost Belgie. Navrhoval bych, aby pan Sterckx tento dluh částečně splatil tím, že laskavě upustí od pokusu zničit britské hospodářství a Británii jako národní stát.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Dirk Sterckx (ALDE). – Pane předsedající, dovoluji mi nejprve poděkovat mému předřečníkovi za to, co pro nás Británie před mnoha lety učinila.

Mám na něj otázku: když žádáme Komisi o revize dvou směrnic, obě jsou plánované na tento rok, a o to, abychom měli celkový rámec, stane se toto pro vás skutečně překážkou tomu, čeho chceme dosáhnout – administrativního zjednodušení?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedající, odpovím jediným slovem: ano. Malé podniky potřebují administrativní zjednodušení teď.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pane předsedající, rád bych nejprve poděkoval panu Lehnemu za zprávu, kterou nám předložil, za schopnost vést dialog a za otevřenost, již v této záležitosti prokázal, a za přesvědčení, s nímž hájí zájmy mikrosubjektů.

To především proto, že opatření, o němž tu dnes hovoříme, sice má již svou historii, ale jedná se o obzvláště důležité opatření ve smyslu boje proti krizi, a také proto, že osvobozuje malé podnikatele od povinností, které jsou drahé, byrokratické a pro transparentnost nejsou nezbytné.

Důležité z hlediska transparentnosti vztahů mezi podniky a státem je to, že zůstává zachována daňová odpovědnost. Podniky, které se navzájem značně liší, se nelze zabývat jedním způsobem. Není možné stejným způsobem přistupovat k malým a velkým podnikům.

Je také čas na to, abychom malé a střední podniky hájili a přešli od slov k činům. Je správný čas na to, zasadit se o jednodušší, méně nákladná opatření pro malé a střední podniky, která ovšem povedou k možnosti většího počtu pracovních míst a většího růstu.

V Evropě jsme bohužel svědky zániku řady těchto malých podniků, a to je důvod, proč bychom neměli provádět posuzování; z tohoto důvodu musíme jednat.

A to je přesně to, co bylo stranou, kterou zde zastupuji, předloženo portugalskému parlamentu. Proto vyzývám portugalské poslance tohoto Parlamentu, aby hlasovali pro toto opatření, a vyvinuli tudíž tlak na portugalskou vládu, aby přestala s blokováním, které bohužel nastává v Radě.

Rád bych na závěr řekl, že tato zpráva může být zásadním krokem vpřed nejen k řešení krize, ale rovněž směrem ke zjednodušení a nižším nákladům pro malé podniky, které to tak zoufale potřebují.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedající, cíl snížení administrativní zátěže pro mikrosubjekty musí samozřejmě obdržet naši plnou podporu, neboť se snaží zabránit tomu, aby pravidla pro mikropodniky,

pokud jde o výkaznictví, byla totožná s pravidly pro velké hráče. Lze však tohoto cíle s návrhem Komise nebo vaší zprávou, pane Lehne, ve skutečnosti dosáhnout, a koho vlastně máme na mysli, když hovoříme o mikrosubjektech? Paní Castexová to už zmínila. Ráda bych se tímto hlediskem zabývala dále.

Mikrosubjekty nejsou zpravidla tak malé. Například v Rakousku se nejedná o účtování na hotovostním základě, ale o komanditní společnosti, společnosti s ručením omezeným či veřejné obchodní společnosti a korporace. V tomto případě představují 90 % všech podniků v Rakousku s méně než deseti zaměstnanci, to bych zde ráda řekla zcela jasně.

Povinnost vedení finančního výkaznictví by proto měla představovat stinnou stránku omezené finanční odpovědnosti, avšak, jak bylo zmíněno už na začátku, v jiné formě než u velkých společností, a ke zrušení povinnosti vést výkaznictví by docházet nemělo. Namísto úplného vyjmutí mikrosubjektů ze čtvrté směrnice by měl být jasně určen a ustanoven redukovaný požadavek na finanční řízení, a to v rámci plánované revize čtvrté a sedmé směrnice.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Probíhající hospodářská krize nám jasně ukázala, že Evropa začíná být dýchavičná a že už nedokáže úspěšně držet krok s dynamikou hospodářství a hospodářského rozvoje v jiných částech světa, například s Asií.

Organizace našeho podnikatelského prostředí je těžkopádná a zkomplikovaná. Vezměme si třeba čínského či indického řemeslníka. Co myslíte, kolik času ze své práce věnuje vyplňování všelijakých výkazů a hlášení o svém podnikání? Žádný! A podívejte se na našeho řemeslníka. Například v mé zemi zákony řemeslníka nutí, aby posílal stejné údaje a hlášení o svém podnikání v rozličných modifikacích na čtyři různé státní instituce – daňový úřad, obchodní rejstřík, zdravotní pojišťovnu, statistický úřad. Když na něco náhodou pozapomene, v lepším případě dostane vysokou pokutu, v horším případě mu úřady zruší podnikání. Čtyři státem zřízené instituce žijí z toho, že šikanují podnikatele a obírají ho o čas a prostředky, protože na daních z jeho práce se pase celý ten byrokratický moloch. Vždyť všechny údaje by mohl sesbírat pro stát jeden jediný, a to ne velmi velký úřad.

Jak se k tomu postavit? Buď zrušíme nesmyslné úkony, zjednodušíme a zefektivníme naši administrativu a dáme větší části našich úředníků příležitost, aby se též začali živit poctivým řemeslem, anebo dopadneme tak jako pověstní královští místodržitelé, které v květnu 1618 vyhodily z oken Pražského hradu nespokojné české stavby. Bylo by dobré, kdybychom učinili to první, a to co nejdříve.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jsem jedním z členů vedení pracovní skupiny napříč frakcemi pro malé a střední podniky. Řada z nás spolupracovala na návrhu Small Business Act. Doufejme že, v otázce malých a středních podniků nám jde všem o totéž, jsme pro zjednodušování a méně zátěže pro malé a střední podniky, aby bylo zajištěno jejich prioritní postavení.

Dnes jsme zde slyšeli názory, které zní velmi atraktivně. Pokud jsou tak atraktivní, proč není slyšet odevšad potlesk? Proč existuje tolik různých příkladů, které se navzdory tomuto „zjednodušení“ nesetkávají s nadšeným potleskem? To má své důvody. Je nová regulace slučitelná se směrnicí Basilej II? Po léta jsme se zasazovali o jednotnost účetních postupů, a teď najednou účetní postupy rušíme.

Chceme řešení v rámci Evropy a zjednodušování, ne národní řešení, ne právní roztržitost. Bránilo by to přeshraničním činnostem subjektů. Osvobození od povinnosti vypracovávat roční účetní závěrku by úlevu ve skutečnosti neznamenal, neboť v řadě členských států se nutnost nasbírat stejné údaje nezmění, bude pouze probíhat pod jiným názvem. Kontrola úvěruschopnosti by se však měla zpřísnit. I na malé podniky by se měly používat normy pro prokazování kvality podniku. Jinak hrozí ztráta transparentnosti.

Jak podniky budou růst, musí splňovat předpisy, které pro ně na úrovni mikrosubjektů možná nebyly přirozené, a jednotný trh se za těchto okolností svobodou volby v členských státech oslabuje. Ze všech těchto důvodů jsem pro revizi čtvrté a sedmé směrnice o právu obchodních společností, která povede k důslednější úpravě a skutečným úlevám.

Marianne Thyssen. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jistě je nutné omezit byrokracii, samozřejmě v tom Evropa musí sehrát svou úlohu a ovšemže to bude platit zejména pro malé a střední podniky, které jejím následkem nejvíce trpí. Neznamená to ovšem, že bychom měli vylít dítě s vaničkou.

Schválení návrhu Komise by dalo vzniknout odlišným postupům pro zpracování výročních zpráv v závislosti na místě usazení společnosti a případně také na tom, zda sestávají její obchodní styky do vyšší či nižší míry z obchodu uvnitř Společenství. V každém případě by tento druh pravidel omezoval růst malých společností a tvořil by překážku jejich přeshraničnímu fungování.

Kromě toho – a tato obava byla vyjádřena zde ve sněmovně též jinými poslanci – by bylo očekávané zjednodušení nahrazeno jinou administrativní zátěží, jako například požadováním informací ze strany daňové správy, potenciálních poskytovatelů úvěrů, a dokonce odborů; všechny takové subjekty se snaží dosáhnout transparentnosti. Neměli bychom zapomínat ani na to, že samotné tyto podniky potřebují mít přehled o stavu svých financí, který může nabídnout dobré účetnictví, kvalitní roční účetní závěrky a správné výkaznictví.

I když je očekáváno snížení zátěže na úrovni podniků, je docela možné i její zvýšení, a to vzbuzuje u zástupců organizací malých a středních podniků v řadě zemí a na evropské úrovni obavy. Tuto obavu mám také. Proto, přestože plně respektuji dobré záměry Komise a práci, kterou odvedl pan Lehne a Výbor pro právní záležitosti, nemohu tuto zprávu podpořit.

Podporuji však žádost obsaženou ve stanovisku Hospodářského a měnového výboru, kterou vypracoval pan Sterckx, aby před celkovou revizí čtvrté směrnice o právu obchodních společností, která nám byla oznámena, bylo provedeno důsledné posouzení dopadu. Oznámená revize by se měla uskutečnit tento rok, a nemělo by tedy dojít k příliš velkému zdržení.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych svým vystoupením poskytla stručné shrnutí. Všechny argumenty pro současnou podobu směrnice a proti ní již byly řečeny. Mám za to, že nikdo zde nemůže být proti nám, chceme-li ustanovení o finančním výkaznictví zredukovat, abychom mikrosubjektům zjednodušili situaci. Mám však dojem, že jsme se zastavili v půli cesty, nebo bychom alespoň tak rádi učinili, a nemáme ve skutečnosti odvahu pro důkladný pokrok v těchto otázkách.

Všichni dobře víme, že ustanovení pro finanční výkaznictví potřebujeme, a že i ty nejmenší podniky budou muset vést záznamy, jimiž budou státu vykreslovat a prokazovat stav svého podnikání. Nyní se zdá, že by to mohla být ustanovení směrnice Basilej II, mohla by to být evidence pro daňové účely, mohla by to být řada věcí. V budoucnu se mohou objevit nová ustanovení, která k nám možná přijdou z jiných zemí – ze Spojených států nebo odkudkoli –, s nimiž se budeme muset vypořádat. Musí však v tom být možné zajít dál a uvažovat, jak budeme v otázce ustanovení o finančním výkaznictví nadále postupovat. V prostoru pro hospodářskou soutěž, jež Evropa představuje, musí být možné najednou a pro všechny vytvořit opravdu konkrétní směrnice, a zejména – a na to chci upozornit – nejen pro mikrosubjekty, ale opravdu též pro větší podniky.

Toto úsilí – znám to ze své právní praxe – nezbytné k tomu, aby mohly být poskytovány požadované výkazy, které je poté zapotřebí analyzovat za účasti několika různých profesí, je obrovské i ve větších společnostech. Souvisí s tím spousta práce a stojí to hodně peněz. Mikrosubjekty si navíc toto úsilí vůbec dovolit nemohou. Pokud se však zaměřujeme na tyto podniky a skutečně se budeme s těmito ustanoveními o finančním výkaznictví chtít vypořádat v rámci čtvrté a sedmé směrnice, vyzývám vás k tomu, abyste též zvážili zjednodušení administrativní zátěže obecně a vytváření citlivých, rozumných směrnic.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Děkuji, pane předsedající, pane komisaři, kdyby kdokoli z vás v tuto chvíli založil podnik, byl by to, alespoň zpočátku, mikropodnik.

Všichni víme, že v současné době je v Evropské unii krize a také nezaměstnanost. K řešení této nezaměstnanosti potřebujeme mít v Evropě co nejvíce podniků. Z toho vyplývá, že potřebujeme co možná nejvíce mikropodniků, a měli bychom tedy učinit vše pro to, abychom pomohli mikropodnikům fungovat bezproblémově. Máme skutečně příležitost to udělat, konkrétně máme před sebou návrh Komise na osvobození mikrosubjektů od povinností vyplňovat finanční prohlášení, což těmto mikrosubjektům umožní, aby snadněji fungovaly a aby se v praxi snadněji ustavovaly. Nezaměstnanost v Evropě by se tím snížila. To má různé důvody. Zaprvé, jak už jsem zdůraznil, si musíme uvědomit, že prakticky všechny nové podniky jsou mikropodniky, alespoň zpočátku. Proto, když zrušíme povinnosti, snížíme tím náklady, a snížením nákladů usnadníme podnikům jejich fungování. Zadruhé je úsilí nezbytné k vypracování finančních prohlášení pro takový podnik zcela v nepoměru k výslednému užitku pro podnik samotný či pro stát. Je-li zapotřebí požádat o bankovní půjčku, banka bude požadovat aktuální prohlášení odrážející současnou situaci, nikoli dokument směřovaný před půl rokem, či dokonce před rokem. Zatřetí se jedná o praktické řešení, kterým můžeme začít plnit cíl Komise snížit zátěž malých a středních podniků do roku 2020 o 25 %. Vyzývám proto poslance, aby o podpoře malých a středních podniků přestali pouze hovořit a aby skutečně proměnili svá slova ve skutky tím, že přijmou toto usnesení, jehož cílem je ulevit mikrosubjektům od zátěže. Děkuji.

Lara Comi (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ačkoli sehrávají v evropském hospodářském systému rostoucí úlohu, malé a střední podniky dosud nemají k dispozici také dostatečné pobídky.

Evropská komise vytvořila a zavedla řadu opatření, která jsou specificky určena k pomoci těmto podnikům. Na pořadu je zásada „nejprve myslí v malém“, podle níž je zcela zásadní a vhodnější zaměřit se v první řadě na malé podniky a podporovat jejich působení v podnikatelském prostředí.

Snížení administrativních nákladů, zjednodušení postupů a zlepšení přístupu k trhům, a tím zvýšení konkurenceschopnosti, to jsou rozhodující nástroje, které nám pomohou vyběhnout z krize. Myslím, že návrh pana Lehneho vyjmout mikrosubjekty z povinností ročních účetních závěrek, a v těchto firmách tak přispět ke snížení administrativní byrokracie, je pozitivní.

Jsem také zastáncem toho, aby byla členským státům alespoň do omezené míry poskytnuta svoboda ve způsobu uplatňování takové směrnice. Vzhledem k tomu, že úplné harmonizace v právní oblasti v Evropské unii nebylo dosud dosaženo, myslím si, že vypracovat scénář v oblasti vynětí z povinností by mělo být nezbytným mezikrokem.

V situaci mé vlastní země, která je nadmírou byrokracie pověstná, jsem přesvědčena, že bychom se k prvotnímu zjednodušení měli postavit zcela jasně, jak se již v některých regionech stalo, zavedením elektronických postupů, které nevyžadují technické poradenství ani dodatečné náklady. Pokrok v této věci by měl být učiněn jako první.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem poněkud šokována tím, že kolegové poslanci, kteří jinak vždy hovoří o zjednodušování pro malé a střední podniky, v situaci, kdy má být učiněn první vstřícný krok vůči mikrosubjektům – a chci zdůraznit, že jen ty jsou předmětem dnešní rozpravy – mají důvod k jakémukoli zjednodušování opět říkat ne. Není možné o něco žádat a pak to vždy odmítnout.

Hovořila jsem osobně s mnoha vlastníky mikrosubjektů. V tento nový předpis doufají a čekají na něj. Hovořila jsem se zástupci regionálních bank, kteří dali velmi jasně najevo, že pokud by se finanční výkaznictví změnilo, nebyl by to pro ně vůbec problém; používají v každém případě jiné údaje. Není pochyb o tom, že nedojde k žádné změně ve smyslu transparentnosti, protože – jak vysvětlil pan komisař – v platnosti zůstanou ustanovení, která zajistí, aby také transparentnost byla zachována. Obchodu se tato změna nedotkne, neboť mikrosubjekty nemají na evropském trhu z hlediska obchodování po celé Evropě v podstatě žádný vliv.

Vyzývám kolegy poslance, aby přijali toto opatření, a děkuji panu Lehnemu a výboru za jejich skvělou práci.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, s některými argumenty, které předložili paní Thyssenová, pan Karas a paní Castexová, souhlasím. Kladu si nicméně následující otázku: je nutné, abychom, po kompromisu, jehož se nám podařilo dosáhnout a který umožňuje, že přežijí vnitrostátní způsoby, blokovali tuto směrnici, která je pozitivním znamením zjednodušování pro mikrosubjekty?

Když dovolíte, pane komisaři, učinil bych nezávazný návrh. Navrhoval bych nejdříve, že Parlament musí podporovat návrh pana Lehneho, a vy vezmete v potaz, co bylo řečeno o úpravě dalších směrnic. Výsledkem bude, že dosáhneme shody velmi rychle: účetní pravidla pro malé podniky, a vznik evropského systému v této oblasti.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, stejně jako řada mých kolegů i jsem dnes ráno vstával ve čtyři hodiny, abych přijel sem, ale jsem velmi rád, že jsem vytrval až do konce dnešní rozpravy, neboť mne tyto dvě poslední otázky, které jsme projednávali, naplnily obrovskou nadějí.

Úspora 6,5 miliardy EUR, prakticky mávnutím naší ruky, je velmi významná skutečnost. Na jednu stranu někdo může tvrdit, že se prokáže, co uvedla řada kritiků, že Evropská unie je skutečně příliš byrokratická, ale alespoň máme dost síly a odvahy přiznat si tento fakt a přijmout nápravná opatření – ne jako banky, které dosud nenalezly hrdost, aby daly najevo lítost a výčitky za své kroky.

Je však také pravda, že potřebujeme odštíhnout mnohem více byrokracie, abychom dosáhli cíle 25% snížení, a čím dříve tohle uděláme, tím lépe.

Georgios Papanikolau (PPE). – (EL) Pane předsedající, nacházíme se uprostřed hospodářské krize, a není třeba ani zdůrazňovat, že vynětí mikrosubjektů z jejich zákonných povinností vypracovávat a zveřejňovat roční účetní závěrky je na podporu malých a středních podniků vítaným krokem, a ovšemže se zpravodajem v tomto bodě souhlasím. Je pravda, že tento druh opatření snižuje provozní náklady společností, zvyšuje jejich ziskovost a může i kladně přispívat k zachování pracovních míst.

Domnívám se však, a myslím si, že z toho má obavu většina poslanců, že musíme být velmi obezřetní ohledně toho, jakých forem a prostředků používáme, abychom tomuto zranitelnému hospodářskému odvětví poskytli rychlou a okamžitou úlevu. Cíl musí být odlehčit společnostem a nikoli – opakuji nikoli – poskytnout těmto společnostem alibi, aby skrývaly nebo zatajovaly svou skutečnou finanční situaci, se všemi důsledky, které to má pro jejich budoucí vývoj.

Proto si myslím, že bychom měli návrh Komise v zásadě přivítat a vřele jej podpořit, a samozřejmě dávat pozor, aby opatření, která v budoucnosti zavedeme, nijak nenarušila náš skutečný záměr, jímž je podporovat společnosti.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnes pravděpodobně nikdo nepochybuje o tom, že mikrosubjekty musejí být plně podporovány, a myslím, že nejlepší formou by bylo co možná největší snížení daní v jednotlivých členských státech Evropské unie, ale také zjednodušení požadavků na registraci a odhlášení dokumentů a řady dalších věcí. Zmíním se o jedné z myšlenek, která zde dnes padla, a to, že když si budeme chtít vzít půjčku od banky, bude stále třeba poskytnout určité informace, a to nejen účetní výkazy, ale budeme muset bankám poskytnout rovněž některé další informace. Souhlasím s tím, aby stát věděl, k jakým procesům dochází, a proto si v otázce poskytování účetních výkazů stále ještě myslím, že je velmi důležité je zjednodušit, ale takovým způsobem, abychom neohrozili základní požadavky na transparentnost a zásady hospodaření společnosti.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, je už nyní velmi pozdě, a přesto zde diskutujeme o tématu, které je, jak už bylo před několika okamžiky řečeno, mimořádně důležité. Naslouchal jsem pozorně a myslím si, že mezi vámi neexistuje nikdo, kdo by potřebu snížit objem a složitost administrativního zatížení těch, které nazýváme „mikrosubjekty“, nepodporoval. Rád bych vám připomenul – a tento údaj jsem konzultoval se svými podřízenými – že tento návrh, který dnes projednáváme, by se mohl v Evropě dotknout téměř pěti milionů podniků.

Poté, co jsem vás dnes slyšel hovořit, jsem si nicméně všiml, že existují určité rozdíly a neshody ohledně toho, jaký by měl být časový plán, paní Castexová, a jak by to vše mělo být vykonáno. Rád bych znovu zformuloval své jasné přesvědčení. Před Parlamentem jsem prohlásil – když jsem zde na základě vaší žádosti vystoupil – že veřejnost, spotřebitelé, a především, jak jsem ve svém vystoupení rovněž uvedl, malé a střední subjekty, musí znovu směřovat k jednotnému trhu, jímž je ve skutečnosti evropský trh.

Z tohoto důvodu můžeme s velkým odhodláním ještě vylepšovat tento text během dialogu, který budeme mít s Radou. Myslím si – jak to pan Lehne zmínil – že potřebujeme toto znamení operativnosti. Byl jsem si velmi dobře vědom toho, že vyjádření pana Earla of Dartmouth bylo poklonou Komisi – a to se stává málokdy. Řekl: „pro jednu se Komise snaží...“. Vaše rozumné připomínky jsem zaznamenal. Doufám, že nyní, když se chystáme pracovat společně, budeme schopni ukázat, jak často Komise dělá věci, které jsou rozumné, užitečné a konkrétní, a ještě stále doufám, že vás přesvědčím, abyste rozhodněji a častěji tyto snahy Komise podporovali. To je rámec, v jakém v souvislosti s touto sněmovnou uvažuji: poněkud utopický, ale jsem přesvědčen, že, jestliže vytrváme, nakonec bude dělat Komise užitečné věci za podpory a často i na žádost Parlamentu.

Dámy a pánové, myslím si, že tento konkrétní, progresivní a rozumný návrh nabízí výrazné zjednodušení zátěže pro nejmenší podniky. Tento návrh nezruší účtování. Podnikům nebude bránit ve vydávání informací, které různé zúčastněné strany požadují. Nebude bránit členským státům, aby plnily ustanovení směrnice, pouze, budou-li si to přát. To je má jasná odpověď na obavy, které vyjádřil pan Sterckx.

Na základě tohoto návrhu bude možné přizpůsobit pravidla zveřejňování informací včetně finančních informací na vnitrostátní a regionální úrovni. Účetní pravidla pro velmi malé podniky jsou lepší při přijetí na úrovni, na které fungují; jinými slovy na místní úrovni.

A konečně si myslím, že je velmi důležitý časový plán. Tento návrh může být přijat rychle. Je to příležitost, jak pomoci malým podnikům, a nesmíme ji promarnit. Jasně jsem slyšel paní Castexovou hovořit o jiném plánu. Je jím odhodlání v budoucnu uskutečnit celkovou revizi účetních směrnic. Lhůta, se kterou pracujeme – zmiňovali jste zde konec roku 2010, ale pravděpodobně to bude spíše začátek roku 2011 – je jednou z těch, které rozhodně nebudeme chtít zmeškat. Slyšel jsem jasně také doporučení pana Gauzèse, které bylo zároveň nezávazné i jednoznačné. Budeme moci využít i tento nástroj celkové revize účetních směrnic.

To nám však, s vaší podporou, nebude bránit v bezprostřední možnosti dosažení pokroku, který představuje tento návrh týkající se mikrosubjektů. Když pak budeme účetní směrnice podrobovat revizi, můžeme dojít

dále a zaznamenat další pokrok. Nečekejme. Toto celkové přezkoumání – před chvílí jsem vám řekl, že počátkem roku 2011 – bude vyžadovat čas.

Všiml jsem si, že vystoupení řady z vás byla mimořádně přesná. Pan de Jong na začátku, pan Kariņš, pan Feio, paní Swinburnová a další zmínili krizi a hospodářské obtíže, ve kterých se v současné době nacházíme. Z našich výpočtů vyplývá, že, jestliže se nám podaří znovu zahájit vnitřní trh, jak se o to pokouší předseda Barroso a – což je zásadní pro můj mandát – jestliže se nám podaří zajistit, aby vnitřní trh mohl mimořádně účinně a mnohem plynuleji fungovat, možná se v Evropě ocitneme v situaci dalšího růstu někde mezi 0,5 a 1,5 %.

Můžeme se poohlédnout na růst mimo Evropskou unii, v celosvětové konkurenci, začneme ale jeho nacházením doma. Myslím si – přesně podle filozofie zprávy pana Lehneho – že velkou část tohoto růstu je třeba v Evropě hledat v pěti milionech velmi malých podniků, jestliže se nám podaří usnadnit jim jejich práci. Toto je filosofie v pozadí tohoto návrhu.

Jasně jsem slyšel pana Karasa a paní Rannerovou zmiňovat minimální požadavky a minimální normy. Všimnul jsem si i toho, že zpráva pana Lehneho minimální požadavky neupravuje. Potřebujeme k tomu čas. Uvidíme, co s tím budeme moct udělat v jednáních s Radou. Rád bych vás požádal, abyste tuto zprávu a návrh přijali. Jsou míněny takto: konkrétní pokrok organizace a část provozu, jež jsou zapotřebí k tomu, aby se navzdory současným obtížím pět milionů velmi malých evropských podniků, a miliony pracovních míst, která přinášejí, mohlo rozvíjet.

Z toho důvodu bych rád využil tuto příležitost poděkovat panu Lehnemu a ujistit ho o tom, že se mi podaří a budu o to usilovat, jakmile, jak doufám, Parlament návrh přijme, pracovat velmi rychle společně s Radou na završení konkrétního a praktického pokroku, jehož jsme dosáhli, abychom podpořili pro hlavní evropský trh nejmenší podniky.

Klaus-Heiner Lehne, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem kolegům poslancům a panu komisaři za tuto rozpravu. Mám šest základních připomínek.

První se týká posouzení dopadu. Komise předložila vyčerpávající posouzení dopadu v rámci tohoto návrhu Komise a předložila jej i Výboru pro právní záležitosti. Poté, co byla uzavřena zpráva pana Sterckxe v Hospodářském a měnovém výboru a ve Výboru pro právní záležitosti, jsme se podrobně ptali, jaké další posouzení dopadu by se mělo provést. Čekali jsme několik týdnů, ale odpověď jsme nedostali.

Zadruhé, skutečnost, že kompromis poskytuje minimum ustanovení, je vlastně úplně správně. Není to v žádném případě zrušení veškerých povinností, ale snížení povinností na úroveň, která je skutečně nezbytná, což podniky skutečně potřebují.

Zatřetí, kdokoli takové účtování potřebuje pro účely bankovní půjčky, nic mu nebrání v tom, aby je vypracovával. Jestliže však mikrosubyjekty takové bankovní půjčky vůbec nepotřebují, pak nahlíženo objektivně je nepochopitelné, proč by měly být těmito dodatečnými náklady za účetní a daňové poradce zatěžovány.

Začtvrté, zůstávají nezměněná a tímto návrhem vůbec nedotčená ustanovení o výkazu zisků pro daňové účely. Návrh se týká výlučně řádných účetních rozvah a dodatečných nákladů, jež vznikají jen v souvislosti s vypracováváním řádných účetních rozvah.

Začtvrté, přezkoumání čtvrté a sedmé směrnice není malý úkol; jedná se o poměrně velký úkol. Sedmá směrnice se dotýká i fúzí. To je vysoce komplexní a velice složité. Odvážil bych se předpovědět, že, jestliže nepřijmeme nyní toto rozhodnutí, pak s velkou revizí čtvrté a sedmé směrnice existuje reálné nebezpečí, že malé a střední podniky zapadnou, neboť nebudou sehrávat v této diskusi vlastně žádnou roli, protože ani jejich lobby nebude v této diskusi sehrávat žádnou roli. Proto je důležité, aby bylo toto rozhodnutí přijato nyní, a nikoli odkládáno na pozdější datum, když už ani nevíme, zda to bude vůbec fungovat.

Moje šestá poznámka se týká postavení sdružení podniků. Víím, že z velkých evropských asociací podniků, které zastupují zájmy malých a středních podniků, pouze jedna je proti. Všechny ostatní jsou pro. V této věci si myslím, že bychom se na ni měli ještě jednou zaměřit.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 10. března 2010 ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 149)

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Prosperita EU bude záviset na úspěchu malých a středních podniků. EU a členské státy by proto měly vytvořit příznivé prostředí pro rozvoj těchto podniků. Velkou překážkou, již malé a střední podniky čelí, je dodržování administrativních formalit. Ve skutečnosti nesou malé a střední podniky regulační a administrativní zátěž, která je nepřiměřená ve srovnání s velkými podniky. Odhaduje se, že zatímco velké podniky vydávají na každého zaměstnance 1 EUR na plnění regulačních povinností, malý podnik může vydávat na každého až 10 EUR. V tomto návrhu Komise je definice mikrosubjektu rozšířena tak, aby zahrnovala podnik, který k rozvahovému dni nepřevyšuje ani jedno z těchto dvou kritérií: celková rozvaha ve výši 500 000 EUR, čistý obrát ve výši 1 000 000 EUR a/nebo průměrný počet zaměstnanců během finančního roku 10 osob. Členské státy by si mohly zvolit, zda vyjmou tyto mikrosubjekty z povinností daných ve směrnici Společenství o ročních účetních závěrkách. V každém případě budou mikrosubjekty i nadále vést svou evidenci o prodeích a transakcích pro účely jejich řízení a pro zpracovávání informací pro daňové účely. V Portugalsku by se toto vynětí mohlo týkat 356 140 portugalských podniků.

Zbigniew Ziobro (ECR), písemně. – (PL) Jsem velmi potěšen, že přijetím nových požadavků na výkaznictví pro mikrosubjekty snižujeme byrokratickou zátěž na tyto firmy. Překážky, které stojí v cestě podnikání ve formě nejrůznějších předpisů, jsou jednou z příčin, proč nebylo možné dosáhnout cílů Lisabonské strategie. Malé a střední podniky jsou obzvláště ohroženy byrokratickými restrikcemi a náklady na vedení účetnictví a právní služby jsou v těchto firmách nepřiměřeně vysoké ve srovnání s jejich příjmy. Jak může EU být nejvíce konkurenceschopnou světovou ekonomikou, když tyto firmy podléhají tolika předpisům? Pro mě je těžké říci, že autor velkého množství těchto předpisů, jež brání v rozvoji firmám, je Brusel, který tímto způsobem přispívá k další restrikci ekonomické svobody. Proto si iniciativa Komise zaslouhuje plnou podporu, a věříme, že i s přijetím pozměňovacích návrhů Výboru pro právní záležitosti, protože není žádný důvod k zachování povinností komplikovaného výkaznictví v případě malých podniků. Jestliže se EU má rozvíjet tempem, jaké bychom si všichni přáli, musíme přijmout další vhodné kroky k odstranění řady překážek. Vyzývám proto Evropskou komisi, aby se připojila k jasnému cíli strategie EU 2020 v podobě snížení velkého počtu předpisů EU, který je na obtíž podnikům. Oblasti, které jsou nadbytečně regulované, je třeba co nejdříve určit a tyto předpisy pak odstranit. Jinak Evropa zůstane regionem, který se rozvíjí mnohem pomaleji než jiné rozvinuté světové ekonomiky.

20. Zpráva o politice hospodářské soutěže za rok 2008 (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A7-0025/2010), kterou předkládá Sophie in 't Veldová jménem Hospodářského a měnového výboru o politice hospodářské soutěže za rok 2008 (KOM(2009)0374 – 2009/2173(INI)).

Sophia in 't Veld, zpravodajka. – Pane předsedající, vážení kolegové – i vy, kteří právě opouštíte tuto místnost – tato zpráva byla přijata velkou většinou Hospodářského a měnového výboru (ECON) a je plodem společného úsilí všech politických skupin. Ráda bych poděkovala všem stínovým zpravodajům – kteří jsou dosud přítomni, jak vidím – za jejich skvělou spolupráci.

Hospodářský a měnový výbor vítá především důraz kladený na spotřebitele. Předchozí komisařka paní Kroesová odvedla vynikající práci, když se jí podařilo dostat hledisko spotřebitele do středu zájmu politik hospodářské soutěže, a doufám, že pan komisař Almunia na její práci naváže.

Tím se dostávám k prvnímu velkému tématu – kartelům. Dlouze jsme diskutovali o otázkách, jako jsou nejúčinnější sankce, spravedlivost vysokých pokut a možnost trestních postihů.

Avšak dříve, než se dostanu k podrobnostem našich diskusí, bych evropským společnostem ráda připomněla, že nejlepší cestou, jak se vyhnout sankcím, je jednoduše se nezapojoovat v kartelech. Můžete si myslet, že jste přechytračili orgány pro ochranu hospodářské soutěže, ve skutečnosti však poškozujete spotřebitele. Kartely nejsou chytré. Jsou hanebné.

Vítáme proto rozhodný postoj Evropské komise k chování narušujícímu hospodářskou soutěž. Je nezbytné, aby špatné chování, zejména těch, kdo tuto činnost páchají opakovaně, sankce postihovaly, ale ty musí současně povzbuzovat k dodržování norem. Sankce musí mít dostatečně odrazující účinek. Vysoké pokuty jsou sice efektivním nástrojem, avšak jako jediný použitý nástroj mohou být hodně necitlivé. Vyzýváme proto Komisi, aby předložila návrhy, díky nimž bude soubor dostupných nástrojů sofistikovanější a účinnější. Ve zprávě navrhuje, aby se zabývala otázkami, jako je odpovědnost jednotlivce, transparentnost a odpovědnost firem, zkrácení postupů, řádný proces a rozvoj evropských norem a programů zaměřených na dodržování těchto ustanovení právníky osobami.

Druhou klíčovou otázkou je státní podpora. V souvislosti se světovou krizí byla poskytnuta státní podpora v obrovském množství. Mimořádné okolnosti si žádají mimořádná opatření. Uvědomujeme si to, neměli bychom však zapomínat na to, že poskytnutí státní podpory samozřejmě něco stojí. Narušuje hospodářskou soutěž a vede k rekordním výším veřejného dluhu a rozpočtovým schodkům. Účet za tuto epizodu bude vystaven budoucím generacím. Máme povinnost odůvodňovat každický cent, který byl vyplacen. Těší mne proto, že Hospodářský a měnový výbor naléhá na Komisi, aby důkladně vyhodnotila výsledky této mimořádné státní podpory.

Zejména bychom přivítali, aby byla vyhodnocena státní podpora poskytnutá na tzv. zelenou obnovu. Před dvěma lety jsme byli přesvědčováni, abychom přijali balíček hospodářské obnovy a opatření státní podpory, s příslibem, že budou využity k dosažení dlouhodobého posunu směrem k udržitelné znalostní ekonomice. Nyní se vás ptám – skutečně ty peníze takový posun přinesly? Na co byly vlastně vynaloženy? Kdo byli jejich příjemci a co skutečně udělali pro zelenou obnovu?

Musíme, pane komisaři, mít rovněž jasno v tom, jaký dopad má státní podpora na finanční odvětví, a zejména jaký má případně škodlivý dopad.

Ráda bych nyní řekla několik slov o problematice týkající se vertikálních omezení. Víme, že platná dohoda bude do května tohoto roku přezkoumávána. Evropská komise se již dříve zavázala, že do tohoto procesu výrazně zapojí Evropský parlament. K mému zklamání jsem se však o poslední verzi návrhů musela dozvědět z médií. Když jsem pak Komisi žádala, aby mi poskytla stejné dokumenty, jako unikly do tisku, dalo mi velkou práci je získat – nemohu skrýt své rozčarování z takové situace. Komise by měla tomuto systematickému a svévolnému prosakování do tisku učinit konec. Popírat, že se tak děje, je upřímně řečeno urážkou naší inteligence.

K samotnému obsahu, návrhy Komise umožňují diskriminaci prodejců na internetu, kteří nemají kamenný obchod. Využila jsem svého oprávnění zpravodajky předložit pozměňovací návrh a žádat, aby Komise tento stav napravila. V jednadvacátém století musíme účast prodejců na internetu v hospodářské soutěži podporovat, nikoli potlačovat. Vyzýváme Komisi, aby předradila zájmy spotřebitelů zájmům zainteresovaných stran.

Žádáme Komisi, aby provedla dlouhodobě potřebné odvětvové šetření, zejména v oblasti internetové inzerce, což tato sněmovna již několikrát požadovala. Pokud tak Komise nechce učinit, rádi bychom znali důvody, které ji k tomu vedou.

Nakonec jsme, pane komisaři Almunio, velmi uvítali váš příslib, že úzce zapojíte Parlament do vytváření politik hospodářské soutěže. Hospodářská krize jasně prokázala, že je nutné, aby měly politiky hospodářské soutěže větší demokratickou legitimitu, a v této souvislosti předpokládám, že incident s dokumentem o vertikálních opatřeních byl pouze nedopatřením. Respektujeme nezávislost Komise – a respektuji ji jako liberálka i já – zároveň však očekáváme, že Komise výrazně zapojí Parlament do vytváření politik hospodářské soutěže, v souladu s principy stanovenými ve zprávě.

Těšíme se na reakci Komise. Pane předsedající, děkuji za strpení.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, samozřejmě bych rád jménem svého kolegy a přítele pana Almunii poděkoval paní in 't Veldové za její zprávu o politice hospodářské soutěže za rok 2008. Současně chci poděkovat panu Bütikoferovi a panu Bielanovi, kteří se na této zprávě rovněž podíleli jako zpravodaj Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a zpravodaj Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.

Paní in 't Veldová, Komise tento rok zaznamenala, že usnesení Parlamentu se věnuje mnohým otázkám, na něž jste nás před chvílí upozornila. Kromě zprávy Komise o politice hospodářské soutěže se to týká zprávy Komise o působení norem a o přezkoumání právní úpravy ohledně spojování podniků.

Co se týče Komise, přichází toto usnesení se dvěma cíli. Zaprvé nám toto usnesení dovoluje vylepšit obsah našich výročních zpráv o politice hospodářské soutěže a zadruhé, a to je důležitější, nám poslouží jako základ účasti Komise na podrobném dialogu s Parlamentem. Zajistím, aby byla panu Almuniovi předána vaše poslední výzva k dalšímu dialogu s Parlamentem.

Tento dialog je skutečně zásadní pro správné fungování všech politik, a podle našeho názoru totéž platí i pro politiku hospodářské soutěže. Parlament nám připomenul své přání, aby se na politiku hospodářské soutěže vztahoval postup spolurozhodování. Paní in 't Veldová, když dovolíte, budu upřímný: Komise nemá pravomoc měnit ustanovení Smlouvy upravující právní základ, který se použije pro tuto politiku hospodářské

soutěže. Jsme však připraveni v jednotlivých případech prověřit, zda lze postup spolurozhodování použít na nové iniciativy, pokud jejich cíle přesahují oblast politiky hospodářské soutěže.

K tomu bych rád podotkl, že komisař Almunia, jak víte, v lednu uvedl, že Parlament bude plně zapojen do veškerých legislativních iniciativ, které se budou týkat žalob na náhradu škody podaných jednotlivými osobami. Komise podobně jako Parlament není toho názoru, že by současná hospodářská krize mohla ospravedlnit uvolnění pravidel hospodářské soutěže pro kontrolu koncentračních snah nebo pro státní podporu. Ze současného dokumentu Komise je zřejmé, že Komise neochvějně lpí na těchto zásadách: předcházení jakémukoli narušení hospodářské soutěže, a to i v době krize, spolu s pružností a otevřeností vůči nezbytným opatřením.

Rok 2008, kdy hospodářská a finanční krize začala, byl velmi zásadní. Zpráva o hospodářské politice odráží velmi ambiciózní práci, kterou Komise v tomto ohledu odvedla v úzké spolupráci s partnery na vnitrostátní i evropské úrovni.

Krize dosáhla vrcholu v roce 2009. Klíčová kapitola této zprávy za rok 2009 bude věnována hospodářské soutěži v podmínkách hospodářské a finanční krize. Zpráva by měla být přijata ve druhém čtvrtletí tohoto roku. Parlamentu ji předloží komisař Almunia. A to bude jistě pro Parlament a Komisi znamenat další příležitost ke konstruktivní diskusi.

Paní in 't Veldová, ve vašem vystoupení jste upozornila i na téma vertikálních omezení, na váš předložený pozměňovací návrh. Paní in 't Veldová, Komise je přesvědčena, že v této otázce nalezla rozumnou rovnováhu.

Na jednu stranu bloková výjimka umožňuje dodavatelům, aby si vybrali své distributory a dohodli se s nimi na podmínkách dalšího prodeje poskytnutých produktů, a to jak v případě fyzických prodejních míst tak internetového prodeje. To jim umožňuje zvolit si to nejlepší místo pro distribuci svých produktů a ochranu dobrého jména své značky.

Na druhé straně schválení distributoři musí mít možnost využívat internet bez omezení a podmínky, které se vztahují na internetový prodej, musí být totožné s podmínkami schválenými pro prodej na fyzických prodejních místech, aby se zamezilo zbytečným restrikcím jejich internetové činnosti. To znamená, že tento návrh přispívá k obecné politice Komise na podporu internetového trhu a internetového obchodu.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, zpravodajka hovořila o kartelech. Existence kartelů a její prokázání jsou však dvě zcela odlišné věci. Víím, že v Irsku se zejména v zemědělském odvětví mnozí farmáři domnívají, že závody vytvářejí kartel. Jsme ostrovní země a přeprava skotu je – zejména nyní, v podmínkách nových přísných opatření – stále složitější, a všechna tíha leží na bedrech závodů samotných.

Nyní byl zaznamenán mírný rovnoměrný nárůst cen, následoval však rychlý a rovnoměrný pokles. V důsledku toho se rozdíl v cenách dobytka v Irsku a v Británii pohybuje kdekoli mezi 150 a 200 EUR. Jak jsem řekl, může být obtížné to dokázat. Avšak možná komisař Barnier dokáže využít svůj skvělý instinkt k tomu, aby to zjistil, a možná pomůže přijmout nápravné opatření.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pane předsedající, na úvod bych rád poděkoval vám i panu komisaři za vaše vystoupení, a nejprve mi dovoluťe poukázat na to, že kontrola obsahu ustanovení evropských právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže je skutečně velkým zájmem spotřebitelů. Těší mne, že tentokrát Komise poprvé začlenila samostatnou kapitolu o právních předpisech v oblasti hospodářské soutěže, což má pro spotřebitele značný význam. To je obzvláště potěšující s ohledem na to, že komunikace týkající se evropské politiky hospodářské soutěže byla ze strany Evropské komise v posledních pěti letech zcela neproduktivní.

Náročná etapa provádění evropských právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže, které se týkají zejména práv pomoci a úpravy pomoci bankám ze strany členských států, zbývá ještě projednat. V roce 2008 to nebyl problém. V tomto ohledu zpráva vysílá jasný vzkaz, že se tím Komise musí velmi pečlivě zabývat, aby nebyl negativními důsledky poškozen jednotný trh ani evropští spotřebitelé.

Otázka přístupu k malým a středním podnikům je v této souvislosti mimořádně důležitá. Tato zpráva jednoznačně podporuje zvláštní přístup, pokud jde o udělování pokut v případě kartelů.

Vertikální úprava internetového trhu je podle našeho názoru příliš tvrdá, avšak hodnocení, které bylo nyní navrženo v návaznosti na hlasování Hospodářského a měnového výboru, je podle nás předčasné a rádi bychom se přidrželi zprávy tohoto výboru.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, zpráva o politice hospodářské soutěže za rok 2008 poprvé obsahuje kapitolu o kartelech a spotřebitelích. Zároveň se poprvé zabývá možností ukládat donucovací pokuty. Kromě toho tato zpráva hovoří o důležitých iniciativách, jako jsou doprovodné pokyny pro klimatický a energetický balíček a Bílá kniha o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES.

Tato zpráva se dále zabývá tím, jakou úlohu sehrává politika hospodářské soutěže v době krize. Účinky této politiky pomohly stabilizovat a zmírnit státní podporu. Jakmile se začne krize chýlit k závěru, bude nutné napravit způsobená narušení trhu a obnovit rovné podmínky na trhu, aby nedocházelo k morálnímu hazardu.

Zpráva požaduje, aby byla vymezena budoucnost automobilového průmyslu, aby byla věnována pozornost problémům malých a středních podniků a aby byl prošetřen distribuční řetězec potravinového průmyslu, s čímž souvisí následná opatření pro odvětví mlékařenské výroby.

Staví se také ve prospěch sofistikovanější a legitimní politiky hospodářské soutěže, která posiluje úlohu Parlamentu. Proto ji podporujeme a já blahopřeji paní zpravodajce k dosaženému výsledku.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pane předsedající, jako stínový zpravodaj bych nejprve chtěl poblahopřát své kolegyni paní in 't Veldové za to, že vypracovala vynikající zprávu. Domnívám se, že tato zpráva jasně vymezuje oblasti, kterým by měla Komise věnovat obzvláštní pozornost. Především se jedná o sledování opatření státní podpory. V průběhu krize poskytla Evropská komise členským státům možnost použít mimořádné opatření státní podpory. Vzhledem k tomu, že byla tato opatření zaváděna ve spěchu, musí Komise nyní prošetřit, zda byla použita účelně, zda byla produktivní a zda krize nevedla k ochrannářské reakci členských států, neboť ochrannářství a rozdělení jednotného trhu mají škodlivý dopad na hospodářskou soutěž a jen oslabují postavení Evropské unie v rámci světového hospodářství. Dále mne těší, že zpravodajka zohlednila stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku k problémům vnitřního trhu Evropské unie s energií, zejména skutečnost, že není možné zajistit konkurenceschopnost a celkové fungování tohoto trhu, dokud budou existovat energetické ostrovy, energetická infrastruktura nebude propojena a nebude řádně fungovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční v úterý 9. března 2010 ve 12:00.

21. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

22. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:05)

23. Ukončení zasedání

Předsedající. – Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu pro roky 2009–2010 za přerušené.